

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

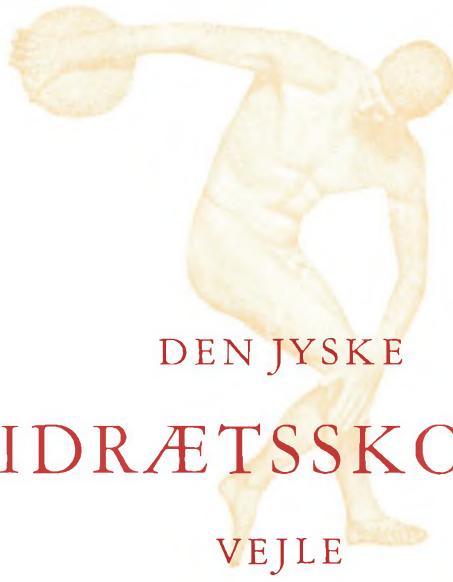
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

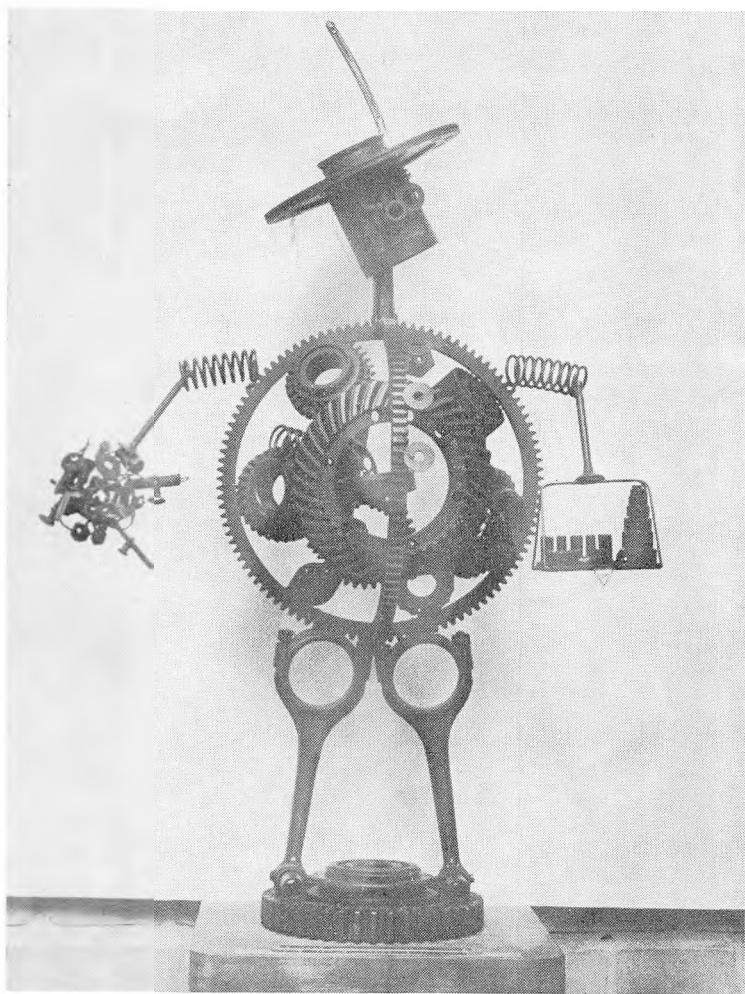
Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

DEN JYSKE
IDRÆTSSKOLE
VEJLE

1965

Årsskrift

UDGIVET AF

DEN JYSKE IDRÆTSSKOLE'S
ELEVFORENING

STATENS PÆDAGOGISKE STUDIESAMLING

*Titelbladet er en lille
»kunstneriske« spøg. Figuren er fremstillet
af bilreservedeles
og givet til skolen af DOMIs kursus for røverdelsforhandlere
under mottoet »System i stumperne«.*

Idrætsudøverens kost

Er ernæringen tilstrækkelig, synes konditionen hos raske mennesker at være direkte afhængig af træningstilstanden. Det vil sige, at kosten under en træningsperiode spiller en meget stor rolle, for at alle træningsforandringer i organismen kan finde sted på rette vis.

Hvad er den ideelle kost?

Man må straks slå fast, at nogen standardtype af kost findes ikke, idet mange faktorer, såsom smag, boligforhold, økonomi m. v., spiller ind.

Alligevel kan der gives visse retningslinier, idet man dog må skelne mellem:

- 1) kosten i træningsperioden,
- 2) kosten i dagene forud for en kamp, og
- 3) kosten på selve kampdagen

1. Kosten i træningsperioden:

Kaloriemæssigt skal kosten indeholde mellem 2800 og helt op til 5000 kalorier. Antallet af kalorier regnes let ud ved hjælp af de i handelen værende kalorietabeller.

De forskellige idrætspræstationer kræver naturligvis ikke et lige stort kalorieforbrug. F. eks. er kalorieforbruget ved

et 100 m løb på 11–12 sekunder ca. 30 kalorier

et fodboldspil på 2×45 minutter ca. 1500 kalorier

et håndboldspil på 2×20 minutter ca. 900 kalorier

Intens træning af 1 times varighed kræver ca. 1000 kalorier

Intens træning af 2 timers varighed kræver ca. 1500 kalorier

Heraf kan man udede, at idrætsudøveren under træningen har et betydeligt forøget energibehov.

Mennesket kan til muskulært arbejde kun frigøre så megen energi (kalorier), der findes i kroppen som reserve.

Denne reserve må selvfolgtlig veje mindst muligt i forhold til energiindholdet og bør let kunne frigøres til iltning og dermed frigørelse af energi.

Altså må depoterne være fyldte, samtidig med at man får træningsforbruget dækket.

Stillesiddende arbejde, f. eks. kontorarbejde, kræver kun et dagligt forbrug på ca. 2500 kalorier. Idrætsudøveren må individuelt placere sig mellem de tidligere omtalte 2800—5000 kalorier, og hvor han skal placere sig, findes let gennem vægtkontrol, idet dog bemærkes, at vægten under træningsperioden skal være ganske let stigende, bl. a. på grund af muskeltilvækst o. lign.

Lad os antage, at idrætsudøverens forbrug i træningsperioden ligger på ca. 3600 kalorier daglig, så det er ikke lige meget, hvorfra han får disse kalorier. Han bør undgå de mere voluminøse kostformer og lægge mere vægt på energirige næringsmidler. Skulle f. eks. de 3600 kalorier dækkes alene gennem kartofler, måtte idrætsudøveren daglig spise 5 kg heraf.

Kosten består af 3 grundelementer: æggehvide, fedt og sukkerstof, og vægtforholdet mellem disse tre bør være følgende:

Æggehvidestoffer (Proteiner)	1
Fedtstoffer	1
Sukkerstoffer (Kulhydrater)	5

Under en træningsperiode er dette dobbelt så stort som i en ikke-træningsperiode, fordi man må sørge for rigelige råstoffer (protein) til opbygning af musklerne

Hvor meget protein, man behøver, fremgår også af vægten, idet æggehvidestofbehovet i en træningsperiode ligger individuelt fra 1,0—2,5 g pr. kg legemsvejt, — for de fleste vedkommende omkring 2 g pr. kg legemsvejt. Det vil sige, vejer man 70 kg, er proteinbehovet 140 g pr. dag.

Under 60 g fås en ugunstig virkning på muskeltilvæksten, og visse ting tyder på, at større proteinmængde måske kan føre til overtræning, hvis et sådant begreb eksisterer.

Æggehvidestof findes i form af dyrisk- og planteæggehvidestof også kaldet animalsk og vegetabilsk æggehvidestof. Som en vigtig animalsk æggehvidestofkilde kan mælk anbefales. Yderligere indeholder mælken ca. 6 g glutaminsyre pr. liter. Denne syre er af betydning for opbygning af nervesystemet og hjernens stofskifte. Forholdet mellem animalsk og vegetabilsk æggehvidestof bør være:

Æggehvidestof stammende fra kød	1
Æggehvidestof stammende fra mælk	1
Æggehvidestof stammende fra planteverdenen	1

Hvilket altså vil sige, at æggehvidestoffet for 2/3 vedkommende bør stamme fra dyriske og for 1/3 vedkommende stamme fra vegetabiliske æggehvidestofkilder.

Retningssgivende for indtagelsen af æggehvidestoffer kan følgende tal være:

1 æg indeholder	ca. 5 g æggehvidestof
100 g kød	ca. 20 g æggehvidestof
1 ltr. mælk	ca. 30 g æggehvidestof
100 g ost	ca. 25 g æggehvidestof

Visse ting tyder på, at et stort forbrug af fedtstoffer måske kan være årsag til en tidlig forkalkning og dermed en tiltagende sygelighed på grund af hjertesygdom. Men for idrætsudøveren er det vigtigt at vide, at en fedtrig kost meget tidligere fører til træthedsfænomener ved store arbejdsspræstationer end en kulhydratrig kost. Som tidligere nævnt bør mængden af fedtstoffer altså være af omstrent samme størrelsesorden som indtagelsen af æggehvidestoffer. Altså vejer man 70 kg, bør kostens daglige fedtindhold være ca. 140 g. Ideelt ville det nok være, om halvdelen heraf stammede fra dyrisk fedt (mælk, smør, ost og flæsk) og den anden halvdel fra planteolier (majsolie o. lign.), der glimrende kan bruges til stegning.

Fedt er ligesom kulhydrater en stor leverandør af energi til muskelarbejde.

Indholdet af frie fedtsyrer i blodvæsken er meget vigtig. Under arbejde falder indholdet af disse frie fedtsyrer i blodet, ligesom stigning i blodets mælkesyreindhold sænker indholdet af fedtsyrer ved at hæmme mobiliseringen fra fedtdepoterne.

Ved langvarigt arbejde uden forhøjelse af mælkesyren øges blodets indhold af frie fedtsyrer og kan opnå en størrelsesorden, der er 5—6 gange så stor som under hvileperioder. Dette betyder, at let til middelsvært arbejde sker ved hjælp af energi frigjort fra omstrent lige dele kulhydrat og fedt. Ved lang arbejdstid forøges fedtomsætningen relativt.

Ved hårdt arbejde forøges betydningen af kulhydratforbrændingen. — Altså endnu et bevis for, at kulhydratomsætningen for idrætsudøvere er af overordentlig stor vigtighed.

Kulhydraterne er den væsentligste energikilde for idrætsudøveren. De forekommer i forskellige former i næsten alle næringsmidler som brød, kartofler o. lign. Andre kulhydratrige energikilder er mælk, honning, marmelade, havregryn, ost m. fl.

Kulhydraterne forbrændes (iltes) lettest i organismen og er derfor af uvurderlig betydning for muskelpræstationer. En erfaring, der også gjorde sig gældende både under den franske og engelske Mount Everest ekspedition, idet ekspeditionens deltagerne af sig selv, da de befandt sig 7000 m over havets overflade, indstillede sig på kun at spise havregryn, sukker og ost. I denne højde er ilt — ganske som

for idrætsudøveren under svære muskelpræstationer — en mangelvare.

Forklaringen på denne spontane kostændring hos Mount Everest ekspeditionens medlemmer er den, at der til forbrænding af 100 g druesukker kræves 75 l ilt og til forbrænding af 100 g fedt kræves 205 l ilt.

Kulhydraterne opbevares i organismen — dels i blodet, hvor der hos fastende findes små 100 mg⁰/0, dels i musklerne og leveren aflejret som glykogen. Disse depoter lader sig let mobilisere.

Normalt findes aflejet ca. 500 g glycogen i organismen, hvilket snart ville være forbrugt, om ikke organismen formåede at forbrænde fedtstofferne, hvis mængde jo sædvanligvis er meget betydeligere.

Under træningen er det muligt, at disse depoter øges noget i størrelse. Det er almindeligt, at idrætsudøvere indtager sukkerstoffer før konkurrencer for derved at skaffe sig rigelig energi dækket af kulhydratforbrændingen. Dette kan godt være rigtigt, men man skal da indtage kulhydraterne så tæt som muligt op imod starten af følgende grund:

Som tidligere omtalt har man fastende normalt 100 mg% sukker i blodet. Indtages sukker, stiger sukkerindholdet i blodet herudover, og organismens regulerende faktorer (produktionen af insulin) sætter ind for at fjerne det store sukkerindhold i blodet. Imidlertid vil denne insulinproduktion slæbe lidt efter, og efter 15—20 min.'s forløb kan man risikere, at blodsukkerindholdet vil være under 100 mg%, altså i virkeligheden et lettere insulinchok. Finder konkurrencen sted netop på dette tidspunkt, er idrætsudøveren dårligere stillet, end hvis han ikke havde indtaget sukkerstoffer, idet hans muskler da arbejder under et lettere insulinchok.

Det skal yderligere bemærkes, at indtagelsen af det dyrere druesukker overhovedet ikke indvirker på blodsukkerkurven på anden måde end det langt billigere stødt melis eller hugget sukker, hvorfor det sidstnævnte akkurat ligeså godt kan benyttes.

I det tidlige er kun omtalt det rent kaloriemæssige, men den under træning værende organisme kræver tillige beskyttelsesstoffer af forskellig art, såsom vitaminer og salte, — ganske som en bil for at køre godt foruden brændstoffet benzin også kræver pasning med smøring.

Idrætsudøveren er overfor disse beskyttelsesstoffer i særlig grad ømtålelig. Talte forskningsresultater har vist, at behovet for disse beskyttelsesstoffer hos den trænede organisme er betydeligt større end for den ikke trænede organisme, bl. a. fordi der under konkurrencen sker et betydeligt merforbrug af beskyttelsesstoffer.

Er disse stoffer til stede i utilstrækkelig mængde, indtræder lettere træthedsfølelse, appetitløshed og søvnsløshed, og er der direkte underskud, optræder veritable sygdomme (avitaminoser). — Sermom kendskabet til disse stoffer ikke er fuldstændigt, ved man dog, at hård træning kræver følgende stoffers tilstedeværelse:

1. Vitamin C. (væsentligst stammende fra frugt)
2. Vitamin B. (væsentligst stammende fra brød, havregryn o. lign.)
3. Vitamin E. (væsentligst stammende fra hvedekim)
4. Kalcium (findes væsentligst i ost, mælk og grøntsager)
5. Fosfor (findes væsentligst i ost, æg, kød, lever og grøntsager)

plus en lang række andre stoffer, der ikke nøjere defineres.

Følgelig må idrætsudøveren fortrinsvis vælge mælk, æg, kød, lever, brød, grøntsager og frisk frugt efter de tidlige angivne retningslinier.

Disse kostregler kan være vanskelige at rette sig efter på grund af personlige forhold, såsom spisning på pensionat o. lign., hvorfor det vil være hensigtsmæssigt at indtage en vitamintablet daglig i træningsperioden.

Indenfor visse sportsgrene har det været meget populært at foretage indsprøjtning med vitaminer. Disse injektioner må frarådes af hensyn til infektionsrisikoen. Yderligere kan tilføjes, at man hos mennesker med normal mave-tarmfunktion opnår samme vitaminkoncentration i blodet ved indtagelse af vitamintabletter som ved indsprøjtning.

Idrætsudøveren må sørge for at drikke rigeligt, idet man i varmt veje under kraftige muskelpræstationer kan tage op til 10 l gen-nem sved mod normalt 1 l

Sved er en udmærket mekanisme ved hårdt arbejde og ved muskelpræstationer i varmen, idet svedens fordampning afkøler organismen. Væske skal altså tilføres i samme mængde som væske tabes gennem sveden. Herved holdes blodets kemi i orden. Dog kan denne voldsomme udskillelse af vand medføre tab af salte, specielt natriumklorid (kogsalt).

Selvom sveden indeholder mindre salt end blodvæsken, kan der alligevel være tale om et betydeligt salttab. Derfor bør man sørge for at salte sin mad rigeligt i træningsperioder for derved at erstatte salttablet.

2. *Kosten i dagene umiddelbart forud for en kamp:*

Denne kost bør væsentligst være meget let, for at affaldsprodukterne i tarmen ikke skal virke generende, f. eks.: brød, havregryn, mælk, ost, skinke og grill-stegt kød. For at glykogen-depoterne skal være fyldte, indtages også en del sukkerstoffer, ligesom hårdt legem-

ligt arbejde i disse dage bør undgåes for ikke at tære på glykogen-depoterne. Måltidernes antal bør være 3 om dagen.

Visse idrætsfolk synes dog, at hyppige, små måltider giver bedre effektivitet. Dette er dog vist forårsaget af psykologiske ejendom-meligheder.

3. *Kosten på kampdage:*

Denne bør være af samme karakter som kosten i dagene forud for en kamp, dog således, at sidste måltid bestående af: te, brød, marmelade eller ost, bør indtages 2—3 timer før start. Mavesækken skal nemlig være tom under idrætskonkurrencen, da der ellers kan ind-træde ildebefindende.

Indenfor visse idrætsgrene spiller vægtklasserne en betydelig rolle, således at man her ofte bliver vidne til „nedspisning“ i vægt i løbet af meget kort tid, enten ved afføringsmidler, dampbade, badstue-bade el. lign. Dette er decideret en afvanding af organismen og kan medføre 4 % tab af legensvægten, men det medfører også, at blodets kemi kommer i uorden, til stor skade for den idrætslige præ-station. — I hvert fald bør en sådan afvanding (dehydrering) al-drug nogensinde overstige 1—2 % af vægten.

Af det foregående fremgår klart, at en sådan fremgangsmåde giver betydelige ændringer i organismen, hvorved som omtalt både vand-balancen og saltbalancen bliver forstyrret, således at idrætsudøvere-n i virkeligheden er meget dåligt stillet i sin konkurrence.

Følgelig må en sådan fremgangsmåde på det bestemteste frarådes, både af hensyn til idrætsudøverens egen organisme og af hensyn til hans idrætsresultat.

Skal man ned i vægt, er fremgangsmåden klar, idet man tager hen-syn til det foran nævnte, altså sørger for at opretholde det nødvendige æggehvide- og fedtstofbehov, men skærer ned på kulhydra-terne, således at mængdeforholdet i stedet for det tidligere omtalte normale: 1—1—5 bliver 1—1—4, ja måske helt ned på 1—1—3, idet man stadig sørger for regelmæssig dækning af de tidligere omtalte beskyttelsesstoffer.

Omvendt, ønsker man at tilstræbe vægtstigning, sættes kulhydrat-forbruget i vejret.

Ved en sådan fremgangsmåde opnår man at bibeholde den bedste balance i organismen, og derved opnår man i realiteten de bedste idrætslige resultater.

Morgenmad:

- 1 glas mælk ($\frac{1}{4}$ l)
- 1 dl orangejuice
- 1 æg
- 2 skiver brød m. smør

1 tyk skive ost (ca. 30 g)
honning eller marmelade (ca. 20 g)
kaffe eller te

Som varitation kan ægget ombyttes med rå havregryn eller havregrød, eller æg og mælk kan ombyttes med 1 portion ymer (ca. 2½ dl) med sukker.

Frokost:

4 skiver rugbrød
1 skive franskbrød
smør eller margarine
1 glas mælk (¼ l)
te
frisk frugt, f. eks. 1 æble eller 1 appelsin
Forslag til pålæg:
leverpostej
røget sild eller makrel
stegt eller kogt fisk
marineret sild
magert kødpålæg (evt. middagsrester)
torskerogn med citron
æg og tomat
røget torskelever eller torskeleverpostej med citron
ost

Middag:

Mandag: Stegt lever med brunede løg, skysovs, kartofler og råsalat af tomat, champignon og olie-eddikmarinade.

Tirsdag: Kogt torsk eller anden mager fisk (rødspætte, skrubbe, hornfisk) med smørsov, kartofler og rå gulerodssalat med citron og sukker.

Frisk frugt.

Onsdag: Sammenkogt ret af magert kød og hvidkål eller kåldolmere, fyldt hvidkål el. lign., kartofler.
Citronfromage.

Torsdag: Lieret mælke-urtesuppe.

Frikadeller, forloren hare eller anden stegt farsret med kartoffelsalat.

Fredag: Marineret sild med kartofler, purløg og koldt smør.

Friske bær eller frugtgrød (evt af frosne bær) med mælk.

Lørdag: Kalvefrikassé eller andet kogt magert kød med grøntsager og gulerødder, kartofler.

Grapefrugt + evt. nødder.

Søndag: Kogt hamburgerryg eller skinke med grønlangkål og kartofler.

Henkogt frugt (evt. dåse).

Mandag: Stegt hjerte eller nyre med persille, kartofler og råsalat af hvidkål, appelsin og rosiner.

Ymer, tykmælk eller yoghurt med sukker.

Tirsdag: Gule ærter med magert kød med grønsager, brød.

Onsdag: Grønsagskødrand eller kødboller med grønsager, hakket persille, karrysov og løse ris.

Kærnemælkskoldskål.

Torsdag: Ristet torskerogn med citron, brunet smør eller margarine, kartofler og dampet broccoli eller spinat.

Æblegrød med mælk.

Fredag: Hakkebøf eller anden bøf med brunede løg, skysov, kartofler og grønne bønner.

Frisk frugt.

Lørdag: Tomatsuppe med ostebrød.

Skipperlabskovs eller anden sammenkogt ret af magert kød med grøn salat eller anden råsalat.

Søndag: Grill- eller tørstegt mørbrad eller kylling med kold salat af kartoffelskiver, tomat, agurk og eddike/oliemarinade.

Jordbærgød (af frosne bær) med mælk.

Der spises hver dag til middag 200—300 g kød eller fisk, ca. 300 g kartofler (eller 75 g ris) og 200—300 g grønsager. De dage, hvor mælk ikke indgår i en ret, drikkes der 1 glas mælk (ca. ¼ l). Når efterretten er frisk frugt, spises der ca. 200 g, det vil f. eks. sige 1 æble og 1 appelsin eller 1 banan og 1 appelsin.

Kvinder skal bruge færre kalorier end mænd, og deres proteinbehov er også mindre på grund af mindre vægt. Ovennævnte madforslag kan også bruges af kvinder med følgende ændringer:

Morgenmad: Der drikkes lidt mindre mælk og spises kun 1 skive brød (med ost).

Frokost: Der spises 2—3 skiver brød med pålæg og drikkes lidt mindre mælk.

Middag: Der spises 150—200 g kød eller fisk, ca. 200 g kartofler og evt. lidt færre grønsager og lidt mindre frugt eller dessert.

I en afmagningsperiode, hvor det — ikke mindst for idrætsudøveren — stadig gælder om at få den nødvendige mængde protein og tilstrækkeligt med vitaminer og mineralsalte, kan den foreslæde madplan ændres på følgende måde:

Sødmælk erstattes af kærnemælk eller skummetmælk.

Fed ost erstattes af mager ost.

Brødet spises med skrabet smør eller margarine — eller helt uden smør.

Kaffe og te drikkes uden sukker og fløde.

Sukker i mad erstattes af syntetisk sødestof (sødetabletter).

Honning eller marmelade om morgenens stryges.

Der spises 1 skive brød mindre til morgenmad.

Der spises 2 skiver brød mindre til frokost.

Der spises til middag 200 g færre kartofler (eller 50 g ris).

Bør steges, hvor det er muligt, på tør pande eller grillsteges.

Ved disse ændringer kommer en dags kost kun til at indeholde ca. 2000 kalorier, altså ca. 1500 kalorier mindre end den oprindelige, uden at madens indhold af protein, vitaminer og mineralsalte er ændret væsentligt.

Alkohol virker i mindre doser ikke nedsættende på den grove muskelkraft eller på udholdenhed. Derimod nedsættes reaktionshastigheden og koordinationen, hvilket selvfølgelig kan være til stor skade for håndboldspilleren. Tyske undersøgelser har vist, at 1 eller 2 flasker øl hurtigere medfører træthedsfænomener hos idrætsmanden.

Af ovennævnte grunde bør man under hård træning og konkurrencer undgå indtagelse af spiritus.

Der er næppe tvivl om, at man ved rygning opnår en vis psykisk stimulerende virkning; men på den anden side medfører nydelsen af tobak forandringer i organismen, der er af en sådan karakter, at det kompromitterer træningstilstanden.

Idet der ganske ses bort fra nikotinens evt. sygdomsfremkaldende (cancerogene) egenskaber, kan følgende ting af idrætslig betydning fremhæves:

For det første har amerikanske forskere vist, at ryges 2 cigaretter i løbet af 15 min. til 2/3 længde, forhøjes blodtrykket, og pulsfrekvensen stiger, hvilket i virkeligheden vil sige, at noget af den ved træning

opbyggede reservekraft er forbrugt på grund af rygning af blot 2 cigaretter.

For det andet har engelsk forskning vist, at nikotin medfører en forsævring af karrene til selve hjertet (coronararterierne). Dette tyder, at selve hjertemusken ernæres dårligere, der er altså tale om en svækkelse af hjertemusklen ved store belastninger.

For det tredie: forbrændingen, der finder sted i tobakken, enten det drejer sig om cigaretter, cerutter, cigarer eller pibe, er en ufuldstændig forbrænding, hvorved der dannes små mængder kulilte. Kulilten bindes 240 gange så stærkt til blodets røde farvestof hæmoglobin som ilten, d. v. s., at ganske små mængder kulilte i den indåndede luft vil beslaglægge en del af transportørerne af ilt til arbejdende muskler, hvilket forstyrre disse funktion.

For det fjerde: på den jyske Idrætshøjskole i Vejle har man under circuitræning og kontrolleret gennem testninger set, at en idrætsudøver, der holder op med at ryge, faktisk sparer 2 a 3 uger i sit circuitræningsprogram.

Af ovennævnte rent saglige grunde må tobaksrygning under træning og konkurrencer frarådes. Noget andet er, at man næppe, hvis man er storryger, skal holde helt op umiddelbart før en konkurrence; man kan da let blive pirrelig, fordi man har vænnet sine celler til at arbejde med et vist nikotinindhold.

Søvnbehovet er for en idrætsudøver forhøjet.

Netop under konkurrencer og for den sags skyld også under hård træning sker et betydeligt forbrug af energi, større end for ikke trænede personer.

Under søvnen forgår restitutionen af den i dagens løb trættede organisme.

Jo mere kraftforbrug jo større er den nødvendige restitutions- eller søvnperiode.

Den hårdt trænede organisme kræver til fuld restitution i det mindste en søvnperiode på 8 timer og for visse organismers vedkommende endog 8 a 9 timers hvile.

Disse krav kan naturligvis være vanskelige at efterkomme f. eks. under konkurrencer, hvor nerverne er på højkant. Man må dog fraråde brugen af sovetabletter, fordi nedbydnings- og udskillelsespeioden i den menneskelige organisme for de fleste tableters vedkommende er på mellem 10, ja helt op til 24 timer, og fordi selv små mængder af sovemeddele i organismen kan nedsætte det idrætslige resultat.

I det hele taget må man fraråde idrætsudøveren brugen af medikamenter, naturligvis bortset fra sygdomsperioder. En del undersøgelser bl. a. fra dansk side tyder på, at et stof som coffein, der findes i kaffe,

og thein, der findes i te, virker præstationsforøgende af en størrelsesorden på 4—5 %.

Der er jo intet mærkeligt i, at man i pausen drikker en kop stærk sort kaffe eller te. Som nys nævnt må man fraråde enhver idrætsudøver at indtage medikamenter, så meget mere, som de medikamenter, der fra tid til anden har været på mode blandt sportudøvere, i virkeligheden ikke er i stand til at forbedre præstationerne. Noget andet er, at man selvfølgelig må acceptere lægemiddelindtagelse i forbindelse med sportsudøvelse, når det sker i den hensigt at ophæve akutte symptomer eller lidelser opstået før eller under selve sportsydelsen.

Idrættens forskningsråd har vedtaget følgende udtalelse om doping:
Ved doping forstås enhver form for indtagen eller indsprøjtning af medikamenter herunder hormoner med det formål at stimulere kredsløbet, centralnervesystemet eller muskulaturen, eller forhindre den naturlige træthedsfølelse i tilslutning til idrætsudøvelse.

Træningstøjet skal være varmt dækkende både arme og ben for at mindske varmetabet mellem konkurrencerne. Forsøg har vist, at lokal afkøling, selv om den ikke er stor, men blot af længere varighed, kan give fortykkelse af underhuden og det underliggende muskelvæv, hvilket ofte er ledsaget af smerte.

Massage fremkalder udvidelse af karrene i huden og i underliggende muskler og dermed altså en bedre blodgennemstrømning. I idrætslig henseende har massage uendelig lidt betydning. Givet på friske muskler fås ikke nogen målelig forbedring af ydeevnen. På trætte muskler kan der dog sikkert være nogen virkning, idet den forøgede blodgennemstrømning kan virke træthedsfjernende.

Under sygdomsperioder bør man være meget tilbageholdende med træning og undgå konkurrencer. Idrætsudøveren bliver nemlig hurtigere rask, jo mere energi der stilles til rådighed for bekæmpelsen af sygdommen. Speciel opmærksomhed kræver febersygdommene, idet alle bakterier afgiver giftstoffer (toxiner) til legemet. Disse toxiner influerer i høj grad på hjertet. Tidlige er omtalt, hvor stærkt sådanne tilstændte influerer på tiderne i circuittræning (se side 23). Topidrætsudøveren har i virkeligheden en meget sart, eller måske bedre følsom organisme, der specielt under sygdomsperioder kræver nøje idrætslægeelig overvågen.

Tidlige er omtalt en del forhold vedr. den kvindelige organisme (se side 15). Her skal kort omtales forholdene omkring menstruationen.

Det synes, som om menstruationen hos sportskvinder sætter lidt senere ind end hos utrænede. Måske er dette ikke reel, men betinget af, at de mere atletiske kvinder netop vælger en eller anden form for idræt.

Under meget hård træning kan der hos visse kvinder ske en formindskelse af intervallet, en forandring der i næsten alle tilfælde er forbipående. Om træning og sport overhovedet kan have nogen skadelig indflydelse på kvindens naturlige funktioner er ikke bevist.

En stor tysk undersøgelse har vist, at under hård konkurrence og træning udviser 60—70 % af kvinderne ingen forandringer i menstruationscyklus; 10—20 % blev endog gunstigt påvirket, idet blødningerne blev mere regelmæssige, og ca. 20 % udviste ganske lette forstyrrelser. Samme undersøgelse viste, at svangerskabsbesværligheder indtræder yderst sjældent hos sportskvinder. Med henblik på fødsel har man været ængstelig for, at kraftigt udviklede muskler i bækkenbunden skulle vanskeliggøre en fødsel. Dette er ikke tilfældet iflg. den ovennævnte tyske undersøgelse, idet den slog fast, at uddrívningsperioden blev kortere, at der skete en hurtigere tilbagevenden til normale tilstande af kønsorganerne efter fødslen, og at barselsengsbesværligheder og komplikationer hos sportskvinder var mindre end hos ikke-trænede kvinder.

Med hensyn til fysiske præstationer finder man dog, at kort før menstruationens begyndelse og under selve blødningen indtræffer et fald i fysiske ydelser. Fra anden- eller trediedagen efter menstruationens begyndelse stiger præstationerne igen (nøje følgende det folikelstimulerende hormon).

På grund af dette fald i fysiken må kvinden siges at være handicappet under menstruationsfasen.

Ganske enkelte har dog vist gode resultater under blødningsperioden, og en enkelt har vundet olympisk guld; men kun ved ydelser, hvor hurtige reaktioner er påkrævet, ikke ved længerevarende ydelser. Det er sandsynligt, at kvinden i disse faser er mere „irritabel“. Man vil under store konkurrencer som VM, olympiske konkurrencer og lign. kunne flytte menstruationen ved indgift af hormoner, der tilbageholder blødningen. Herved kan man måske komme i vanskeligheder med doping-begrebet. Det er dog næppe rigtigt at tale om doping i forbindelse med hormonbehandling efter ovennævnte retningslinier, idet det man gør, ikke er at forbedre eller stimulere den kvindelige organisme, men tværtimod at stille kvinderne lige ved konkurrencens start.

Bedst er det, når konkurrencetidspunktet kendes, og kvinden er regelmæssigt menstruerende, da at begynde 3 à 4 måneder i forvejen og hver måned flytte menses nogle få dage, således at man opnår blødning kort før afrejse til konkurrencen. I så fald findes i hvert fald ingen medikamenter i organismen på konkurrencetidspunktet.

Begge de ovennævnte fremgangsmåder kan benyttes og vel bedst den sidste uden nogensomhelst skade for den kvindelige organisme.

Frode Henriksen

På kamelryg i Israel

Man kunne passende begynde dette eventyr som alle andre gode eventyr: „Der var engang. . .“. Men eftersom „Den Jyske“, hvor vi emmigranter mødtes, og eftersom Israel naturligvis og heldigvis er endnu, må denne eventyrsætning næsten fuldendes sådan: „Der var engang, vi var i Israel“.

Og når vi nu skal dupere folket, venner og bekendte, siger vi skødesløst: da vi var i Mellem Østen. Det lyder af mere, thi vi er blevet forvante. Det hele blev naturligt. Det hele gik ganske naturligt ind i hverdagen efterhånden. Thi jeg indrømmer vi kiggede en gang, da vi ankom og så vores kibbutz med de mange beskyttelsesrum og de utallige løbegange, som forbandt hele den pigtrådsafgrænsede kibbutz. Og vi kiggede også respektfulde, da vi så den første mørke araber. Og vi rejste os forundrede op — ih, se dog! — og fotograferede så den første kamel vi såude i horisonten. Siden kløede vi dem bag ørerne! (Annonce: billige fotos af kameler sælges!). Vi badede også begejstrede i det blå Middelhav. Eller læste avis henslængt i det saltede Døde Hav. Kåde som børn. Eller var betaget af det smukke Jerusalem, bygget op i hvide sandsten. Eller følte det direkte på éns krop, at dette var dog Israels situation i en nøddeskål: mennesker, fattige og rige, hellige og ikke hellige, turister eller ikke turister — vandrende op ad Zions Bjerg — pilgrimsrejse eller ikke pilgrimsrejse — mod Israels mest hellige sted, thi på denne historiske plet mellem pinjetrærne ligger kong Davids grav. Og her ligger stedet med den sidste nadver. Og her ligger Maria, i følge overleveringen faldet i den evige søvn. Men her ligger sandelig

også andet; thi oppe i tårnet af kirken her på Zions Bjerg, stadigvæk det helligste sted i Israel, på grænsen ind til det gamle Jerusalem og til fjendtlige Jordan ligger kampberedte soldater med deres maskingevær gemt bag sandsækkene — spejdende gennem kikkert mod fjenden. Men snart var det også naturligt. Sådan da. Som noget der hørte landet til.

Vi kiggede også undrende og lidt smilende, da vi mødte de stærkt religiøse mænd med næsten glatragede hoveder, med fedtede slangekrøller hængende ned forbi ørerne. Og ørknен var en oplevelse! Som barn — og altså næsten til mit 24. år — har jeg forestillet mig ørknen som noget fladt — så uendeligt fladt, af sand og atter sand. Måske med en enkelt ensom, tørstende palme. Men man bliver belært om noget andet. For det første var der beduiner med deres telte. For det andet var terrænet yderst afvekslende. — Først var landskabet ret fladt på vores vej fra Beersheba til Døde Havet; Derfra mod Røde Havet, ned langs Jordan med skarpladte pistoler, var der noget af vejen månelandskab og ellers bjerglandskab, kratere og store floddale. En ørken, der langt fra er kedelig, men skiftende i farver fra rødt til sort og gult og landskabet til stadighed vekslede i konturer. Og helt nede efter kong Salomons Miner begynder omstrefrende kameler at krydse vores vej (foto!). Og her lå Røde Havet — lidt skuffende i farven, med cowboybyen, Eilat — kaldet „verdens ende“. En John Wayne ville ha' faldet godt og naturligt ind i stemning og bybillede, vandrende fra bar til bar med løsthængende ølkrus! — Lad mig lige indskyde en sidebemærkning: det ølkrus hænger nu ret fast! Jeg har i hvert fald aldrig nogensinde set en beruset israelit! Og deres moralske begreber er i det store og hele ret strenge. Dermed har jeg ikke sagt, de er bedre mennesker end os!

Men det var ørknen, kameler — og dermed John Wayne vi kom fra! Eller oplevelser i det hele taget. Jeg glemmer heller ikke så let vort første besøg i Nazareth. Vi ankom sent og forvirrede — ukendt med byen, uden sengeleje for natten. Fandt nogle hjælpsomme arabere; men på grund af turistsæsonen kneb det gevældigt. Så vi halsede forbi hellige steder uden at skænke dem en tanke — bandende over de djævelske dårlige overnat-

ningsmuligheder. Men efter lang tid, efter at ha' spurgt på forskellige hospitser, fandt vi endelig et sted at sove. Oppe hos nonnerne — på det franske kloster. I et ledigt værelse på fødeafdelingen. — Ja, det blev en smuk nat! — Forøvrigt: aldrig har jeg troet, at nonner var så urolige om natten! Men ustanselig kom der gravide kvinder ind, akkurat lige før de havde tænkt sig at nedkomme.

Og hvad oplevede vi mere? Ja, utroligt meget, men i hvert fald en ting til, som jeg kunne have lyst til at fortælle om, uden at det skal være for smigrens skyld, og uden det forhåbentlig virker trættende: den israelitiske gæstfrihed. Vi ankom til ret ukendte mennesker — kendte dem faktisk så lidt, man kan, men havde altså en hilsen med fra venner. Blev inviteret på kaffe af konen. Vi fire generte, ubehovlede fyre! Manden kommer hjem. Inviterer os til at spise. „Og bliv dog her i nat“. Spillede poker hele natten med så hjælpeløse kortenspillere som os! Blev vist rundt i Tel Aviv næste dag. „Og; nej nu skal vi afsted“. Det gentog vi et par gange. Vi har vel opdragelse! Men ikke tale om, thi det var lige før det var at fornærme gæstfriheden. — Kort sagt: vi blev endnu en nat, hvor vi dog forinden indtog et par måltider og nød alle tiders aften i Tel Aviv — i lånte hvide skjorter, som vi på sin vis ikke lånte, men i stedet naturligvis fik udleveret. I øvrigt er pigerne i Tel Aviv ganske tiltalende!

Og sådan kan jeg blive ved. Måske lidt forvirrende; thi jeg føler mig faktisk endnu lidt forvirret og tummelumsk. Sprængfyldt med utallige oplevelser, der snurrer rundt i erindringen, endnu ikke faldet til ro. Og hvis nogen siger, fortæl om Israel, er det lige før jeg er slæt ud! Hvor skal jeg begynde, og hvor skal jeg slutte. Jeg kan bare sige, når folk spørger, om det var en god tur: „Ja, det var en god tur“! — Sikke et spørgsmål!

Men nu jeg sidder her og prøver at finde noget frem, som jeg og mine tre kammerater — plus mange andre, har oplevet sammen, er det lige som det er ved at tage form. Og vore besøg på Corfu, Kreta, Rhodos, Cypern og i Athen-Piræus, Venedig, Innsbruck og ikke mindst dejlige Tyrkiet er også ved at falde ind i rigtig rækkefølge og ved at holde sig fra de andre minder fra Israel.

Israel er jo et ungt land — på vej til at vokse sig rigtig stærkt. Et land på vej til at blive en stærk nation trods de utallige nationaliteter — ca. 70, der dog er bundet ret stærkt sammen af fædrelandsfølelsen ved endelig at have fået et land — omringet af fjender, hvilket også knytter mange af dem sammen, og bundet ret stærkt gennem traditioner og historier, og vel også en del gennem religion, selv om det nye Israel ikke synes særligt religiøst. Men der arbejdes. Viljestærkt og målbevidst. Og det kendte ordsprog: „Hvor der er vilje, er der vej“, har endnu en gang bevist sin rigtighed. Blandt store stendynger på tilsyneladende ufrugtbare bjergskrånninger, vokser store plantager af oliventræer. Og midt i ørkenen æbler, appelsiner, vindruer og bananer — gerne dyrket op af kibbutzer. Og nær Jordans grænse — under Døde Havets sydlige spids, mænd i pansrede traktorer indvindende ny „jord“, der dog ret ofte må vaskes ud på grund af det store saltindhold. Og utallige steder skyder nye flotte huse og store fabrikker op. Procentvis overs্তiger det i høj grad Skandinavien. De sidste tal siger, at for hver 19 bygninger bygger vi her i Norden kun 9. Israel er et land med skub i. Men et kontrasternes land. I såvel landskab, klima, levemåde og befolkning. Og i de 70 forskellige nationaliteter findes der mange fattige, elendige og tilsidesatte mennesker. Og man må ikke glemme fattige marokkanere og arabere i elendige boligforhold. Eller de uciviliserede beduiner med deres kameler. De er langt bag efter. Og vil endnu i mange år være det. Men de er også på vej og langt fra helt dumme. De arbejder tilsyneladende helt godt og er begyndt at blive organiserede i forholdsvis moderne kibbutzer. Og har en god udviklet sans for penge og handel. Bl. a. koster det et par kroner at få lov at sidde et minut eller to på en kamelryg! For amerikanerne det dobbelte. Foruden de 3-4 ekstra fotos til fremkaldelse.

Og så er kamelen forøvrigt en dromedar!

Ove Sørensen

Europarådet og Idrætslederuddannelsen

1. Orientering.

I Europarådet er oprettet en afdeling for kulturelt samarbejde— „Council for Cultural Cooperation of the Council of Europe“ (CCC).

Indenfor denne afdelings rammer er oprettet en permanent komite for efterskoleuddannelse.

Denne komite nåede i 1962 til den konklusion, at kontakt med ungdommen var nemmest at opnå gennem idrætten. Komiteen anbefalede derfor oprettelsen af korte kursus med henblik på uddannelse af ledere til at forestå fysisk uddannelse og idræt.

Under ledelse af sekretariatet ved CCC afholdtes et møde i tiden 23.—30. januar 1964, hvor eksperter fra 16 medlemslande udarbejdede en plan for et 100 timers kursus. Norden var ved dette møde repræsenteret af en lærer og en lærerinde fra Gymnastiska Centralinstitutet i Stockholm.

2. Plan for 100 timers kursus.

a. Pædagogiske synspunkter for fysisk rekreation og idræt.

1. Lederskabsmetoder	5 timer
2. Fysisk rekreation og idræt i det moderne samfund	3 timer
3. Kendskab til ungdommens problemer	2 timer
4. Undervisningsprincipper og praksis	15 timer 25 timer

b. Biologi.

1. Anatomi.

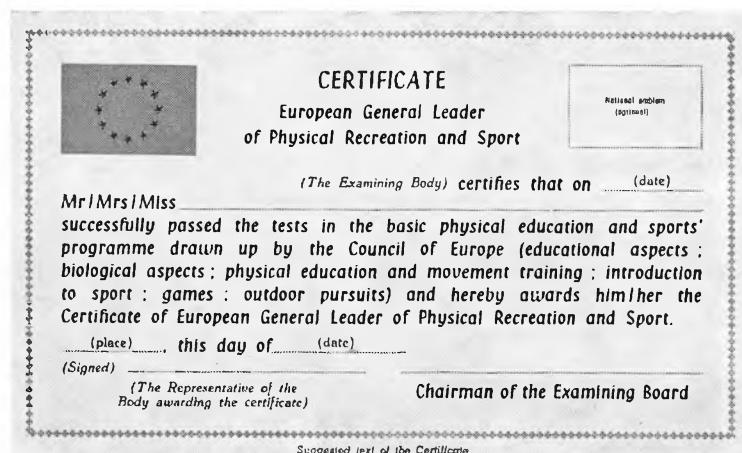
- 2. Fysiologi.
- 3. Hygiejne.
- 4. Førstehjælp, ialt 15 timer
- c. *Fysisk uddannelse.*
 - 1. Bevægelseslære (teori og praktik).
 - 2. Konditionstræning, ialt 25 timer
- d. *Idræt.*
 - 1. Atletik.
 - 2. Svømning (selvredning).
 - 3. Boldspil. Undervisningen heri skal omfatte mindst 2. Ved nærværende kursus var valgt basket- og volleyball.
 - 4. Lege, ialt 25 timer
- e. *Andre udendørs aktiviteter.*
 - 1. Ødemarks- og fjeldvandring.
 - 2. Primitiv camping.
 - 3. Spejdervirksomhed.
 - 4. Orientering, ialt 10 timer

3. Eksamен.

Kursus skal afsluttes med en eksamination. Hertil anvendes 12 timer, som afgives af det ovenfor i pkt. 2, anførte samlede timetal.

Eksaminationen omfatter:

- 3 teoretiske prøver:
 - Psykologi og sociologi.
 - Biologi.
 - Undervisning.
- 2 praktiske metodikktioner:
 - Fysisk uddannelse (funktionelle grundøvelser og arbejdstechnik).
 - Idræt eller leg eller udendørs aktivitet.
- 1 praktisk prøve omfattende:
 - personlig demonstration af en atletik- eller boldspiløvelse og
 - besvarelse af spørgsmål af såvel teknisk som lovmæssig art i relation til den personlige demonstration.

Efter bestået eksamen modtager eleven det ovenfor viste certifikat, hvorfaf det fremgår, at den pågældende er „European General Leader of Physical Recreation and Sport“ (Europæisk leder af fysisk rekreation og idræt).

4. Det første kursus.

a. Tidsrum og sted.

I tiden 8.-28. august 1965 afholdtes som et forsøg det første kursus af denne art.

Som kursussted var valgt det bedst tænkelige, nemlig svejtsernes effektive og vidunderligt beliggende idrætsskole „E i d g e n ö s s i c h e n T u r n - u n d S p o r t s c h u l e“ (ETS) i Magglingen ved Biel.

b. *Lærerkræfterne*, i alt 15 (femten), var dels ETS egne, dels lærere og lærerinder stillet til rådighed af England, Frankrig, Holland og Luxemburg.

c. *Eleverne* var opdelt i 3 klasser således

- 22 mænd i 2 klasser og
- 12 kvinder i 1 klasse.

Adskillige lande var repræsenteret. Norden dog kun med 2 svenske kvinder.

Det var forud krævet, at kvinderne skulle kunne følge undervisningen på engelsk og mændene på fransk. Alligevel var af-

viklingen af kursus stærkt præget af sprogvanskeligheder; Ved den teoretiske eksamination af mændene måtte der således i mange tilfælde anvendes tolk med deraf følgende tidstab og utalige misforståelser.

Med henblik på en effektiv udnyttelse af den relativ korte kursustid, havde det efter min opfattelse også været ønskeligt, om elevernes forudsætninger i såvel praktisk som i teoretisk henseende havde været bedre. Et flertal af kvinderne var således ikke i stand til at udføre de mest elementære rytmiske øvelser korrekt og derfor langt mindre i stand til at undervise heri. Mændenes træningstilstand var for flere vedkommende ringe, navnlig hvad angik styrke og hurtighed.

5. Ekspertmødet.

I den sidste kursusuge (22.-28. august) var ca. 60 pædagoger, trænere og organisationsledere fra de 19 medlemsnationer i Europarådet indbudt til at følge kursus med det formål:

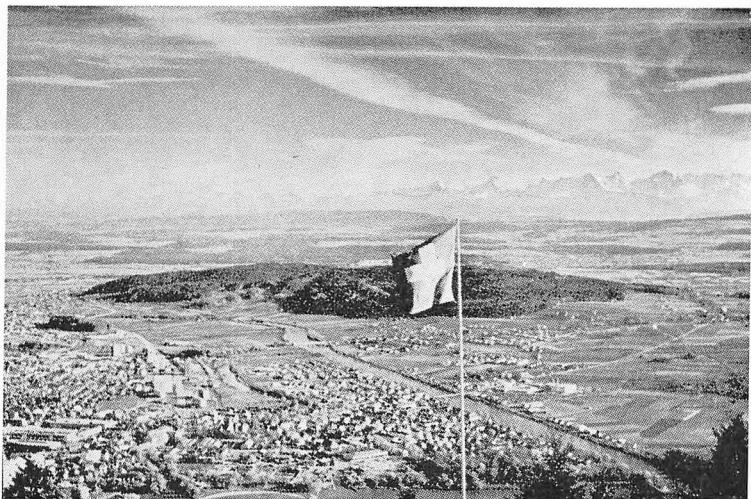
- At danne sig et indtryk af uddannelsens gennemførelse og kvalitet.
- At diskutere uddannelsesprincipper og organisatoriske problemer.
- At fremsætte forslag til forbedringer af selve kursusplanen.
Fra Danmark deltog:
 - Rektor ved Danmarks Højskole for Legemsøvelser, Hermod Andersen.
 - Konsulent i Dansk Idræts Forbund, Emanuel Rose og
 - undertegnede i stedet for Aksel Bjerregaard.

a. *Rammen om selve mødet* var organisatorisk, administrativt og teknisk helt i særklasse, og æren herfor må deles ligeligt mellem ETS og Europarådets sekretariat.

- b. *Enighed* opnåedes i forsamlingen om følgende:
- Idéen bag kursus oprettelse — ensartet europæisk uddannelse af idrætsledere — måtte karakteriseres som værdifuld.
 - Behovet for uddannelsen måtte i følge sagens natur være forskellig fra land til land afhængig af den lokale organisatoriske opbygning af idrættens udøvelse og dens uddannelse af ledere, hvilket jo bl. a. er betinget af klima, terræn, faciliteter og traditioner.

- Man så sig ikke i stand til at udtales sig om kvaliteten af det første kursus gennemførelse som følge af de førstmalte sprogvanskigheder og de manglende praktiske og teoretiske forudsætninger hos eleverne.
- c. *Kritikken* koncentreredes i det væsentligste om selve planlægningen. Det var specielt Belgien, Danmark, Sverige, Vesttyskland og Østrig, der i deres indlæg meget kraftigt gjorde sig til talsmænd for nedennævnte ændringsforslag:
 - At målsætningen burde begrænses til kun at omfatte uddannelse af hjælpetrænere og ikke som nu uddannelse af ledere, og således at uddannelsen af ledere fortsat må være det enkelte lands sag.
 - At fordelingen af timetallet burde ændres så de praktiske fag blev fremmet på bekostning af de teoretiske.
 - At tyngden i den praktiske uddannelse om denne ellers skulle opnå den ønskede værdi måtte lægges på én idræt og udførelsen af planens øvrige idrætter, derfor kun kunne få karakter af afledende og orienterende virksomhed. Hvilket forudsætter, at de forskellige idrætter efterhånden på de skiftende kursus skal have prioritet som værende det væsentligste fag.
 - At det måtte anses for uforsvarligt, at man ved gennemførelsen af nærværende kursus havde givet eleverne det indtryk, at de var kvalificerede til at dosere og lede styrkeprøven med vægte (circuit incl.) med drenge og unge.
 - At rytmiktræningen med kvinderne burde indskrænkes til kun at omfatte opøvelsen af den personlige færdighed, og ikke, som det var tilfældet nu, tillige gøres til genstand for metodikgennemgang.
 - At „Andre udendørs aktiviteter“ burde indøves (demonstreeres) under én evt. to weekendudflugter, hvorved det således frigjorte timetal (10) kunne overføres til de egentlige idrætsfag. I denne forbindelse henledtes opmærksomheden på, at orientering med kort og kompas umuligt kan læres på 2 timer.
 - At timetallet til eksamen burde indskrænkes betydeligt, hvilket bl. a. var muligt, hvis den mundtlige overhøring ændredes til en skriftlig prøve.

Den franske, svejtsiske og til dels den engelske delegation

Udsigten fra skolens terasse. I forgrunden Biel og ude i horisonten Jungfrau-massivet i Alperne.

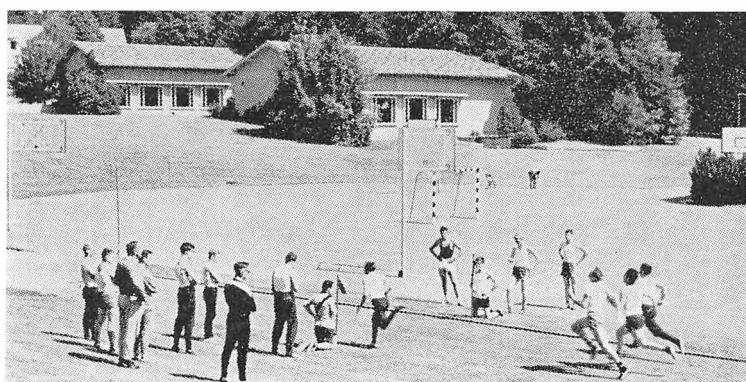
stod stejlt på det standpunkt, at de foreslæde ændringsforslag ikke burde vedtages.

Ved forhalingstaktik og under udnyttelse af en noget valen indstilling til problemerne hos den „neutrale“ blok blev resultatet, at uddannelsesplanen stort set forblev uændret.

6. Fremtidige kursus.

Under drøftelserne herom blev det fra Europarådets side kraftigt understreget, at man ikke måtte påregne, at der fremover ville være økonomisk basis for oprettelse af sådanne kursus ved Europarådets foranstaltung. Rådet måtte derfor nøjes med at henstille til forsamlingen, at de delegerede ved deres hjemkomst anbefalede deres landes regeringer at lade sådanne kursus oprette.

Med undtagelse af England, Frankrig og Svejts kunne de delegerede fra lande, som i forvejen rådede over en acceptabel idrætsleddannelse og en veludbygget idrætsorganisation ikke give tiltsagn herom. Medens de på dette område ikke så godt stillede nationer — bl. a. Cypern, Irland og Island — nok kunne anbefale, men at de forlod måtte erkende, at mulighederne for lokalt at afholde sådanne kursus næppe var til stede.

Et af skolens seks udeanlæg. Det her viste var netop blevet belagt med den nye asfaltblanding. Det holdes hele vinteren sne- og isfrit. I baggrunden to idrætspavilloner indrettet til gymnastik, boksning, brydning, fægtning og judo. Desuden rådede skolen over en stor idrætshal (atletik og boldspil), en stor turnsal og et vægttræningsrum.

7. Afsluttende bemærkninger.

a. Den danske gruppens interne drøftelser.

1. Rektor Hermod Andersen var af den opfattelse, at de 100 timers kursus som afholdes ved Danmarks Højskole for Legemsøvelser fortsat bedre tilgodeser dansk idræts behov.

I finansåret 1963/64 afholdtes således et kursus for instruktører i idrætgymnastik (turn) og for finansåret 1965/66, er der stillet midler til rådighed for afholdelse af et 100 timers kursus for atletikinstruktører.

2. Konsulent Emanuel Rose fandt at det burde tages op til overvejelse i de nordiske idrætsforbund eventuelt at erstatte de hidtidigt afholdte nordiske ungdomsledekursus med kursus svarende til Europarådets. Umiddelbart ville Rose mene det kunne lade sig gøre, således at kursus skulle afvikles over tre år med en uge pr. år på skift mellem Norge, Sverige og Danmark. Rose ville i hvert fald orientere ungdomsudvalget i Dansk Idrætsforbund om tanken. Om et resultat i retning af et initiativ efter denne orientering foreligger der for indeværende intet om.

3. Jeg skulle i første række undersøge om kursus af den omhandlende art var noget for vor skole enten
— som selvstændigt kursus (evt. i samarbejde med Dansk Idræts-
forbund) eller
— som et led i de nuværende sommer- og vinterkursus.

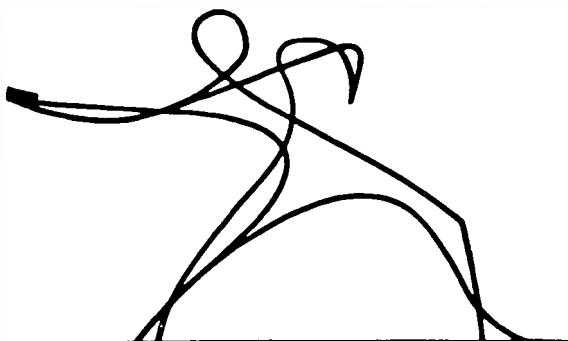
Det kan uden videre fastslås, at skolen ikke vil kunne optage Europarådets 100 timers kursus på sit program — hovedsageligt af økonomiske grunde. Derimod vil der ikke være noget til hin- der for, at skolen påtager sig at danne rammen om et sådant kursus ved at stille lærerkræfter og faciliteter til rådighed, hvis Danmarks Højskole for Legemsøvelser, Dansk Idrætsforbund eller andre organisationer skulle gå ind for sagen.

Tilbage er så kun om skolen skulle lade „100 timers kursus“ indgå som et led i det ordinære kursusprogram. Et sådant arrangement vil skolen kunne påtage sig uden, at det vil afstedkomme forstyrrelser i den sædvanlige undervisning og uden at bryde med skolens normale undervisningsplaner og traditioner i øvrigt.

Inden endelig beslutning herom tages, har skolen imidlertid fundet det rigtigst at søge landets øvrige idrætsskoler orienteret om Europarådets kursus med henblik på en evt. samtidig op- tagelse af tanken på andre, evt. alle skoler og om muligt koordi- neret således, at tyngden i uddannelsen på én skole lægges på redskabsgymnastik, på en anden i boldspil o. s. fr.

b. Nærværende artikel er tænkt at skulle udgøre en sådan foreløbig orientering.

John Eiter

Isometrisk styrketræning

I løbet af de sidste år er en relativt gammel form for kraftræning igen blevet populær. Det er den *isometriske* eller *statiske* træning. Denne træning har tidligere været foretrukket af „muskelopbyggere“ a la „Mr. World“, men den er nu også accepteret af andre grupper.

Tidligere udførtes den isometriske træning uden modstand, d. v. s. man spændte musklene nogle sekunder og slappede derpå af. Nu derimod sættes muskelkraften ind mod en fast genstand som en væg, en dørstolpe eller en regulær stang.

I principippet er forskellen mellem isometrisk (statisk) træning og den overalt accepterede *isotoniske* (dynamiske) træning den, at i isometrisk træning sker arbejdet uden at musklens længde ændres, mens musklen i isotonisk træning forkortes under kontraktionen.

Egentlig ved man meget lidt om styrketræning med belastning. Derimod tror man meget: Forskellige videnskabelige undersøgelser om disse træningsmetoder modsiger nemlig hinanden. Der er ingen absolut klarhed over, om den bedste effekt ved f. eks. isotonisk træning opnås gennem let belastning eller stor belastning, gennem „langsommé“ bevægelser eller gennem eksplasive bevægelser.

Er man usikker med hensyn til den rette måde at dyrke den dynamiske træning på, så er man endnu mere usikker, hvor det gælder den statiske, d. v. s. den isometriske træning. Hvad man ved er, at musklernes tværsnit forøges ved al træning med belastning under såvel dynamisk som statisk træning.

Ingen ved, men mange tror ...

Vi søger bestandig efter den mest rationelle træningsform — den som på den korteste tid giver den højeste effekt. Denne søgen er nødvendig, da den moderne træning trods al rationalisering kræver lang tid. Vor fritid rækker ikke til, hvis vi ikke forsøger at gøre træningen så effektiv og tidsbesparende som muligt.

Vi tror på grundlag af praktisk erfaring, at vi ved isotonisk styrke-træning opnår den højeste effekt i *eksplosiv* styrke med henblik på korte løb, spring og kast gennem eksplasive bevægelser med høj belastning, og at vi opnår muskulær udholdenhedsstyrke gennem relativt langsomme bevægelser med lige så relativ let belastning.

Med hensyn til den *isometriske* træning har vi i vort land ikke tilstrækkelige erfaringer. Det synes dog at være klart, at denne træningsform ikke i almindelighed egnar sig for optræning af muskulær udholdenhed. For at opnå dette kræves lang træningstid hver trænings-aften.

Det er først og fremmest i USA, at den isometriske træning er blevet benyttet i større omfang. Men selv der er meningerne delte. Ligesom den dynamiske træning blev diskuteret, da den blev indført i atletiktræningen, diskuteres nu den statiske. Blandt tilhængerne af denne sidste form for vægttræning er der dog ingen, der mener, at denne skal erstatte den dynamiske. De vil med isometriske træning komplettere den sædvanlige vægttræning.

Allerede i 1953 påviste tyskerne Hettinger og Müller positive resultater gennem isometrisk træning. Disse resultater er imidlertid blevet kritiseret af både R. F. Mayberry og R. L. Wickstrom. Amerikaneren Lorback har gjort sammenligninger mellem isometrisk og isotonisk træning og er kommet til det resultat, at isometrisk træning er at foretrække, når det gælder den absolute styrke. Han foretog dog sine styrkemålinger med et apparatur, som kan tænkes at være en fordel for de isometrisk trænede, idet måling ved hjælp af dette apparat indebærer statisk arbejde.

En interessant undersøgelse.

Nu består vor idræt udelukkende af dynamiske bevægelser. Af den grund kan det være af interesse at studere en undersøgelse, hvor den afsluttende *test* skete ved dynamisk arbejde.

Dennisson, Howell og Morford ved University og British Columbia sluttede 1961 en undersøgelse vedrørende styrketræning. Som forsøgs-personer fungerede tyve studenter ved universitetet. Forsøgspersonerne inddeltes i to forskellige arbejdsggrupper hver på ti deltagere.

Gruppe 1 gennemførte et sædvanligt vægttræningsprogram med vægte som kunne løftes minimum 5 og maksimum 10 gange.

Gruppe 2 gennemførte 13 forskellige isometriske øvelser, hvor kontraktionerne blev holdt i 6 sekunder under hver øvelse.

Begge grupper testedes den første dag på samme tidspunkt, og mødtes derefter 2 gange om ugen. Efter 16 træningsdage udførtes en afsluttende test for begge grupper under samme forhold. Under forsøgstiden måtte forsøgspersonerne afholde sig fra al anden træning. Testen bestod af støthængende armbøjninger i barre, krophævninger i reck, et højde-spring og løftning af vægt, og resultatet blev:

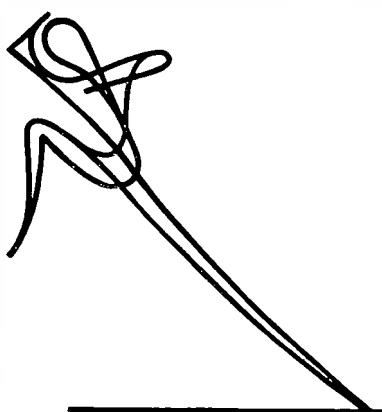
Armbøjninger i barre	1	6,2 g.	10,3 g.	4,1 g.
—	2	6,7 g.	10,3 g.	3,6 g.
—	2	5,7 g.	8,9 g.	3,2 g.
Krophævninger i reck	1	5,3 g.	8,7 g.	3,4 g.
Højdespring	1			14 mm
—	2			11 mm
Vægtløftning	1			1,97 kg
—	2			0,87 kg

Undersøgelserne viste, at begge grupperne viste forbedring, men bedste forbedring havde den gruppe, der trænede isotonisk.

Forskellen kan ikke siges at være betydningsfuld og må ses på baggrund af de væsentlig forskellige arbejdstider ved træningen. De, der gennemførte den isotoniske træning, har udført 45 minutters arbejde pr. træningsdag, mens de, der arbejdede isometrisk, gennemførte deres træning på 10 minutter pr. dag. Selv om den isometriske træning kan gennemføres på kortere tid end den isotoniske, kan den førstnævnte gøres mere effektiv ved at kontraktionerne holdes 9 eller 12 sekunder i stedet for, som under forsøget, 6 sekunder.

Muskelkontraktionen ved begyndere bør være 6 sekunder, for den mere trænede 9 sekunder og for dem, der har trænet isometrisk gennem længere tid, 12 sekunder.

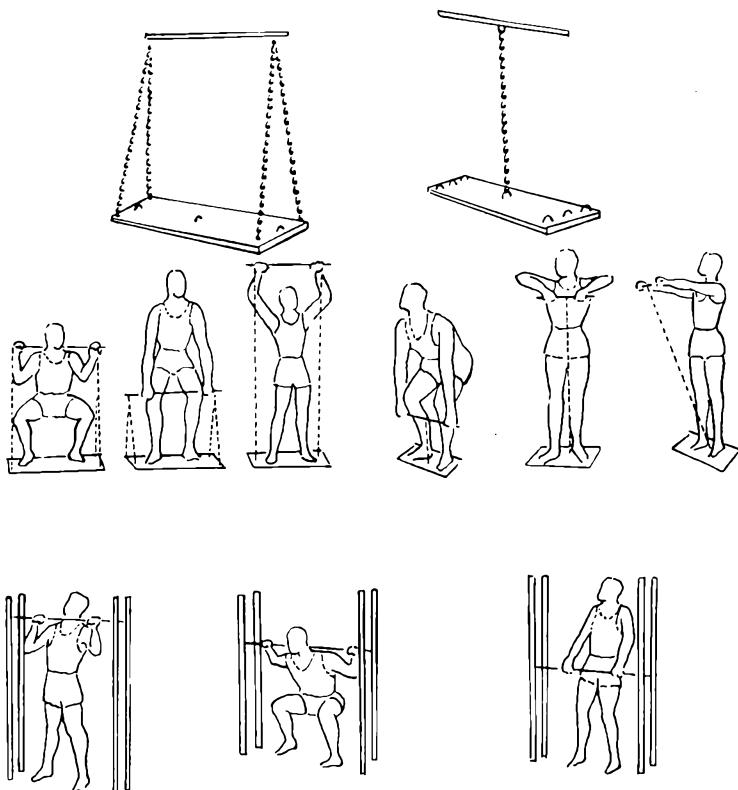
Ligesom al anden træning bør en blanding af forskellige styrketræningsmetoder forekomme i styrketræningsperioden. Man ved stadigvæk for lidt til bombsikert at kunne påstå, at den ene eller den anden metode er de andre overlegen.

Både kastere, springere og løbere har i sommerperioden meget svært ved at passe deres vægttræning. Idrætspladserne mangler træningsmateriel som vægstænger, bænke og desuden et passende træningslokale. Manglende tid modvirker også en rationel træning. Selv et koncentreret vægttræningsprogram tager over en halv time. Her kan den isometriske træning helt erstatte den isotoniske. Til denne træning kan man nøjes med et minimum af materiel, og hele træningen „stjæler højest 10—15 minutter fra den øvrige træning.

Hvilket materiel er da nødvendigt til isometrisk træning? Ja, ærlig talt ikke særlig meget. En fingernem træner eller idrætsmand kan selv lave dem (se nedenfor).

Aksel Bjerregaard

Moderne bare at sidde

Der er i efteråret gået svære dønninger om den københavnske gågades ungdom, som i timevis sad ved storkespringvandet uden at foretage sig det ringeste. Redaktør Jens Kistrup har i Berlingske Tidende ironiseret herover, og et lokalt blad bragte følgende uddrag, som gav mig lyst til nogle yderligere bemærkninger.

Vi sidder.

Bare sidder.

Vi er den ny ungdom.

Passive. Ikke til at rokke. Ikke til at hugge i. Ikke til at stikke i.

Nu er det moderne.

At sidde. Bare sidde. Sidde ved storkespringvandet. Lade tingene ske. Lade folk snakke. Lade verden passe sig selv. Lade være.

Bestille noget. Ikke til at holde ud. Være hjemme. Ikke til at holde ud. Se fjernsyn. Slet ikke til at holde ud.

Vi er blevet trætte. Dødtrætte. Derfor har vi sat os ned. Og vi rejser os ikke igen. Ikke før storken flyver fra springvandet. Det bliver en dejlig dag. Og den kommer aldrig.

Vi sidder.

Som et digt siger disse ord i meget koncentreret form noget væsentligt om tiden — om tidens ungdom. Har forfatteren sagt: Hellere ramme ved siden af, som slet ikke at ramme. Eller må man, når man har færdes mellem unge protestere.

Om ungdommen er blevet passiv, så er der noget galt. Måske læser vi for ofte om ungdomsbander og deres meriteter, og har i første omgang lyst til at sætte disse unge i forbindelse hermed. Man har også lyst til at tro, at en del af disse er drenge med langt — meget langt hår, og alene ved tanken væmmes man. — Men hvordan var man selv. Der var vist noget om en svingpjattetid. Det har altid hørt ungdommen til, at den var oprørsk, og om disse unge bare har siddet, så kan det være, at den blot har siddet roligt for at finde ud af tiden — af sig selv.

— Hvad er denne brydningstime
Skumring eller gry —

Er der noget at sige til, at den er blevet dødtræt af tidens hektiske jag, hvor der ikke levnes tid til at leve livet som menneske. De unges største problem er vel, hvad de skal stille op med sig selv. Giver vi dem tillid?

Jeg synes ikke vi kan sige, at de unge er passive til tidens rørelse. Har ungdommen nogen sinde gået mere aktivt ind. Har den nogen sinde mere målbevist søgt at dygtiggøre sig og få en uddannelse. Det er sundt at se, at den ikke finder fjernsynet til at holde ud. Hvor mange af de ældre sidder ikke og glor ind i kassen. Falder dybt ned i lænestolen. Sløve lader de sig rive med af det spændende, det underholdende. De har det for godt, glemmer at se sig i spejlet, for så ville de se overfedme. De har glemt den nød og elendighed, der er ude i verden og for den sags skyld herhjemme også. Hvorfor fører vi i selvmords statistikken? Det er ligesom, der hos nogen unge i dag mangler tilfredsstilelse ved at gøre et godt stykke arbejde. For mange siger — „Hvorfor ikke mere ud i livet, som du selv sætter ind“.

Men hvem bærer ansvaret herfor? De unge selv eller de ældre? Eller skal man kaste skylden på ungdomsledere, skoler og foreninger, eller er det hjemmene, som svigter? Der er vist kun et et rigtigt svar, og det lyder sådan: Vi har alle del i ansvaret. Det har vi, fordi hver enkelt af os jo er med til at skabe tiden, som den er. Derfor kan hverken unge eller gamle, vaske hænderne og sige: Jeg står udenfor, jeg har ingen andel i dette, jeg er uden ansvar for det som sker. En sådan påstand er helt urimelig alene af den grund, at vi altid sætter vore spor, hvor vi færdes blandt

mennesker. Enten du er direktør for et stort foretagende eller ganske almindelig arbejder på en fabrik. Du opholder dig mellem mennesker, og du er med til at præge det liv, der leves omkring dig. Altså vi har alle mere eller mindre indflydelse på og medansvar for verden, som den er. De unge kunne råde bod på mange af de skævheder, vi har været med til, ved at gå mere aktivt ind i politik.

En af de mest iøjnefaldende svagheder i tiden og som bl. a. hindrer det vidunderlige fællesskab, vi oplevede under besættelsen, er griskhed, selvoptagethed, egoisme, som vi alle, også ungdommen er blevet smittet af. Dette, at vi ikke forstår, at vor rigdom ligger i, hvad vi hjælper vor næste med og ikke i, hvad vi frarøver ham. Alt for mange kæmper for egen ret, egen fordel og eget behag. De tror, at det de kan få for penge er den højeste lykke. Det fortælles om vor tids største digter, Martin A. Hansen, at da han som ung gik på seminarium, da malede han meget og blev spået en stor fremtid som maler og opnåede også at få billede antaget på Charlottenborg. Men når han i stedet blev digter, så har han selv sagt, at det skyldes, at maleriet var for let for ham. Han følte ikke, at han satte noget ind. Han måtte ikke arbejde så meget med farven, som med ordet for at nå et resultat, som han kunne give videre til andre.

Jeg vil håbe, at ungdommen med alle dens gøremål på samme måde vil sætte deres vilje og energi ind. Vise frigjorthed og rankhed. Føle ansvar mod sig selv og andre. Det kan være svært i en efterkrigstid at finde den rette livslinie. Jeg tror den københavnske gågades ungdom trods alt efter vil rejse sig og inden storken flyver fra springvandet. Ellers vil det som Kim Malthe Bruun og Chr. Ulrik Hansen og alle vore tapre unge kæmpede for være forgæves. De ofrede sig for at vi kunne leve videre. De kæmpede for friheden — for menneskelige idealer. De kæmpede for det land og folk de elskede. De tænkte ikke på sig selv. Danmark og fremtiden var i deres hjerter, og de følte, at de havde pligt til at ofre alt.

Jeg kan ikke tro, at vor tids unge

Bare sidder.

Bare er passive.

Bare lader tingene ske.

Niels Peder Knudsen

Skolens virksomhed

Vi takker alle organisationer, forbund, kursusledere og kursister for et godt samarbejde og ønsker et godt og fremgangsrigt nytår.

Januar

- 2.—4. Landsdelingsførerforeningen, landsdelingsførermøde.
- 5.—9. Dansk Boldspil-Union, instruktionskursus for divisionstrænere.
- 6.—13. Husum-Ejdersted Hovedkreds, „8 dage på højskole“.
- 9.—10. Nord-Vestjysk Atletikalliance, træningsophold.
- 15.—17. Jysk Ride-Institut, kursus for landbortytere.
- 17.—20. Dansk Ride-Forbund v/ Jysk Ride-Institut, træning for landbor-
ryttere.
23. Jysk Håndbold-Forbund, fysiologisk træning.
- 23.—24. Jysk Boldspil-Union, instruktionskursus for trænere
- 24.—29. Danmarks Sportshandlerforening, lærlingekursus for sports-
branchen.
- 24.—30. De danske Gymnastikforeninger, håndboldkursus I.
- 30.—31. Dansk Athletik-Forbund, landsholdsmønstring.
- 31.—6. feb. Jysk Ride-Institut, gæstekursus.

Februar

- 6.—7. Dansk Sporthest-Avlsforbund v/ Jysk Ride-Institut, kursus i
hestearvl.
- 6.—7. Skive Idræts Klub, træningsophold.
- 15.—25. Scandinavian Airlines System, flyvepladslederkursus.
- 20.—21. De danske Gymnastikforeninger, formandsmøde.
- 20.—21. Dansk Håndbold-Forbund, VM-træning for damer.
- 21.—27. De danske Gymnastikforeninger, håndboldkursus II.

Marts

- 1.—4. Dansk Teglmesterforening, teglmesterkursus.
- 1.—7. Nordjysk Bicykle Klub, træningslejr.
- 5.—7. Jysk Ride-Institut, forbundskursus i ponyavl.
- 6.—7. Dansk Cykle Union for Landevejssport, instruktionskursus.

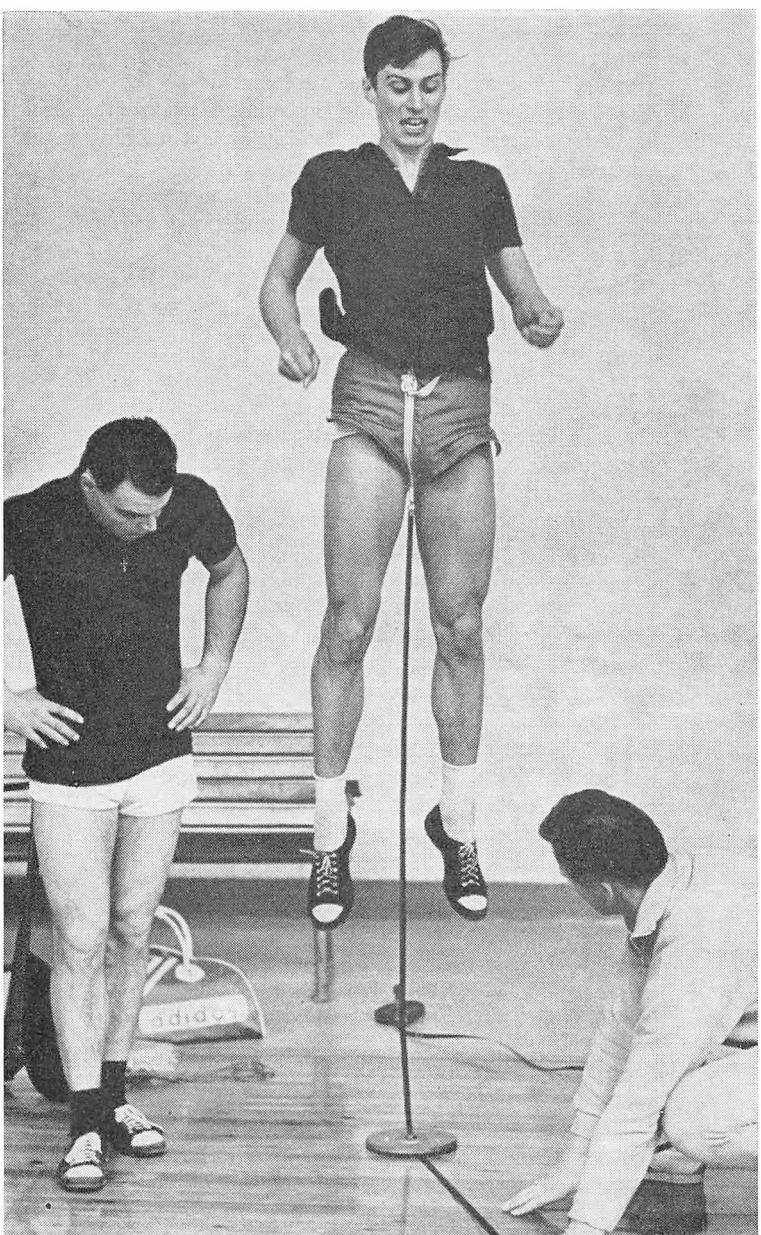
- 6.—7. Dansk Fodbold-Træner Sammenslutning, Jyllandsafdeling, træningsophold.
- 8.—11. Dansk Teglmesterforening, teglmesterkursus.
- 13.—14. Ribe Amts Gymnastikforening, instruktionskursus i håndbold.
- 18.—26. Idrottsforeningen „Kamraterna“ Norrköping, træningsophold.
- 20.—26. Landevejsklubben C. C., træningsophold.
- 27.—28. Nordjysk Lawn-Tennis Union, indendørs mesterskaber.
- 27.—28. Dansk Forening for Rosport, ungdomslederkursus.
- 27.—28. Dansk Boldspil-Union, lærermøde.
- 28.—3. april Åtvidaberg IF, træningsophold.
- 31.—4. april Tomelilla Idrottsförening, træningslejr.

April:

- 2.—4. Kvindeligt Marinekorps.
- 3.—10. Dansk Athletik-Forbund, instruktionskursus I.
- 9.—11. Dansk Basketball-Forbund, fællestræning for landsholdsspillere.
- 9.—12. Strömnäsbruk IF, træningslejr.
- 10.—11. Dansk Gymnastik-Forbund, træningsophold.
- 11.—18. Oslo Studenternes Idrætslag, træningsophold.
- 13.—17. De danske Gymnastikforeninger og De danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger, instruktionskursus.
- 14.—19. Daniel Skifte, træningsophold.
- 14.—19. Fyns Bicycle Klub, træningsophold.
- 15.—19. Jysk Ride-Institut, påskekursus.
- 15.—19. Kastrup-Tårnby Athletikkklub, træningsophold.
- 15.—19. Aarhus Gymnastik Forening, træningsophold.
- 15.—19. Københavns Idræts Forening, træningsophold.
- 15.—19. Jydsk Athletik-Forbund, træningslejr.
- 21.—22. Kristeligt Pressebureau, stævne for kirkebladsredaktører.
- 22.—30. Trongårdsskolen, Kgs. Lyngby, lejrskole.
- 24.—25. Dansk Sportsfisker-Forbund, repræsentantskabsmøde.

Maj:

- 1.—2. Lyngby Roklub, instruktionskursus.
- 1.—2. Dansk Firma Idræts-Forbund, lederkursus.
- 2.—15. Statens Tilsyn med Handelsskolerne, defektricekursus I.
- 7.—9. Foreningen af Oversgenter og Underofficerer, organisationskursus.
- 8.—9. Ribe Amts Gymnastikforening, instruktionskursus i håndbold.
- 8.—9. Dansk Kano- og Kajak Forbund, instruktionskursus for trænere.
- 9.—12. Århus Statsseminarium, lejrskole.
- 13.—16. Dansk Athletik-Forbund og De danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger, dommerkursus.

Demonstration af apparat til opträning af springstyrke

- 15.—16. Dansk Håndbold-Forbund, VM-fællestræning for damer.
 16.—29. Statens Tilsyn med Handelsskolerne, defektricekursus II.
 22.—23. Sct. Geo. gs Gilderne i Danmark, afslutningskursus.
 23.—30. Idrottsföreningen „Kronan“, Landskrona, idrætskursus.
 26.—27. Jydsk Boldspil-Union, juniorudtagelse.
 26.—30. Dansk Cricket Forbund, instruktionskursus.
 29.—30. Dansk Håndbold-Forbund, instruktionsudvalgsmøde.
 29.—30. Dansk Døves Idrætsforbund, instruktionskursus.

Juni:

- 5—6. Tranbjerg Idræts Forening, pinsekursus.
 6.—19. Statens Tilsyn med Handelsskolerne, defektricekursus III.
 12.—13. Dansk Boldspil-Union, fællestræning for ynglinge.
 12.—13. Dansk Orienterings-Forbund, kvindeudvalget, instruktionskursus.
 13.—19. Göteborg Distrikts Idrottsförbund, sommerlejr.
 14.—19. Köpingebro Idrottsförening, idrætslejr.
 19.—20. Dansk Håndbold-Forbund, fællestræning for damer.
 20.—27. Jysk Ride-Institut, ridekursus.
 20.—27. Dudde Bidstrups Gymnastikinstitut, gymnastikkursus.
 22.—26. Dansk Boldspil-Union, kursus I.
 26.—30. Dansk Boldspil-Union, kursus II.
 26.—27. Dansk Svømme- og Livredningsforbund, springkursus.
 27.—3. juli Jydsk Svømme-Union, instruktionskursus.
 27.—4. juli Jysk Ride-Institut, ridekursus.
 27.—4. juli Dansk Arbejder Idrætsforbund, instruktionskursus for mænd, håndbold, fodbold.
 30.—4. juli Dansk Boldspil-Union, kursus I.

Juli:

- 3.—10. Teknologisk Instituts Idrætsforening, kursus i synkroniseret svømning.

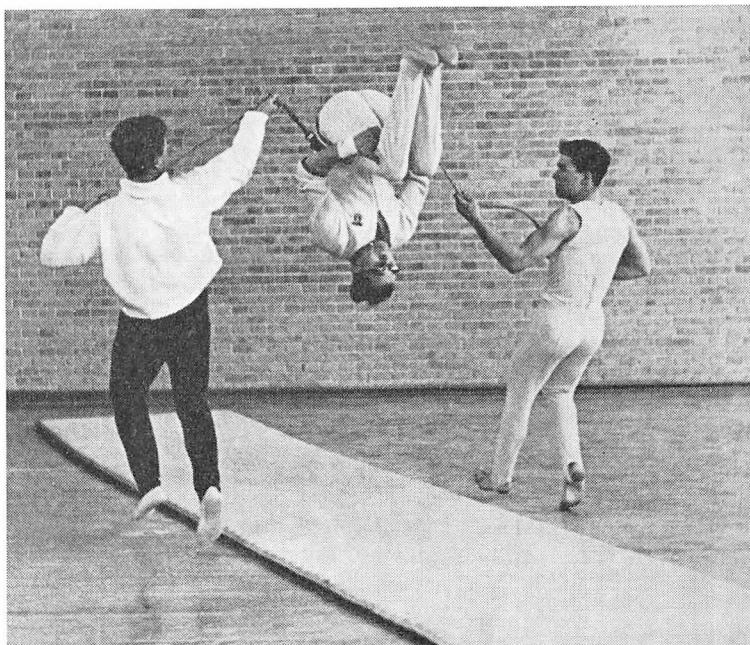

Indendørs bueskydningsstævne i Idrætshallen

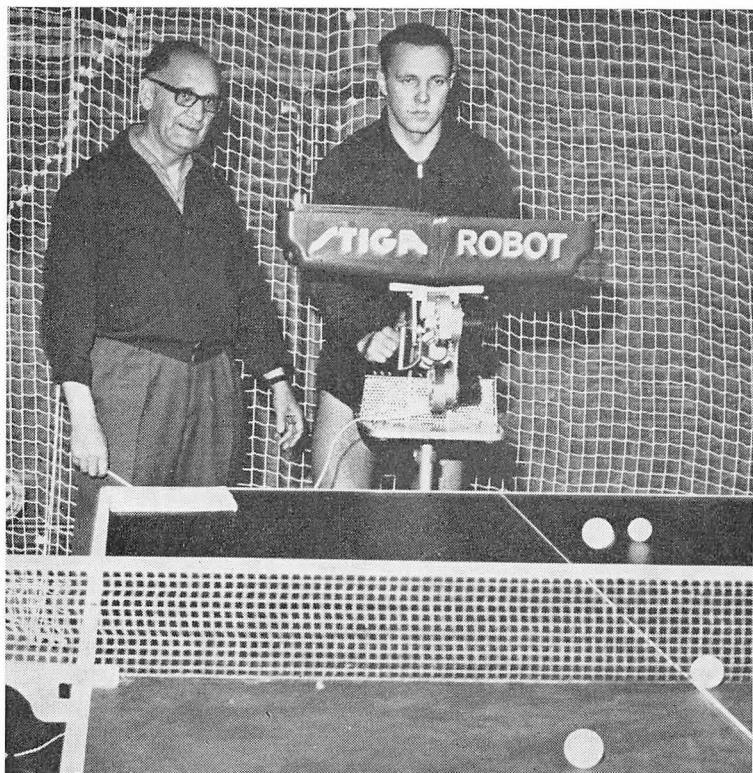
- 4.—8. Dank Boldspil-Union, kursus I.
- 4.—10. Silkeborg Badmintonklub, instruktionskursus i badminton for juniores.
- 4.—11. Jysk Ride-Institut, ridekursus for viderekomne.
- 8.—12. Dansk Boldspil-Union, kursus II.
- 10.—11. Dansk Boldspil-Union, fællestræning for ynglingelandshold.
- 11.—16. Dansk Håndbold-Forbund, kursus II.
- 11.—17. Frederiksberg Idræts Forening, træningsophold, håndbold.
- 11.—16. Dansk Håndbold-Forbund, kursus III.
- 11.—16. Virum-Sorgenfri Håndboldklub, træningsophold.
- 11.—18. Jysk Ride-Institut, kursus II for viderekomne.
- 12.—16. Dansk Boldspil-Union, kursus II.
- 18.—25. Jysk Ride-Institut, kursus for ægtepar.
- 19.—23. Dansk Håndbold-Forbund, kursus I — hold I.
- 19.—25. Lyngby Håndbold Klub, træningslejr.
- 19.—25. Lolland-Falster Håndbold-Forbund, håndboldkursus.
- 19.—25. Nakskov Svømmeklub, kursus i svømning.
- 19.—25. Dansk Boldspil-Union, kursus III.
- 23.—28. Dansk Håndbold-Forbund, kursus I — hold II.
- 25.—31. Huseby Gymnastikforening, håndboldkursus.
- 25.—29. Dansk Boldspil-Union, kursus I.
- 25.—30. Boldklubben „Hannover 96“, træningslejr, fodbold.
- 25.—31. Lyngby Boldklub, træningslejr, fodbold.
- 25.—1. aug. Jysk Ride-Institut, kursus for ægtepar.
- 28.—1. aug. Dansk Håndbold-Forbund, kursus I — hold III.
- 29.—2. aug. Dansk Boldspil-Union, kursus I.
- 31.—1. aug. Dansk Boldspil-Union, divisionsdommerkursus.

August:

1. —8. Dansk Athlet-Union, juniorkursus.

- 1.—8. Jysk Ride-Institut, ridekursus.
 - 1.—7. Dansk Badminton-Forbund, instruktionskursus.
 - 1.—8. Dansk Idræts-Forbunds ungdomssudvalg, ungdomsledekursus.
 - 2.—8. Dansk Boldspil-Union, juniortalentkursus.
 - 8.—14. Dansk Amatør Bokse-Union, kamplederkursus.
 - 8.—15. Dansk Bord-Tennis Union, svensk-dansk kursus.
 - 9.—14. Dansk Cricket-Forbund, instruktionskursus.
 - 15.—21. Dansk Amatør Bokse-Union, 1. års kursus.
 - 15.—22. Ungdomstringens Idrottssklub, Karlshamn, træningslejr.
 - 16.—21. Dansk Aften og Ungdomsskole Forening, kjolesyningskursus.
 - 16.—28. Dansk Aften og Ungdomsskoles Forening, broderikursus.
 - 21.—22. Danmarks Sportsfiskerforbund, instruktørkursus.
 - 21.—22. Dansk Håndbold-Forbund, fællestræning for damer.
 - 22.—29. Skolens old-boys kursus.
 - 22.—28. Dansk Amatør Bokse-Union, 3. års kursus.
 - 23.—28. Dansk Aften og Ungdomsskole Forening, sprokgurus.
 - 28.—29. Jydsk Boldspil-Union, fodbolddommerkursus.
 - 29.—4. septb. Dansk Amatør Bokse-Union, 2. års kursus.
 - 29.—11. septb. Statens Tilsyn med Handelsskolerne, defektricekursus IV.
- September:*
- 4.—5. Dansk Boldspil-Union, fællesmøde.

Dansk Bord-Tennis Unions formand, Knud Garval overværer demonstration af en automatisk servemaskine til bordtennis

- 4.—5. Århus Idræts Club „Fremad“, træningsophold.
- 5.—26. Jysk Ride-Institut, kursus III for viderekomne.
- 11.—21. Dansk Håndbold-Forbund, dommerinstruktion.
- 11.—12. Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund i Danmark ,ungdomsgruppeledermøde.
- 11.—12. Dansk Gymnastik-Forbund Sydjyllands Kreds, gymnastikkursus for kvinder.
- 12.—9. okt. Foreningen af danske Materialister, materialisternes fagskole.
- 15.—24. Kredit- og Hypotekforeningernes funktionærer, fagligt kursus.
- 18.—19. Elevforeningen af danske Materialister, møde.
- 24.—26. Idrottsföreningen „Kronan“, gästebesök.
- 25.—26. Dansk Ishockey-Union, instruktionskursus.
- 26. Jydsk Håndbold-Forbund, circuittræning.

27.—10. okt. Arbejdernes Oplysnings Forbund, Århus, Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund, fagligt kursus.

Oktober:

- 2.—3. Dansk Athletik-Forbund, instruktionskursus.
- 2.—3. Dansk Kano og Kajak Forbund, kursus for juniores.
- 2.—3. Arbejdernes Oplysnings Forbund, København, focus på tjenestemanden, instruktionskursus.
- 2.—3. Dansk Håndbold-Forbund, fællestræning for damer.
- 3.—16. Statens Tilsyn med Handelsskolerne, defektricekursus V.
- 3.—16. Statens Tilsyn med Handelsskolerne, defektricekursus VI.
- 9.—10. Danmarks Sportsfiskerforbund, repræsentantskabsmøde.
- 10.—14. Jysk Ride-Institut, gæsteophold.
- 15.—17. Jydsk Boldspil-Union, gæster (tysk ynglingehold).
- 15.—17. Foreningen af Oversergenter og Underofficerer, organisationskursus.
- 16.—17. Arbejdernes Oplysnings Forbund, weekend-kursus I.
- 17. De danske Gymnastikforeninger, kursus i lovfortolkning.
- 17.—24. Esperantokursus.
- 17.—24. Jysk Ride-Institut, ridekursus.
- 18.—23. Danmarks Sportsfiskerforbund, juniorkursus.
- 23.—24. Dansk Volleyball-Forbund, instruktionskursus I.
- 29.—31. Dansk Oversøisk Motor Industri A/S, salgskonference.

November:

- 6.—7. Dansk Håndbold-Forbund, fællestræning for mænd.
- 6.—7. Dansk Forening for Rosport, kursus for topfolk.
- 12.—14. Arbejdernes Oplysnings Forbund, Århus, udvidet sikkerheds-kursus.
- 12.—14. Dansk Volleyball-Forbund, instruktionskursus II.
- 16.—19. Danske Sportsjournalister, kursus.
- 17.— De danske Ungdomsforeninger,
- 20.—21. Dansk Gymnastik-Forbund, kursus for kvinder og mænd.
- 27.—28. Dansk Gymnastik-Forbund, topmøde.

December:

- 4.—5. Vejle Bordtennis Klub, stævne.
- 4.—5. VU, organisationskursus.
- 4.—5. Dansk Døve-Idrætsforbund, weekend-kursus for atletikfolk.
- 4.—5. Dansk Fodbold-Træner Sammenslutning, Jyllandsafdeling, weekend-kursus.
- 5.—11. Dansk Interpares, kursus for handelslærlinge.
- 11.—12. Arbejdernes Oplysnings Forbund, smede- og maskinlærlinge-kursus.
- 13.—17. Statens tekn. lærerkursus, fagkursus for slagterfaget.

Kære sportskammerater.

Så nærmer årsskiftet sig, og vi ryttere, der i sommer har været på Den jyske Idrætsskole, kan se tilbage på en både udbytterig og fornøjelig sommer. Gennem vore små udfordringer og hyggelige lejrbål har vi vundet mange venner, det var særlig sommerpigerne, håndboldpigerne og bryderne, vi kom i forbindelse med, vi lærte jer at kende som gode kammerater, vi fik mulighed for at beundre jeres kondition, når i udøvede jeres sport, og vi fik mulighed for at introducere jer for ridesporten.

Gennem vore små dyster og kammeratlige samvær håber jeg, vi har indledt en tradition, som vi ryttere vil gøre alt for at udbygge i årene fremover, for ridningen tror jeg, det har uvurderlig betydning, og for sport i sin helhed må det have en mission deri, at jo større indsigt man får i hinandens sportsgren, jo større tillid, forståelse og tolerance.

Vi ryttere og alle på Jysk Ride-Institut sender jer, forstanderen og hele personalet på Den jyske Idrætsskole vore bedste ønsker om et godt nytår med tak for året, der gik og i håbet om, at vi må ses igen i det nye år.

Jysk Ride-Institut i november 1965.

Gustav Martens

ELEV MØDER 1966

Kære gamle elever!

Vi beder jer reservere følgende datoer til vinter- og sommerelevmøderne:

den 5.-6. februar
den 9.-10. juli

Vi håber at se rigtig mange af jer sammen med jeres kone, mand eller kæreste.

Idrætstøj, sengetøj m.v. må som sædvanlig medbringes.

Mødeafgift kr. 25,- pr. møde.

NB! Mindestenen for skolens grundlægger, Svend Aage Thomsen afsløres ved sommerelevmødet søndag den 10. juli 1966 kl. 14.00.

Jeres

Aksel Bjerregaard

PS. I kan gøre skolen en stor tjeneste ved at anmeldе jer i god tid før møderne.

En hilsen fra formanden

Kære gamle elever.

Må jeg med et par ord på bestyrelsens vegne indlede afsnittet „Nyt fra gamle elever“.

I året, der er gået, synes jeg, der var meget at sige tak for. Først og fremmest 2 dejlige elevmøder. Derfor skylder vi alle på skolen vor dybeste tak. Alle derovre havde bidraget til, at vi skulle finde os vel, og at møderne blev afviklet så fint. Vi må sige tak fordi vi fik noget positivt med hjem — en inspiration til vort daglige arbejde.

Når I læser det følgende, er jeg ikke i tvivl om, at glade minder og oplevelser dukker op i erindringen. Opholdet på skolen var mere end et kammeratskab, nemlig et fællesskab om virkelige værdier, der har bundet os sammen og stadig fremover vil betyde noget for os. Jeg siger tak til alle repræsentanterne, som nu har samlet det sidste nye fra jer og en ikke mindre tak til Black, der har fået det sammen til et hele.

Man kan se, at overordentlig mange af jer yder en indsats i foreningerne. Den er der brug for. Der er en akut mangel på ledere såvel i selve idrætsarbejdet som i foreningsarbejdet i sin helhed. Velfærdsstaten har skaffet os mange bil og kontormaver og dem kan lærerne intet udrette overfor uden igennem en idræt, der opøver kræfterne. Der er brug for det liv i skaffer i foreningerne. I gymnastiksalen og på idrætspladsen, er det snart de eneste steder, hvor man kommer hinanden ved. Jeg tror I selv finder glæden ved at være med der.

Og så står de næste 2 møder på skolen foran os. Som sædvanligt håber jeg I trofast slutter op og giver et håndslag til dem, der i dag øver en indsats på og for vor skole. Sidste år forsøgte man ved sommerelevmødet at gøre noget ekstra for 10 og 20 års jubilarerne, ved at indbyde dem til en middag før det egentlige elevmøde. De mødte udtrykte stor tilfredshed hermed og det vil blive fortsat i år. Og hermed et på gensyn 5.-6. februar og 9.-10. juli. Glædelig jul og godt nytår.

Niels Peder Knudsen

Nyt fra gamle elever

1945-46

Vi har atter prøvet om vi kunne samle lidt nyt fra vores årsgang og det særligt i betragtning af, at vi i år har 20 års jubilæum, og det er vores håb, at det må give anledning til, at der bliver stort fremmøde til elevmødet, men det særlige, der skal ske i den anledning er jo meddelt i min rundskrivelse.

Og lad mig så gå over til, hvad jeg har at kunne meddele.

Niels Vase-Jensen er stadig ugift og har en dejlig moderne lejlighed med en skøn udsigt over Limfjorden. Efter at have været lærer ved Hasseris skolevæsen i nogle år, blev han sendt på årskursus, hvor han blev uddannet til tale- og hørepædagog. På dette felt underviser han nu på 7 skoler i Hasseris og omegn og har tillige efter skoletid elever. Så han har mere arbejde end han faktisk ønsker, dersom livet skal indeholde andet end arbejde. De sidste år har han ikke ledet idræt, men går selv til motionsgymnastik samt er med til volleyball på et motionshold for lævere. For øvrigt meddeler Vase, at han sidste sommer var på et 2 måneders besøg i USA for at hilse på familie og bekendte, som han lærte at kende under sit ophold derovre for 14 år siden.

For 2-3 år siden havde Vase i øvrigt en morsom oplevelse, idet han inde i Ålborg mødte Ove Moes. De fik en hyggelig sludder på et gadehørne. Moes boede i Californien og skulle rejse tilbage dagen efter.

Ved dyrskuetid læser Vase hvert år om Kronborg Kjær's fine køer. Jeg havde selv sidste sommer den glæde, at Kronborg ved et besøg i et nabosogn også fik lyst at besøge mig. Vi fik en hyggelig sludder om gamle dage, og jeg så hans store drenge, lige-

som jeg fik et levende indtryk, at han havde travlt med alene at passe den store gård oppe ved Jammerbugten, som han nu havde overtaget efter sin mor.

Anders Krogh skriver, at han stadig bor i Agård ved Kolding. Han har en pige og 3 drenge, som muligvis ad åre kan følge Birgers eksempel. De 2 største drenge er ivrige gymnaster og pigeoen har i år taget det første idrætsmærke. Selv går han til gymnastik, men leder ikke. Som hjemmeværnsmand tager han derimod megen del i orienteringsløb og nåede i år med til danmarksmesterskaberne. Det var en stor oplevelse, selv om det ikke gav placering.

Birger Haug lever bare bra. Han tænker ofte på de herlige dage i Vejle og de gode kammerater glemmes ikke. Han driver fremdeles sit lille værksted, hvor han har 3 arbejdere, deriblandt sin ældste søn Arne. Han har en kjekk pike på 9 måneder, så der er stor stads med bedstefar. Birger er tillige fast gymnastiklærer ved Verdal realskole med 15 timer om ugen, så han er halv lærer og halv håndværker. Og så er der kun at fortælle, at jeg hilste på Birgers søn Jon ved åbningsmødet nu den 3. november. I kan tro det var morsomt — en dejlig nordmand som sin far.

Karl Jensen var mødt op til sidste elevmøde, og han er stadig fjekrævler og kører rundt i det meste af Jylland med høns. Han har fået adresselisten, og I kan vente hans besøg, idet han ville gøre en indsats for, at vi blev rigtig mange til elevmødet.

Kaj Jørgensen er flyttet fra Søborg og er blevet centralbestyrer på Fulby central ved Sorø. Han har det godt og er glad ved sit arbejde og han dyrker stadig gymnastik. Kaj glæder sig til at se nogle af de gamle gutter ved elevmødet.

Adler Haugland er blevet gift og er gymnastiklærer ved Bispebjerg skole og har, så vidt jeg forstår, også noget trænerarbejde ved siden af.

Og så er der en, som har været utsat for tidens stress. Heine Halberg er jo som bekendt ansat i Politikens reklameafdeling, og

der har skullet ske noget. Men han har slidt sig et dårligt hjerte til og har måttet tage orlov i nogle måneder for fuldstændig ro, som han tager oppe i sit bondehus i Nordsjælland. Han har dyrket tennis — været med på Roskilde Ring og først og fremmest sejlet. Han var lige på nippet til at komme med til Tokio og har i sommer af 6 kapsejladser vundet 5, og en placering som nr. 5. Men båden er solgt nu. Spændingen er mere en helbredet kan tage foreløbig, og nu må han nøjes med en stille jagttravetur. Er der nogen der har en jagt, så er Heine liebhaver.

Robert Rasmussen traf jeg på storebæltsfærgen. Han havde sammen med sin kone og 2 piger været i København. Han har helt lagt idrætten på hylden, og går kun op i sin frugtplantage. Beskeden sagde han ikke meget om denne, men fra anden side ved jeg, at det er en af Fyns fineste, og at den bliver beset af mange.

Thorkild Fruerlund talte jeg med i telefonen, og han syntes ikke, der var meget nyt at fortælle om sig selv. Men han har altid kunnet snakke og aldrig manglet svar på tiltale. Det har ført ham ind både i radioen og fjernsynet til et par udsendelser, og det gør også, at han sælger en masse landbrugsmaskiner. Og så fik vi en længere samtale om sognerådsarbejde, der tager ham meget.

Så er der Willy Wilstrup som idrætsligt virker som idrætsmærkedommer. Hans datter, Hanne, er blevet en ivrig rytterske, og han selv beretter, at han har meget travlt i fotoatelieret.

Endelig mig selv — ja ugift — og det betyder, at jeg stadig kan afse tid, eller rettere ikke kan undvære mine 2 drengehold til gymnastik samt Sdr. Nærås divisionshold i fodbold. Til april skal Sdr. Nærås indlemmes i en storkommune og dermed er det også slut som sognerådsmedlem, men stadig har jeg nogle faglige job blandt de fynske snedkere. Og så ved I jo, at jeg er blevet formand for Elevforeningen, — men der er der vist også noget om, at en af de yngre burde løse af, men den tid, som man har betroet mig opgaven, har været interessant og glad ved, dersom jeg har kunnet gøre lidt for min gamle skole.

Ja, så er der intet andet at tilføje end tak fra alle jeg hørte fra. Det blev da til lidt, og jeg kan sige, at de alle sender en hilsen og håbet om et gensyn til næste elevmøde. Så jer, jeg ikke hørte fra tag det til efterretning. Vi venter du ikke svigter, men møder lørdag den 9. juli kl. 13,00.

Så har vi en norsk hilsen fra en familie på tre — mor, far og datter plus en firbenet. Det er Torgeir, og han skriver, at han sidste vinter var instruktør for old boys i Bærum gymnastikforening. Med hånden på hjertet så følte han sig som en yngling, trods hans vel 50 år. Nu er han imidlertid tilbage i vanlige folder — ingen gymnastik i praksis kun i tankerne. Og det bliver man ikke særlig fysisk sund af. Bil er en uting. Så let at misbruge! gode ben er en gave, der bruges alt for lidt. Og så lader han tankerne gå 20 år tilbage og skriver: vi er alle blitt eldre, hele 20 år, mens minnene er like unge og friske. Ja, det var en herlig tid å komme fra smalhans Norge til Danmarks kjøttgryder. Når jeg tenker på tiden, er det faktisk noe av de besste minner jeg har fra etterkrigstiden. Å komme til dere fra vårt værbitte og trengte land, var som blomstersprett om våren, glad og hemningsløst åpen for danske solstreif og gjestfrihet. Det skulle virkelig være en opplevelse igjen at få komme til skolen og friske opp minner med gutta og jenterne, spise øllebrød, og lavkager i høye hus. Kanskje kan det realiseres? Jek håper det — — og det gør vi andre også. På gensyn Torgier og Rigmor.

Med venlig hilsen.

Niels Peder Knudsen Willy Wilstrup

Sommeren 1946.

Sidste år kom jeres repræsentant ikke i forbindelse med de øvrige på holdet og bad om, at en ny blev valgt, der måske havde en større tilknytning til kammeraterne og holdet. Til elevmødet blev der ikke mulighed for at vælge en ny repræsentant, og jeg håber Inger Roager Brandt har haft større held med sig i år. Men ellers har holdet til sommer 20 års jubilæum, og jeg opfordrer alle I piger til at stævne til Vejle for at hilse på gamle kammerater — ingen må svigte. Der begyndes lørdag kl. 13,00 med middag — altså inden det egentlige elevmøde starter. De enkelte bør gøre et arbejde for at få andre fra holdet med. Husk tilmelding forud til skolen.

Med venlig hilsen

På elevforeningens vegne

Niels Peder Knudsen

Kære Kammerater 50—51.

Holger fik en god tur ud af sin årlige færd til Nordkalotten. Hansov godt deroppe, selv om der er lyst hele døgnet. Har man sind for det, er naturen stor og smuk, siger han.

Svend Åge er stadig meget aktiv. Han er formand for atletikken i Salling og i bestyrelsen for den hjemlige idrætsforening i Spøttrup. Sammen med sin kone går han til folkedans. Datteren på 5 mdr. har de med til at se på. Svend Åge nyder at komme til elevmødet, hvor han og Peter var de eneste repræsentanter fra vores årgang. Ved siden af har Svend Åge tid til at passe sit landbrug.

Preben var i februar på skolen til hyggeligt week-end-møde for gamle elever. Talte her blandt andre med fru Thomsen. Det går fint med virksomheden i Ilskov. Har udvidet familien med en søn (Per), den eneste udvej for at skaffe arbejdskraft. Preben spiller old boys fodbold og badminton.

Poul er kasserer i idrætsforeningen og medlem af sognerådet i Hyllinge.

Her i Taulov går al tiden med at passe forretningen.

Godt nytår.

Poul og Ville.

Kære sommerpiger 51.

Tiden flyver af sted, det er nu 14 år siden, vi havde en dejlig sommer på „Den jyske“, og meget er sket siden. — Det tynder jo lidt ud i svarene på vore henvendelser, men sådan går det vel for de fleste årgange med tiden. — Men tak til de, der har svaret.

Birthe og familie har flyttet deres teltpæle endnu en gang. Borreby mejeri blev nedlagt, de flyttede omkring 1. juli, og bor nu på Fløjby mejeri. Det har været en travl sommer, skriver Birthe. Hun har 3 mejerister i kost og har ingen ung pige kunnet få. Pigerne er nu 12 — 9 og 6 år.

Dorthe har også skiftet bopæl, idet de har overtaget Kristians hjem og har boet der et år nu. Der er nok at bestille, men de har nogle dygtige unge mennesker til at hjælpe sig og skal beholde dem efter nov. Inge Lise er begyndt i skolen efter sommerferien og går vældigt op i det. Niels Jørgen er 4 år og glæder sig allerede til, at han skal have fars gård. Dorthe dyrker stadigvæk gymnastik.

Hertha arbejder stadig som socialrådgiver i Horsens og er tilfreds med sit job. Den 14. maj 1964 fik hun en datter, Hanne-Lene. Hertha skriver, at hun selvfølgelig er verdens ottende vidunder. Siden fødselen har Hanne-Lene været igennem en del børnesygdomme med følgende efterveer, men nu går det fint, hun er ikke stor af alder, men kvik, og kunne gå 11 mdr. gammel. Hertha har heller ikke selv været helt OK, da hun, siden fødselen, har døjet med bylder. Men trods det, har hun alligevel, foruden at passe sit arbejde, et hold motionsgymnaster i AOF og er desuden ind imellem dommer til idrætsmærkeprøver.

Marie er frisk som sædvanlig, hun har dyrket volleyball i sommer og skal nu i gang med gymnastikken til vinter, gymnastikken kan Marie slet ikke undvære. — Jeg må tilstå, Marie, at jeg er flov over, at jeg skrev forkert navn på kortet til dig. Tænk, jeg havde i farten skrevet hendes ungpigenavn og oven i købet til hendes gamle adresse, men kortet havnede, trods dette, alligevel på rette sted.

Hanne telefonerede til mig, vi fik en dejlig lang sludder. Hanne har stadigvæk sit job på gasdepotet og er glad for det. Hun håber, at fremtiden vil bringe godt nyt inden for forskningen af schlerosen.

Inga har været en tur i Wien i sommer, har sit gamle job endnu som bogholderske, og leder 3 hold motionsdamer 2 gange om ugen. Inga er ikke mere repræsentant for vores årgang på grund af manglende tid.

Fra Hjørdis i Norge er der kommet et langt brev. Hendes børn bliver store, Mari er nu 11 år og Steffen 6 år. Hjørdis kører sammen med 4 veninder hver onsdag aften til Narvik for at deltage i gymnastikken der, en lang tur — 80 km frem og tilbage; de hygger sig vældig på disse ture. Desuden skal de til at træne en gang om ugen i et snedkerværksted, som hendes mand har rådighed over. Det er længe siden Hjørdis selv har ledet gymnastik, men synes det er dejligt selv at være udøvende gymnast.

Her fra Voldby er der ingen særlige nyheder, udover at vi i foråret blev selvejere af gården her. Ellers er alt ved det gamle.

Til slut mange ønsker om et godt nytår og alt godt i fremtiden.

Gerda

Vinterholdet 1952—53.

Dersom intet nyt er godt nyt, må det gå holdet ganske udmærket. I har forhåbentligt en masse om ørerne, men klarer det naturligvis godt. Og hermed de bedste ønsker om et godt nytår til holdet og alle ved skolen.

Peter Sørensen

1952—53.

Også i år vil dette lille bidraget desverre kun bli om meg selv. Jeg har ikke sett meg tid til å be (forgives) om et lite kort fra dere norske venner fra vinteren 1952—53.

Likevel håper jeg, at det står godt til med dere alle.

Jeg arbeider fortsatt som idrettskonsulent her oppe på toppen av Europa. Distriktet er stort og opgaverne mange, men jeg er likevel meget glad for å få arbeide med dette som også Den jyske Idrætskole påvirket meg på en så fin måte: Propaganda og instruksjon for vår felles, kjære idrett.

Min familje har øket sidste år til fire. Nyeste skudd på stammen er verdens deiligste gutt.

I år har jeg hatt den glede og hjulpet to meget lovende piker til opphold på „den jyske“.

Tilslutt et riktig godt nytår til alle ved skolen og til mine mange holdvenner fra vinteren 52—53.

Casper Øvre

Sommerpigerne 1953.

Bor i Malmö siden 7 år tilbake, gift og har to barn. En pike, som heter Bente og er 36 år, en gutt, som heter Björn og er 33 år.

Jeg leste til sykegymnast i Lund, tog eksamen 1956 og har nu eget sykegymnastik-institut i Malmö. Gymnastikk på fritid blir det ikke mye tid til, men jeg spiller tennis for at holde konditionen ved like.

Hilser til alle kurskammeraterne. Godt nytår.

Vendelsfridsgrt. 13a, Malmö V., Sverige
Aase Jive (Knarvik)

Kære sommerpiger 1954!

Jeg har i år undladt at skrive til jer, da der sidste år kom meget få svar. Måske ryger I nu i blækhuset, men det er I velkomne til, så har jeg „nyt“ til næste gang. Breve modtages også uden for „sæsonen“.

Her er intet nyt, har 11 timers gymnastik om ugen, så tiden er fuldt optaget. De bedste hilsener til jer alle.

Bodil

Kære sommerpiger 1955!

I år har vi kun fået én hilsen, og det er fra Birgit. — Birgit har et godt job på Flyvestation Skrydstrup og bor i Vojens, hvor hun har været så heldig at få en lejlighed. Hun skriver, at med dyrkning af idræt er samvittigheden faktisk lidt sort, det bli'r kun til en gang badminton eller bordtennis én gang om ugen. Men i sommer var hun på skole for kvindelige flyvere, og da programmet bestod af en del idræt, kunne hun rigtig mærke, hvor forsømt hun var i den retning. Det skuffer mig, at jeg ikke har hørt fra Hanne. Hanne og mig var de eneste fra vort hold, der var til jubilæumsfest i sommer, det var festligt, kan I tro, så i snød jer selv rigtigt godt.

Hvad mig selv angår, bliver det ikke til megen gymnastik for tiden, men det kommer nok igen.

Til slut vil jeg sende de bedste hilsener til jer alle, med ønsket om et godt nytår.

Ellen

Kære gamle sommerpiger 1955.

Det var noget af en skuffelse for mig, at I slet ikke viste jer til elevmødet nogle af jer. Ellen og jeg var de eneste fra vort hold, trods det, at skolen havde gjort så meget ud af netop vor årgang, da vi jo var 10 års jubilarer. For selv om mange gamle elever ikke føler sig rigtig hjemme i de nye omgivelser, så havde de jo netop haft en god lejlighed til at komme i særlig kontakt med skolen, som den er nu, ved denne særlige fest for vores skyld. Min mand og jeg nød turen og den fine beværtning. Og det er ikke sidste gang, vi kommer til elevmødet, og så håber vi at møde nogle flere gamle sommerpiger.

Her i Svendborg går det godt, vi har 3 drenge. Den ældste er lige begyndt i skolen, den mellemste er 6 år og den yngste 2 år. Jeg har stadigvæk gymnastik. 1 gang om ugen tager jeg over på Thurø, der har jeg 2 hold, et med helt små piger og et med små skolepiger. Dem havde jeg også sidste år, og dem er jeg glad for at have, det er nogle meget søde piger allesammen. Ellers er alt ved det gamle her i Svendborg.

Jeg vil slutte mit brev for denne gang med mange kærlige hilsener til jer alle og en særlig tak til skolen for den dejlige jubilæumsmiddag fra

Hanne i Svendborg

Vinteren 1955-56.

Repræsentanten Gunnar Larsen er flyttet, og det har ikke været muligt for os at komme i forbindelse med ham. Fra Norges repræsentant, Bjørn Randal, har vi heller intet hørt. Beklageligvis kan der derfor ikke bringes nogen hilsen fra holdet, men da holdet i år har 10 års jubilæum, og der fra skolens side gøres noget ekstra ved at indbyde jer alle til en middag forud for det egentlige elevmøde (lørdag kl. 13,00), håber jeg I vil gøre noget for at overvinde besværligheder med at komme hjemme fra. Giv håndslag på, at I vil gøre alvor af at mødes med gamle kammerater fra den „Jyske“. Forsøg at komme i forbindelse med de andre, idet nogle er gledet ud af vores medlemsliste, så vi ikke får nogen forbindelse med dem på anden måde. Jeg minder om, at tilmeldelse skal ske forud til skolen.

Med venlig hilsen
På elevforeningens vegne
Niels Peder Knudsen

Sommerpiger 1956.

Jeres 2 repræsentanter, Sigrid og Inger plejer at gøre et godt stykke arbejde for at skaffe nyt fra jer og håber også, at de har gjort det i år. Men fra elevforeningens side vil vi gerne minde om, at I til sommer har 10 års jubilæum, og derfor bør gøre noget ekstra for at komme til elevmødet. — Se ovenstående for vinterholdet.

Venlig hilsen
Niels Peder Knudsen

Kære sommerpiger 1956!

Jeg vil starte med at rose I tre, som har skrevet til mig, det var raret at høre fra jer. Det har jo desværre været lidt sløjt i de senere år med kontakten med jer, og grunden har jo også nok hovedsageligt været de

mangefulde adresser. De fleste af os er nok gifte nu, så det kan vel være vanskeligt for postvæsenet at finde frem til frk. dit eller dat og så til en adresse, som snart er ti år gammel.

Det minder mig om, at vi til sommer jo har 10 års jubilæum på „Den jyske“. Skal vi ikke prøve alle sammen, om vi kan mødes dernede?

Og så til de tre flinke brevskrivere. Da jeg selv er i Norge for øjeblikket, vil jeg begynde med Grete. Hun bor for øjeblikket i Rygge ved Moss, hvor Jan gør tjeneste ved Rygge flyvestation. Jeg havde håbet at kunne besøge hende, da det ikke er så langt fra, hvor jeg er, men desværre bliver der vist ikke tid, da vi skal på farten igen. Grete har også rejst meget i de senere år, hun har bl. a. været i Leopoldville, hvor Jan også har gjort tjeneste.

Shirley finder vi ved landbruget, idet hun bor på en landejendom i Gandrup sammen med sin mand Hans og deres to piger Anni på 6 og Tina på 2, foruden kalve, grise og høns. Hendes mand er kaptajn på Hvorup ved Ålborg.

Nede ved Odder finder vi fru Friis, som også hedder Helle. Det meste af hendes tid går med at passe et hus på 9 værelser, mand, datter på 16 måneder — til lykke Helle — samt sørge for deres hund, som efter hendes udsagn er så stor som en hest. Ja, du må have nok at se til, men du får dog også tid til at rejse en del, skriver du.

Ingen af jer skriver et ord om gymnastik, så jeg går ud fra, at det ikke er aktuelt for jer i øjeblikket. Jeg har heller ikke selv nogen tilknytning til sport i øjeblikket, da vi jo skifter opholdssted hver anden måned. I maj gik jeg dog på et gymnastikholt i Beder ved Århus.

Som jeg før nævnte før, er jeg i øjeblikket i Norge nærmere betegnet i Sandefjord, men til jul, når I læser dette, er jeg langt nordpå, vi rejser nemlig til Hammerfest, hvor vi skal være i 2 måneder og altså også være juleaften, derefter skal vi 2 mdr. til Narvik og så 2 mdr. til Bodø, før vi til maj rejser til Danmark for at holde ferie. Vi har stadigvæk kun en datter, som nu er 5 år, men det er også nok, når vi rejser så meget.

Mormor, hvor blev dit brev af i år? Men nu har du måske selv skrevet til skolen.

Ja, så vil jeg til slut sende mange hilsener til jer alle samt venner og bekendt på „Den jyske“ og ønsker godt nytår.

Inger

Sommerpigerne 1956!

Inger rejser land og rige rundt sammen med sin mand — og datter på 5 år. I efteråret var hun i Sandefjord, skal holde jul i Hammarfest, derefter tager hun til Narvik og Bodø; sidste vinter var hun på højfjeldshotel, hvor hun drev en masse ski- og skøjtesport, og hun har det dejligt!

Lillian i Millinge på Fyn lever livet stille og roligt, hun passer sit hus, sin mand og en yndig lille datter på 3 år!

Sigrid — det er mig — jeg har det godt, er som sædvanlig kone, pige og karl. Kunne I ikke tænke jer, om vi blev samlet til næste elevmøde, da vi jo har 10 års jubilæum? Jeg synes, det kunne være morsomt at hilse på hinanden. Mange hilsener fra

Sigrid

Vinterholdet 1956—57.

Jeg har i år skrevet til alle dem af vores årgang, jeg har kunnet få adresse på, men det var næsten spild af tid, papir og porto.

Jeg får sommetider et kort fra Evald, det er fra de mest utrolige steder i verden, han sejler stadigvæk.

Jeg har dog hørt fra Hilmar og Hans, tak for det. Hilmar er stadigvæk postbud i Skanderborg, er gift og har en datter på 2 år, som hedder Kirsten og en søn på et halvt år, som hedder Jens Jørgen. Hilmar har lagt idrætten på hylden, men han har købt en ny Ford Anglia.

Hans er blevet gift, til lykke med det, Hans; han har fået en lille lejlighed i Sengeløse, men er selv ved at bygge hus for øjeblikket. Han arbejder på keramikfabrikken stadigvæk, hvad sporten angår, så dyrker Hans nu kun fodbold.

Hvad mig selv angår, arbejder jeg stadigvæk på Thyborøn, i min fritid kører jeg en del natorienteringsløb, arbejder også en del med håndbold, har dog ikke selv spillet de sidste 2 år; men virker som turneringsleder, instruktør og dommer.

Jeg vil slutte mit bidrag med at ønske jer et godt nytår.

Godtfred

Kære sommerpiger 1957.

Her er så nyt; der er desværre nogle af den ellers så trofaste stab, der har svigtet i år, men vi håber, de kommer igen næste år.

Margit fik pige nr. 2 den 12. jan. Til lykke. Hun har det ellers godt, har lige fået kørekort.

Hos Kis-Marie er der ikke sket noget nyt, alt går ved det gamle, skriver hun. Skal måske lede et motionshold i vinter.

Super er der ikke så meget nyt fra, skriver hun. Hun bliver jo hverken gift eller får børn (din tur kommer nok). Super er stadigvæk på højskolen i Odense.

Lissie har i år igen sendt mig et par ord. Lille Kiss er bor stadig i USA. Hun venter sin førstefødte til marts og påstårs, hun er jordens lykkeligste. Til lykke Lille Kiss.

Endnu en stor begivenhed, flagene skal til tops, Liv skal giftes til jul. Hjertelig til lykke Liv, hun bliver boende i Seljord, og fortsætter med sit arbejde på husmoderskolen. De bygger hus, så Liv har tiden besat. Livs nye efternavn bliver Tufte.

Bodil „gi'r den“ rigtig med gymnastik. Foruden sine timer i skolen har hun 2 hold piger i idrætsforeningen. Hun er stadigvæk i Grenå.

Steffy har de sidste 2 år undervist i gymnastik hver dag på et institut i København og er ellers begyndt at læse til skønhedsekspert. Hun har det ellers godt.

Kirsten J. er ansat ved Fredericia skolevæsen. Den 5. okt. fik hun søn nr. 2. Til lykke.

Birte har det ved det gamle i Spedsbjerg på Fyn.

Her i Langå er der heller ikke sket noget nyt, vi har ikke fået flere børn, jeg kan også godt klare mig med de to drenge foreløbig. Jeg har 30 motionsdamer i Jebjerg og 48 damer her i Langå, så jeg keder mig ikke.

Inden i får elevskriftet er vandrebogen kommet i swing, så nu må vi så håbe, at den kan fortsætte. Nu vil jeg slutte med at ønske jer et godt nytår fra

Birte og Birthe

Kære sommerpiger 1958!

Denne gang bliver det en kort hilsen, men det er jo jer, der bestemmer indholdet. Først en hilsen fra Helle, hendes indlæg nåede ikke med sidste år. Hun blev gift i sept. 64 og bor i Odense. Sin uddannelse har hun færdig, idet hun virker som børnehavelærerinde.

Hanne er under uddannelse på Odense Fagskole; 2 gange om ugen går hun til gymnastik.

Nede hos Ingrid har de i sommer udvidet gården med en ny stalde. I vinter nøjes hun med at gå til sykursus, for Ole venter snart en lille-søster!

Anne-Louise venter også en lille ny, endda allerede før jul. Derfor har hun sagt sin lærerstilling op. I sommer var hun til gymnastradaen i Wien. Hun opfordrer alle at komme til elevmødet i 1968 på 10 års ... !

Som sædvanlig har jeg travlt med gymnastikken både som leder og deltager. I sommer var jeg også i Wien til gymnastradaen, det var en enestående oplevelse. Til sommer håber jeg på at blive færdiguddannet lærerinde. Venlig hilsen til alle.

Ingrid Lykke

Kære 1958—59'ere!

Efterhånden som tiden går, tynder det vist en hel del ud med vores elevnytshilsener. Men tre dejlige, lange breve er her kommet, og det er „megen ros værdig“, eftersom de kommer fra tre meget travle mennesker. For en, der har det med at beklage sig over for lidt fritid, skulle Hennys brev kunne virke som en god kur, for det er sandelig så spækket med program, at jeg bliver uvenner med pladscensuren, hvis det skulle gengives. Til lykke med den øgede guldsamling. Glæden ved alle dine gymnastikpiger er, hævet over enhver tvivl, gensidig. Men sorg nu for også at få lidt tid til at passe på dig selv.

Nina har sendt en hel afhandling om dagliglivet, og det er velgørende at se, når nogen kan udfylde hele folioark om den slags. Der er åbenbart både sang og gymnastik i jeres hjem, det lyder sundt, men hvis I ellers har haft det under overvejelse, synes jeg alligevel, at I skulle vente med at lade babyen slå kraftspring! God bedring med armen, Nina. Tak for brevet, Tove. Og til lykke med jeres forårsbarn. Du skal ikke være ked af, at du ikke deltager så aktivt mere med gymnastikken, der er bestemt også en masse sport i at følge med i de spræl, et barn laver. Det må da også være en sport at forsøge på at give det en fornuftig opdragelse?

Nu håber jeg, at intet nyt fra de øvrige er godt nyt. Og så var det måske en idé at foreslå et lidt mere fuldtalligt fremmøde til næste elevmøde! Alle gode ønsker fra de skrivende til de læsende!

Hanne Merete

Kære sommerpiger 1959!

Allerførst tak til jer, der har sendt mig en hilsen. Den trofaste stab er desværre blevet mindre fra sidste år, hvilket også viste sig ved elevmødet i sommer. Jeg håber dog, vi mødes mange flere til næste sommer på D. J. I.

Anna skriver fra Klovborg: „Vi har haft en meget travl sommer, da vi har moderniseret vor forretning og fået lagt en stue til, så I kan to, vi har det dejligt nu!“ Ellers alt vel i Klovborg.

Som de fleste af jer sikkert ved, er Anna fra Faxe blevet gift i USA. Fra hendes far har jeg modtaget en hilsen, hvori han fortæller, at Anna og hendes mand bor i Alexandria i staten Virginia. Anna blev i sommer Bachelor of Arts, universitetsgrad, der svarer til lærerinde. Hun er gift med John D. Engstrøm, der studerer til præst. I sommeren 64 var Anna og hendes mand på besøg i Danmark.

I Esbjerg går Lillian og nyder tilværelsen sammen med sønnen Niels Christian, som blev et år i august. Hendes mand er inde som soldat, så de ser kun hinanden i week-enden. „Men det er jo trods alt bedre, end når han er ude at sejle som styrmand“, siger Lillian. Gymnastikken er ikke blevet lagt helt på hylden. Een gang om ugen er dog bare alt for lidt, men det kniber jo med at få en barnepige til „knægten“.

Flere af os er nok ikke helt så flittige med vores gymnastik, håndbold og idræt, som vi burde være. Men Kirsten maser stadig på med fuld energi. Hele sommeren har hun trænet på Hillerøds repræsentationshold. Holdet har givet flere opvisninger, men den 30.—31. oktober kommer den bedste, oplyser Kirsten, nemlig i Sønderborg, hvor der er „landsstævne for repræsentationshold“ på idrætshøjskolen. — Jeg glæder mig til at se jeres opvisning, Kirsten, og til at få en sludder med dig. — Håndbold bliver der også dyrket i Helsingør. Kirstens hold blev amtsmestre i deres række.

Kathrine opholder sig stadig på Grundtvigs Højskole, Frederiksborg, og er glad for det. Efterårsferien har Kathrine i år benyttet til et kursus i broderi og knipling på Tegne- og Kunstindustriskolen i København.

Også Marie Villadsen er nu gået over i de giftes rækker og hedder nu Nikolajsen. „Erik er snart færdig som murer“, skriver Marie, „så må vi jo se at finde noget arbejde og en plads, han kan bygge et hus til os på, indtil da bor vi hos mine forældre“. Sporten har Marie ikke gjort noget ved i år, men det kommer nok igen, hvis jeg kender Maries energi ret.

Hvad mig selv angår, bor jeg stadig herhjemme og har mit arbejde i Nordborg. Til september begyndte jeg på et etårigt bankkursus i Sønderborg. Det er to aftener om ugen og tager en frygtelig masse af ens fritid, så gymnastikken bliver der nok ikke gjort så meget ved i vinter. Det sidste år har jeg også spillet amatørteater.

Dette var nyhederne for i år. Hermed de bedste ønsker for jer alle i det nye år.

Else

Sommeren 1959.

For at få begyndt, vil jeg gerne starte med at sende en kraftig opfordring til dem, der ikke har svaret: tag nu og skriv til næste år; det er så kedeligt at skrive til 25, og så kun få svar fra ca. en tredjedel af jer. Man taber lysten til at prøve. Skulle vi ikke se at bevare kontakten bare denne ene gang om året!

Inger er i sommer blevet forlovet med sin vordende lærer, og de var på en 14 dages tur til Gardasøen. Inger har fået orlov fra sparekassen og starter på „Askov“ 1. nov., hvilket hun glæder sig meget til. Inger har været med til amtsgymnastikken og har spillet firmahåndbold i sommer. Inger udtrykker sin skuffelse over, at elevmødet 65 var så dårligt besøgt, hun ville endda have præsenteret os for sin tilkommende.

Gurli forøgede familien med en datter den 27. december 64. Hun hedder Margit, men storebror Bjarne kalder hende „Sisse“ og er meget glad for hende. Bjarne går til gymnastik nu, så han skal nok blive til noget, når han starter så tidligt.

Hanne er vist en af de mest ihærdige, når det gælder om at lede gymnastik. Hun havde 1 hold fruer og 1 hold unge piger til opvisning i foråret. I sommer har hun trænet 60 unge piger og damer til idrætsmæret og er nu i gang med 2 hold damer. Spejderne har Hanne måttet give afkald på, og har så fået lidt mere tid til sig selv. Hanne har også fået sig en ven, der for øjeblikket opholder sig på Cypern.

Grethe har skiftet sin stilling som lærerinde ud med en meget bedre: hun er nu landmandskone. Hun og hendes mand har fået en dejlig gård i nærheden af Rebild bakker og synes, der er vidunderlig skønt. Mens Grethe var lærerinde, havde hun næsten al gymnastikken på

skolerne, hvor hun var ansat; men nu synes hun, det er rart at prøve at være gymnast igen. Grethe og hendes mand har været alene om gården 105 tdr. fra jul til 1. okt., så der har været nok at rive i; men nu har de fået en norsk karl.

Lise og hendes mand bygger hus i Ryomgård, et rigtigt dukkehushus, og de håber at flytte ind inden jul. Lise skriver fra Ebeltoft sygehus, hvor hun netop har fået barn nr. 3, en søn. — Jeg havde ellers regnet med at være den første 59'er med nr. 3; men jeg må se mig overgået. Lises mand var på Randers sygehus til 1. juli og har nu begyndt i praksis, så de glæder sig meget til deres nye hus.

Birgit fik en søn mere den 3. februar, Per, der nu er en frisk lille gut. Kurt er nu 3½, og han var skyld i, at familien ikke kom til elevmøde i år, da han blev syg. Birgit skal lede motionsgymnastikken i Dalby igen til vinter og glæder sig til at komme i gang. Birgit har haft besøg af Marie W. og hendes mand i sommer. Lotte og Oskar var der også, så de fik rigtig sludret „gl. dage“.

Ingrid Nørby er i fuld sving med sine sædvanlige hold både i Lemvig og Vandborg og har en kolossal tilslutning til sine hold. Ingrid var i sommer med på det store hold til „gymnastradaen“ i Wien; det var en stor oplevelse. De trænede 1 gang om ugen i Herning eller Viborg og var så 1 uge i Wien. Der var 41 nationer repræsenteret, og det var pragtfuld at se alle de andre landes gymnastik, skriver Ingrid.

Lise-Lotte er også i gang med gymnastikken inde i Odense og går der selv en gang om ugen. Ude i Munkebo begynder de først i oktober; det har været næsten umuligt at få en pianist. Ja, hvad er gymnastik uden musik i dag? Lise-Lotte er ved at tage kørekort — held og lykke med prøven.

Marie Heltoft fik også en datter den 6. juni 64, og hun er efterhånden en stor pige, som Jørgen på 3 år er meget glad for. Marie arbejder stadig hele dagen på dommerkontoret og er heldig at have en dygtig ung pige derhjemme. Marie og hendes mand var på sommerferie i Stockholm — en dejlig tur — og kom derfor ikke til elevmødet. Marie efterlyser nogle, der vil til vintermødet, da hun godt kunne tænke sig det, hvis der kommer flere. Marie går til gymnastik; men leder ikke selv, da det kniber med tiden til det.

Fra Sonja i Stenderup kommer også en stor hilsen. Det har for dem, som de fleste andre, været en drøj høst i år; men de har fået hjælp af Poul-Erik på 5½ — tænk han kører traktor allerede. Birgit er nu en kvik pige på 2½ år. Sonja er ikke begyndt på gymnastikken i år; men ledede småpiger sidste år og gik selv til gymnastik. Sonja og hendes mand tog en 3-dages ferie i København i sommer; men skriver som de fleste af jer, der har været på ferie — ude er godt; men hjemme bedst.

Anne-Lise skriver, alt er ved det gamle. Hun er stadig kassedame i supermarkedet. Anne-Lise er netop kommet hjem, dejlig solbrændt, efter 8 dages ferie på Mallorca. Anne-Lise dyrker ingen idræt, hun er for træt, når hun kommer hjem og mener selv, det er fordi hun om en måned runder de 34. — Sludder Anne-Lise, det er da ingen alder for en frisk pige som dig, skam dig lidt. — Der er hilsen fra Frants; han er ved at slide sig op, da han nu har to huse og 2 forretninger.

Edith skriver, at de nu kan tage den lidt mere med ro, efter at have fået høsten i hus. Edith er holdt op som bønehavelærerinde, da der er nok derhjemme. Den 17. marts fik Edith en datter på $9\frac{1}{2}$ pund, som nu allerede vejer 20 pund. Ja, det må da blive til noget med den fødselsvægt. Edith vil ikke lede i år, men selv have fornøjelsen at være med til gymnastik; hun synes, hun trænger til det.

Ja, så er der blot til sidst at sende en hilsen fra mig selv. Når I får elevskriftet, har vi også forøget familien. Vi håber, det bliver en datter; men det er underordnet, hvis blot det er sundt og rask. Selv dyrker jeg ingen sport; men Claus går på danseskole og ser ud til at blive lige så kvik til det som sin far. Håber at se jer alle sammen til elevmødet 66.

Ria

Kære kammerater 1959—60.

Det forløbne år har været ualmindeligt frodigt. I alt 8 (otte) er indtrådt i den hellige ægtestand, og vi ønsker hjertelig tillykke til følgende: „Kis“ og Holger, samt Ingrid, Inger Margrethe, Mattson, Hans Marrebæk, Schneider og Martin Sørensen („Martini“). I et par af tilfældene kommer vores lykønsninger måske lidt sent. Det er imidlertid de pågældendes egen skyld, idet vi ikke hørte fra dem sidste år — men velkommen tilbage.

Før brylluppet var „Kis“ hjemme og havde travlt med ridning og servering — dog ikke på samme tid. Holger var først på året vikar i Hjortsvang, dernæst på sløjdkursus i Askov, og han er nu i gang med sidste år på seminariet. Sport: lidt fodbold samt udsigt til et idrætsmærke i sølv. „Kis“ og Holger bor nu på kollegiet i Jelling.

Ingrid og hendes mand har bosat sig i eget hus i Benløse. Ingrid arbejder stadig i Slagelse og også lidt i haven derhjemme. Sport?

Inger Margrethe og hendes mand har slået sig ned i eget hus i Solbjerg. Inger Margrethe har afsluttet sin uddannelse som sygeplejerske, og det er nu en dejlig fornemmelse ikke mere at skulle til eksamen, skriver hun. Sport?

Mattson er fortsat i Haderslev, hvor han og hans hustru har fået en dejlig lejlighed. Bryllupsrejsen gik til Spanien. Sport: Fodbold — oprykning til serie 4 — score: 130 mål mod 31 i 18 kampe. Har også spillet firmafodbold, hvor det blev til en andenplads.

Fra Hans Marrebæk har vi modtaget: „Jeg har været hjemme siden august sidste år. Jeg blev gift med en dejlig pige her i sommer, og vi har nu overtaget min fars gård, så vi har hænderne fulde, men det er dejligt“. Hans har været særdeles aktiv inden for rosporten i år. Fem 1. pladser, fire 2. pladser plus et danmarksmesterskab i fireårsers inrigger. Vi ønsker til lykke med de fine resultater.

Schneider flyttede den 1. nov. fra Hovedgård til en ny bestyrerplads på „Glæsbjerggaard“ ved Hvalsø på Sjælland — størrelse: 143 tdr. land. Schneider har dyrket gymnastik, badminton, været håndbolddommer, virket som træner i Grumstrup og har haft nogle kampe på KFUMs 1. hold i Horsens.

Martin Sørensen er stadig ansat ved Jydsk Telefon A/S, men er nu flyttet til Viborg, hvor han har bygget hus. „Jeg blev jo gift i okt. sidste år og har det godt. Vi har endnu ingen arvinger, men håber på, at der engang skulle blive en tilovers til os også“, slutter Martin.

„Her i Grindsted går alt ved det gamle“, skriver Ruth. „Jeg er igen begyndt med gymnastikken og går også til maskinskrivningskursus“.

Peter går i sidste klasse på seminariet, men er godt træt af hele menageriet. Underviser lidt i gymnastik og har været til idrætsstævne på skolerne i Sønderborg og Ollerup.

Connie og familie er fornylig flyttet til Hyrup. Sønnen Sven optager meget af Connies tid. Sport?

I Rødekro går det stadig godt for Vagn P. Har spillet lidt håndbold i sommer. Først på året blev familien forøget med en lille datter. Vi ønsker hjertelig tillykke.

Jonna er fortsat ansat ved Birkerød kommune, selv om hun med sin mand og lille datter er flyttet ind i eget hus i Hillerød. Sport?

Efter en lille pause er der igen brev fra Bent Lauridsen („Bombardine“) — velkommen tilbage. „Jeg har ikke haft forbindelse med idrætten de sidste par år, men med mit arbejde går det fint. Jeg har netop været på kursus en uge i Stockholm sammen med min mester“, skriver Bent.

Ellen går nu på sidste år på seminariet. I sommer blev Ellen af Dansk Idræts Forbund udtaget, sammen med 3 andre danskere, til at deltage i et Internationalt olympisk Akademi i Grækenland. Herom skriver Ellen: „Kurset var fortørnvis baseret på forelæsninger over de olympiske leges ideer og idealer. Hertil havde man hentet professorer, rektorer og andet fint fra det meste af Europa samt USA. Desuden var der diskussioner i grupper, filmforevisning og lidt praktisk idræt. Der var dog også afsat tid til udflugter til de klassiske seværdigheder. Ligeledes havde vi 3 hele dages ophold i selve Athen. DIF betalte alt, rejse, ophold osv. i 18 dage. Alt i alt en meget fin tur“.

Ib Pilegård er nu vendt tilbage til det civile liv. Er ansat ved BTs Esbjerg-redaktion, og er stadig ugift og uforlovet. Sport: „I foråret opnåede jeg 5 kampe på Esbjergs divisionshold, men af arbejdsmæssige grunde måtte jeg desværre melde fra, og nu tillader tiden kun lidt motionsfodbold på sekundahold“.

Bent Rasmussen går i 2. klasse på seminariet i Jelling — også kaldet den anden skærsild. Regner med at få travlt i år, da flere af fagene skal afsluttes nu efter 2. klasse. Får dog tid til lidt håndbold og gymnastik.

Atter et brev fra en vordende pædagog. Fra Esbjerg skriver Martin Knudsen: „Jeg er kort sagt hængt op med arbejde, idet jeg går i 3. aftenklasse på seminariet og om dagen har arbejde på en privat realskole. 31 timer om ugen fordelt mellem gymnastik, idræt, dansk og regning. Om søndagen slapper jeg af ved den hjemlige fodbold“.

I sommer fik „Benjamin“ sin lærereksamen — vi ønsker hjertelig til lykke. Er nu krigers i Danske Livregiment, Høvelte. „I september fik vi en dejlig søn, som vi er meget glade for“, slutter „Benjamin“. Endnu mere til lykke.

Nis Jørgen har været 9 mdr. på Bygholm Landbrugsskole, hvor han også spillede en del håndbold og var med til gymnastikken. Han har haft meget at bestille som håndbolddommer det sidste års tid. Har siden august arbejdet som karl hjemme i Sdr. Hygum. Nis Jørgen skriver videre: „Ridningen har ligget helt stille det sidste år, fordi hesten blev påkørt bagfra af en bil, og det har jeg haft meget vrøvl ud af med retssag osv.“.

Arne er stadig sergeant i hæren. Træls omgang, skriver han. Har udsigt til endnu 8 mdr. på Vester Allés kaserne i Århus. For at komme væk fra det hele søgte Arne til Cypern, men forsvaret kunne ikke undvære ham herhjemme. Sport: lig nul.

Niels Undall har i det forløbne år været fodboldtræner for Hornslets juniorer og ynglinge. Har også selv spillet lidt fodbold og en del badminton. „Hvis nogen af jer kommer igennem Hornslet, er I velkomne til at kigge indenfor“, skriver Niels.

Fra Florida fortæller Drinkhouse følgende: „Hvis det fortsat går godt for mig på universitetet, er jeg nu til december igennem halvdelen af min uddannelse til „Business Administration and Management“, men de sidste 2 år skal jeg være på en anden skole. Jeg skal selv betale det hele og må derfor arbejde hver dag, hvilket sinker mit studium en del. Jeg har fået gang i min lille forretning, hvor jeg har mange fine ting fra Danmark, men jeg mangler stadig investeringskapital. Vi har etter i år været hjemmøgt af orkaner, men det har ikke været så slemt som tidligere — kun et par frugtræer har vi mistet. Hilsen til alle de gamle kammerater“.

Det var så årets høst, og vi mangler nu kun at fortælle om Aase og „Miller“: I Kastrup har man fået familieforøgelse, idet Aase og „Miller“ har fået en lille pige. — Aase holdt op på kontoret den 1. august for at hellige sig forberedelserne til den lille ny verdensborger. Nu kan hun sagtens få tiden til at gå med at passe den lille pige samt „Miller“ og deres hjem. — „Miller“ er for tiden afgivet til civilpolitiet i Kastrup, men der bliver alligevel tid til fodbold, håndbold og badminton.

Om Erik V.: Jeg har netop fået min afsluttende eksamen fra Århus Elektroteknikum og er nu ved at se mig om efter et job. — Det skal blive dejligt at komme tilbage til det pulveriserende liv igen.

Vi mangler stadig svar fra nogle af de mennesker, vi har sendt kort ud til, men vi kan ikke vente længere og håber på større tilslutning til næste år.

Til sidst vil vi ønske jer alle et lykkebringende nytår.

Mange hilsener fra Aase og Erik V.

Kære alle, årgang 1960—61.

Endnu engang beklager jeg, at der intet var fra mig sidste år. Min samvittighed er imidlertid i orden, så det må være strøget af censuren. Vi håber på bedre held denne gang.

Kirsten danner som sædvanlig fortrop. Hun har været så uforsigtig at gifte sig med en lærer nu i sommer og synes stadig at være tilfreds. Hun underviser selv 33 timer om ugen i gymnastik og håndarbejde. Endvidere har hun stået i spidsen for Hjørring amts repræsentationshold og været på det hold, der var til gymnastradaen i Wien. I vinter leder hun et ungpigehold i Tårs. Sikken en energi.

Margrethe med familie har købt et trelænget, stråtækt husmandssted på Fyn og prøver nu at få sat skik på det og en stor have. Familien består nu af far, mor og to sønner. Hun skriver intet om sport, men mon hun ikke får motion nok foruden.

Sidst jeg hørte fra Jette var hun Ground Hostess hos SAS, men siden ingen hilsen foreligger i år, kan hun jo for den sags skyld godt deltage i en sydpolssekspedition el. lign.

Nete er „apoteker“ i Asnæs og kører Sjælland tynd i Mascot. Det er gymnastikken, der tager stik hjem i år. Hun leder to pigehold, et motionshold og et ungpigehold, så der er fart over feltet.

Ingrid N. planter stadig blomster i Skæring. De har nu hjælp af fire elever og tre damer plus en treårig datter, Mette, der stadig er enebarn. Desuden sørger Ingrid for, at de Skæring motionsdamer får rørt lemmerne.

Tove blev gift sidste forår og befinder sig, efter hvad Lis oplyser, på Grønland, hvor hendes mand er ansat ved K. G. H. Det må da være en oplevelse.

Lis selv befinder sig blandt de trælse jyder i Horsens, hvor hendes

stadig-forlovede læser. Hun er fræk nok til at skrive, at gymnastikken hos Hanne Tønnesen er eneste lypspunkt.

Karen er Albertslund-borger, ganske vist snart ex., da hun og hendes mand ikke agter at betale underskuddet og derfor flytter ind midt i København. De har en datter, Birgitte, der tjener som undskyldning for, at Karen ikke tager aktivt del i sport. Karen glæder sig til at komme til Jylland igen, så hun kan jo bytte med Lis.

Om Gyrith ved jeg, at hun snart længe har været gift med en lærer i Højslev ved Skive. Selv har hun gymnastik på skolen. Familien er lige blevet forøget med en søn.

Lisbeth bor stadig på Fyn med mand og barn. På grund af en større operation for nylig er hun gået fra gymnastik og underviser i stedet i barnepleje og børnepasning. Sidste år havde hun et helt menageri i dagpleje og glæder sig til snart at starte det igen.

Birgit er på Kysthospitalet på Refsnæs, hvor hun tager sig af 40 miljøskadede børn. Når dette når ud til jer, er hun på sprogkursus i Kalø.

Der er også hilsen fra Erna. Hun har skiftet arbejde og er nu på Dansk Forsorgsselskabs kontor, hvilket falder godt i hendes smag. Hun er lige begyndt at spille håndbold i Viborg Håndboldklub.

Fra Gitte er der intet, men jeg ved, hun blev gift sidste år og vel nu også er færdig som sygeplejerske.

Min energi kan slet ikke hamle op med det, I hidtil har læst. Jeg „nøjes“ med mine 37 timer om ugen, så er jeg træt. Mogens og jeg har efterhånden været gift 1½ år og enes da så nogenlunde. Han underviser på Døveskolen om dagen og læser(!) om aftenen. Træningen bliver heller ikke forsømt. Han påstår, at han udklækker nye talenter.

Nu en hilsen til jer alle. Sidste år var indlægget flot maskinskrevet. I år bruger jeg den røde kuglepen og ser, om det giver bedre resultat.

Mange hilsener.

Inge-Lise

Kære sommerpiger 1961!

Mange tak for brevene. Desværre er der en del, som ikke har ladet høre fra sig, men Inge-Lise fattede straks pennen og svarede omgående på mit brev. Hun har nu været gift i 1½ år og lige så længe været lærerinde på samme skole. Hun og Mogens var i sommer på en længere tur gennem Vest- og Mellemeuropas. Sporten, derimod, ligger det lidt tungt med, d. v. s. en gang om ugen starter hun i svømmebassinet og håber på at få svømmelærereksamen, „selv om ingen fra Vejletiden vil tro på det“, skriver Inge-Lise. — Ulla er også blevet gift og hedder nu Jensen. Hun har stadig sit arbejde på Fyns Tidende i Odense. — Hanne Vafidis (Bjørn), som stadig bor i København, skriver: „Jeg er som flere andre gået ind i den hellige ægttestand og er desuden blevet mø'ar til en dejlig pige. Med idræt ligger det lidt tungt p. t., jeg henter motion ved blevasken, og det er unægtelig en herlig „sport“!“ — Anna bor stadig i Vidstrup sammen med sine to brødre. Hun dyrker lidt gymnastik

og spiller håndbold, og ellers går tiden med slid og slæb på gården. — Fra Ellen-Margrethe modtog jeg et meget langt brev. Hun bor nu i Ribe og er færdig med sin lærerindeuddannelse til sommerferien. Hun har været $\frac{1}{2}$ år på „græs“ på Lolland, og det synes hun vældig godt om. En del af sommerferien tilbragte hun i Finland, dels på kursus og dels som ferie. Hvad sport angår, dyrker hun både gymnastik, volley-ball og badminton, og hendes interesse for fodbold, altså som passiv, er ikke blevet mindre. I sommer har hun gået til svømning, og hun skriver: „Jeg erindrer ofte vore timer i svømning i Vejle — vi var ikke altid lige begejstret“, og det må jeg jo give hende ret i. — For Mimi gik det ikke så godt med sygeplejegerningen, hun måtte springe fra og blev derefter ansat på et spædbørnehjem i Hellerup. Mimi har forlovet sig med en elektriker, og de påtænker at gifte sig inden jul; de har købt et gammelt hus ca. 10 km fra Århus. — Inge har jeg ikke hørt fra, men jeg ved, hun er gift, og hun bor ikke langt fra, hvor jeg bor — hun gik forresten til gymnastik hos mig sidste vinter. Ja, jeg leder jo stadig gymnastik. I år er det motionsholdet, jeg leder, og jeg er aktiv deltager på ungpigeholdet; desuden går jeg til gymnastik i „Frem“ i Odense. I håndbold er jeg da også stadig aktiv deltager, men jeg har dog ikke, som Ellen-Margrethe og Inge-Lise, begyndt at svømme. Jeg har stadig det samme arbejde, som jeg har haft de sidste 4 år, så det må jo betyde, at jeg har det godt. Min sommerferie tilbragte jeg i de norske fjelde.

Til slut ønsker jeg jer alle et godt nytår.

Karen J.

Sommerpigerne 1961.

Aase Klindt befinder sig på Grønland som sekretær for handelsinspektøren i Godthåb, og hun er meget glad for at være der.

Anne Lise har flyttet teltpælene til Lofoten, men regner med at opgive lærerindegerningen til sommer og fortsætte sin uddannelse.

Lena er stadig på systue og bor i Hasle. Hun går til gymnastik på Århus amtshold. Lena er meget skuffet over, at så få kommer til elevmøderne og beder alle troppe op til vintermødet.

Mona er stadig i Arnborg. Hun udeblev fra elevmødet, da hendes bil lige forinden blev smadret (dog uden egen skyld).

Ruth har ombyttet Enevoldsen med Husted — til lykke og til lykke med dine tvillingdrenge. Derudover har Ruth beskæftiget sig med at lede gymnastik.

Nanna og Helge slider stadig med slagterforretningen i Nr. Snede. Nanna driver stadig sport, håndbold og gymnastik. Nanna efterlyser vandrebogen. Jeg har fra anden side fået at vide, at Hanne Bjørn har den, og at hun har lovet at sende den videre snarest.

Jytte ånder og lever for et lille lasaret i Lapland, 200 km nord for polarcirklen, og efter beskrivelserne befinner hun sig aldeles storartet

der. Hun driver den vist lidt af. Dog overvejer hun at stikke af til Californien til april. Vi venter spændt på at høre, hvor i verden du befinder dig til næste år.

Det var de bidrag, jeg har modtaget i år. Det ville være rart, om lidt flere ville svare eller i det mindste sende mig nye adresser.

Jeg selv befinder mig stadig vel her på landet. Vi overtog gården efter min svigerfar 1. januar 65, men han bor stadig hos os. Vi venter en stamherre i det nye år, så jeg strikker på livet løs og glæder mig meget. Godt nytår.

Kis

Kjære „gamle“ venner — vinteren 61—62.

Denne gangen er det bare Finn — jeg får vel nesten si som vanlig — som har forholdt seg taus. Kjære Finn, er det mangel av blekk eller frimerker, at du ikke skriver? Ikke desto mindre kan jeg fortelle dere nyheter om Per Helge, det er jo lenge siden dere har hørt noe fra den kant. Han tjenestegjør som offiser i militæret og trives utmerket. Desuten forlovet han seg i oktober og trer inn i den hellige ektestand ved jule-tider. „Det rare er, at jeg er lykkelig“, skriver han — hva han nå enn måtte mene med det. Ja, gratulere, Per — vi anbefaler deg på det beste alle sammen.

Erik arbeider som sosialkurator ved barnevernet i Fredrikstad. Men han har sine planer om å komme tilbake til Danmark, har har jo alltid likt seg så godt der — hm. Han har to jobber på hånden, en i Slagelse ved en sentralinstitusjon for ånsvake og en som sosialrådgiver i Jyllands-posten. Jeg fikk inntrykk av, at det var den siste, som trakk mest, så tar jeg ikke feil, vil nok flere av dere treffe han om ikke så lenge. Han er forresten fremdeles ungkar.

Trine har nå forlatt København. Hun fikk en meget god eksamen ved Håndarbejdets Fremme, hvor hun sluttet 1. juli og nå godt og vel tilbake i Norge. Hun har ennå ikke begynt å arbeide, og jeg kan godt forstå, at det er deilig med en ordentlig ferie etter tre års skolegang. Ikke for det, hun ligger ikke på latsiden, det er mer enn nok å hjelpe til med i familien.

Lise har som vanlig mange jern i ilden. Når dere leser dette, er hun allerede den lykkelige mor til to barn — den sidste kom i november. Vi sender deg våre hjerteligste gratulasjoner, Lise. Etter et kurs i sommer, ble hun fullstendig fanget av dramatikken og dens muligheter og inspirasjonsevne, som hun selv skriver. Så nå går hun på aftenkurs i teaterforståelse, ekstemporalspill og teaterteknik — i håp om å sette opp og instruere små teaterstykker med sine fremtidige elever. Desuten går hun på et seks måneders vevkurs, så her har vi med litt av en allsidig frue å gjøre. Ellers går tiden med til å drikke the sammen med Berit,

for også hun er kommet til København med familien. Hennes mann har begynt på den Grafiske Højskole, så de blir å finne i København i to år fremover. De bor på et studentkollegium like ved Carlsberg Bryggeri — ja, tenkte jeg det ikke, Berit vet å innrette seg! Hun trives godt og vil med glede vise frem sin ett år gamle vidunderlige sønn, hvis noen av dere kommer på besøk.

Hva meg selv angår, er jeg fremdeles ved universitetet i Oslo. Jeg bor også blant studenter på hva vi kaller Studentbyen — desverre ikke med noe Carlsberg Bryggeri i nærheten. Jeg studerer tysk og nyter ellers studenterlivet i fulle drag. Hadde meget hyggelig besøk av Edel i sommer, hun var her i fire dager, og vi opplevde naturlig nok ganske mye. Jeg instruerer i gymnastikk på universitetet og er ellers blitt en ivrig basket-ball spiller.

Jeg slutter med å ønske dere et riktig got nytt år og forhåpentlig ses vi til forårsmøtet. De beste hilsner fra

Anne-Grete

Kære kammerater — vinteren 61—62!

Nu begynder I vist at sløje lidt af. Næsten ingen møder til elevmøderne og endnu færre svarer på mine henvendelser. Men her er, hvad jeg kunne skrabe sammen!

Karen Lohse regner jeg med endnu er i Frederikshavn som gymnastiklærerinde. Grethe Chr. gør stadigvæk Jelling Seminarium usikker, men skal ud som vikar nu efter jul. Hendes „hjertes udkårne“ har for øvrigt timer på DJI, så hvis I vil se „den uhedige“, kan I bare komme til elevmødet!

Lisbeth Demant er blevet gift. Jeg mødte hende i sommer på Bjerringbro badeanstalt, hvor hun var bademester. Hun bor nu i Randers.

Liselotte har også sagt farvel til friheden og giftet sig. Hun har to små sønner, men får alligevel tid til at lede gymnastik i Ålborg G.

Edel er igen hjemme i Daugbjerg. Hun går på handelsskole i Viborg. Hun er blevet kasseret i den stedlige klub og spiller håndbold og badminton. Hun var for øvrigt på sommerferie ved Anne-Grethe i Norge.

Jette er blevet mor og bor endnu i København. Edel har forresten mødt Merete Pii. Hun er blevet ringforlovet og arbejder for tiden på Karup flyveplads.

Ulla er begyndt på aftenseminarium samtidig med, hun passer sit job som gymnastiklærerinde, så hun har ikke meget fri.

Niels Nørby er glad for at være tømrerlærling. Han er endnu ikke „forlovet eller noget af den slags“ (hvad han så end mener med det). Desuden er han blevet fritaget for „mili“, fordi han ikke kan tåle at løbe!! Det forstår man jo ikke, når han spiller håndbold, fodbold, badminton, bokser og kører cykellob!

Gårdejeren Peter er stadig gåse- og kalkunspecialist. Hvornår sender du en julesteg? Med 22.000 gæs skulle man tro én kunne undværes.

Peter har lige været på en lille ferie, hvor han har mødt både Harald og Wenzel M. Pedersen. Harald er hjemme og Wenzel sender en hilsen fra Fyns land, hvor han har været de sidste par år.

Jens Erik M. er nu aftrådt fra marinen og er begyndt på Hjørring Seminarium. Niels Friis er i Canada og sendte os en hilsen til sommermødet. Det varer vist nok endnu 1½ år inden han kommer hjem.

Selv er jeg i denne tid vikar i Hjermind ved Bjerringbro. Jeg befinder mig vældig godt — underviser bl. a. i gymnastik, men skal desværre tilbage til seminariet den 15. januar.

Så synes jeg, vi skal møde mange op til vintermødet 66. På gensyn.

Karen Mortensen

Kære sommerpiger 1962!

Seks svar blev resultatet af de femten brevkort, jeg sendte til jer, men endnu engang er jeg optimist og håber på bedre tilslutning næste år.

Aase, som jeg godt nok ikke har hørt fra, bor stadigvæk i Vejle; hun har været heldig at få en stilling på en skole der, efter at hun i sommer blev færdig på seminariet. Det er virkelig en sød lille pige, hun har, hun var med til elevmødet i sommer.

Endelig i år fik jeg tid til at besøge Eva., Jørn og Bo i Brædstrup. Eva forandrer sig heldigvis ikke, hun er stadig i besiddelse af det prægtfulde humør, vi kender fra „Den jyske“.

Fra Inge-Marie har jeg fået langt brev. Hun er nu nået så langt på seminariet, at hun er „på græs“, og hun er havnet i Korsør. Værelset, hun bor på, kunne være bedre, skriver hun, men hun er jo også vant til et dejligt, nyt hus i Viklund. Hans er på årskursus i København, så Inge-Marie er „græsenke“, men det går nok alt sammen alligevel.

Fra Fritze har jeg fået et brev, der ligefrem stråler af glæde. Hun bor som nygift i nyt selvbyggerhus i Skjern. Den 15. maj blev hun smedet til sin Ove. Til lykke! Fritze nyder at være husmoder, men kunne tænke sig et halvdagsjob, hvis hun kunne finde noget. „Der er desværre intet gymnastik at lede“, skriver Fritze, „men jeg er elev på ungpigeholdet“.

Bente har helt tabt sit hjerte til Nykøbing Sjælland. Hun begyndte den 5. marts på sygeplejeskolen der, og 1. september som sygeplejeelev. Bente får tid til at gå til kjolesyning og badminton; gymnastikken må hvile, da der af og til er aftenvagt på sygehøsten.

Karen har i det forløbne år arbejdet som barneplejerske på Ortopædisk Hospital i Århus, og sommeren er gået med et ophold på Ryslinge Højskole. „Den bedste sommer siden idrætsskolens tid“, skriver Karen. I sommerferien gik turen til Tyskland, hvor både Øst og Vest blev besøgt. Gymnastik og idræt får lov at hvile.

Det norske er jeg ikke så god til, men efter hvad jeg kan forstå, leder Anne Marie et lille motionshold. Hun arbejder på tredje år på „Hjemmet

for Døve“ i Andebu og er glad for det. Anne Marie er „faldet for“ en snedker og skriver: „I sommer har vi bygget hytte, vi skal ha' innvielsesfest til helgen“. Til lykke med det, Anne Marie!

Jeg selv er nu blevet færdig på seminariet og har fundet en rigtig ønskestilling i Klarup ca. 8 km fra Ålborg. Det hele bliver jo heller ikke ringere af, at jeg den 1. november flytter ind i et dejligt nyt rækkehus; jeg er jeg er i fuld gang med at planlægge, hvordan det skal indrettes. Såfremt tilslutningen bliver stor nok, skal jeg i denne uge (okt.) begynde at lede motionshold.

Det var alt denne gang. Tak for de breve, I har sendt mig. På gensyn på „Den jyske“.

Karen Marie

Kære sommerpiger 62:

Allerførst tak til dem, der har ladet høre fra sig, det er desværre langt fra alle, men jeg håber på bedre held næste år.

Jeg vil begynde med Rie, som er en meget travl ung dame, jeg ved ikke, om ugen har mere end 7 dage på Sjælland, men noget kunne tyde på det. Her skal I bare høre, hvad hun skriver: Jeg har tre hold 2 gange om ugen og regner med at få et par stykker til, desuden går jeg selv på repræsentationshold en gang om ugen, men jeg får da også tid til at gå til engelsk! Hvad mener I? Hun har også fået bil, så nu er Sjælland heller ikke sikker længere. Hun har naturligvis stadig sit arbejde som klinikassistent hos en tandlæge.

Så har vi endnu en klinikassistent, det er Annie Piltoft, hun er hos 3 lærer i Bræstrup, og det er hun glad for. Annie er også blevet forlovet. Til lykke! Hun er utilfreds med, at hun ikke har fået elevskriften de sidste år. Jeg håber, at du får det denne gang.

Så vil jeg gerne sige tak til Ingas far og mor, fordi de er så flinke til at lade os vide, hvad hun foretager sig. Inga er stadig i England. Efter opholdet på den danske købmandsskole i London fik hun den 1. april ansættelse i Kjoleafdelingen hos „Harrods“, Londons største og mest mondæne varehus. Der havde hun den glæde, at ekspedere prinsesse Margrethe og sælge hende en kjole. Her fra den 1. okt. er hun flyttet til Aberdeen i Skotland i et tekstilhus; hvordan hun befinder sig der, vidste hendes far altså ikke, da han skrev til mig.

Fra Bodil kommer der en glædelig nyhed, de venter sig en arving til januar, så strikkepindene gløder i Vejen, hvor de er meget glade for at være. Gymnastikken har naturligvis fået en pause indtil videre..

Hjertelig til lykke til Else-Marie og Peder, de er blevet gift her i efteråret, og er flyttet ind i deres nye hus i Horne. Else-Marie var lidt ked af at flytte fra Janderup, hvor hun havde så meget af al sport, men hun er allerede ved at være godt i gang i Horne. Hun leder 2 hold piger i gymnastik, og så spiller hun selv udendørs håndbold i serie 2.

Om Kirsten O. kan jeg fortælle, at hun er flyttet hjem til Fyn igen, hvor hun og hendes mand har fået en moderne 2½ værelses lejlighed. Hos Kirsten er det også lidt småt med gymnastikken, idet de også venter sig en glædelig begivenhed i nær fremtid.

Så er der kun mig selv tilbage. Jeg står stadig bag disken her i Århus og er vældig glad for det. I sommer var jeg med på Nordjyllandskredsens hold til „gymnastradaen“ i Wien. I kan tro, det var en vidunderlig tur, som vi aldrig glemmer. Vi havde en ualmindelig sød og dygtig leder, Hanne Tønnesen fra Horsens, og det var ikke mindst hendes skyld, at vi 33 fik så god en tur. Jeg er nu ifuld gang med gymnastikken på AGFs veteranhold, hvor jeg er meget glad for at gå. Jeg håber på et gensyn på „Den jyske“ til vintermødet.

Godt nytår allesammen! Mange hilsener.

Kirsten Luxbøj

Vinteren 1962—63.

„Brevet fra Solveig var blitt temmelig dansk i vendingene, men en kan jo ikke vente annet, når hun omrent bare leser og hører dansk og dessuten kommer til å undervise i det, når hun er ferdig utdannet.

Hun påstår, at hun er norsk fremdeles, selv om hun siden sist er blitt fra Laulund Pedersen. „Verdens deiligste lille sønn, Lasse, har de også skaffet seg det siste året“. Gratulerer.

Men da Solveig har 2 år igjen av sin utdannelse har hun Lasse med seg på skolen, som ligger på Falster. „Det er til stor hjelp, at han er på vuggestue, mens jeg er til timene, for det er nok å henge fingrene i allikevel“, sier hun. (Og det tror vi så gjerne, godt gjort er det).

Ellers har hennes interesse for håndball tapt seg litt, basket-ball har tatt plassen, men foreløpig blir det ikke tid til noen av delene!“

Kjære alle fra vinteren 1962—63.

Et år eldre er vi så blitt siden sist og her er litt nytt fra nesten alle oss norske.

Helt fra Oxford har jeg fått langt koseligt brev denne gang. Ja, fra hvem tror dere? Riktig — det var fra Ingunn, nå Jackson, som snart i 2 år har vært bosatt der borte. Hun har en liten sønn på 10 md., Olav James. Og har veldig lyst til å vise han frem til alle gode venner fra kurset. — Du er sikkert velkommen med mann (Michal) og sønn til Elevstevnet, Ingunn! I øyeblikket prøver hun å få arbeid som instruktør ved en skole i Oxford. For siden 1963 har hun tatt flere balett-kurs, vært med i en elitetropp og ville gjerne holde dette ved like.

Briten har vært på gymnastradaen i Wien i sommer, og ingen tviler vel på, at det var en opplevelse for livet. Foruten å være med på selve turnundervisningen, var hun også blandt de 8 parene som hadde folkedans-opvisning på den store nordiske aften der nede, for „bare“ 10.000

tilskuere. Men da Briten ble tatt ut til å være fanevakt på åpningsparaden, kled i flott bunad, som ble flittig filmet og fotografert, var det toppen, synes hun selv. Hun arbeider fortsatt på laboratoriet og ved siden underviser i gymnastikk 15 timer i uken. Da hun også selv trener litt, blir det ikke store fritiden. „Men det er sånn, jeg vil ha det“, skriver Briten.

Tove var også med i Wien i sommer og synes som Briten, at det var alle tiders, men slitsomt. Tove har endelig fått Edgar få lov til å sette en glatt ring på hennes finger. Lykkelig nyforlovet er hun å finne i hovedstaden, hvor hun tar et kurs på Statens kvinnelige industriskole. Målet er å bli lærerinne i gymn. og håndarbeide. Litt tid til mosjons- og redskapsgymn. blir det også. Mellom jul og nytår skal Tove til Roskilde å være forlover i Jettes bryllup. Send henne mange hilsener fra oss alle. I Wien traff Tove også Eva, desverre heller ikke i år noe annet livstegn fra vår Stavanger-pike fra 1963.

Oslo er fortsatt Annes opholdssted og med henne har det skjedd litt av vært siden sist. Etter en dejlig tur gjennom Europa til Spania i ferien, fikk hun en ufrivillig „ferie“ på sykehus senere på sommeren. „Per og jeg klarte å treffe en buss på tvers, selvom bussen hadde feilen hjelper det ikke oss stort“, skriver Anne, og fortsetter: „Per brak bekkenbenet gjennom hofteleddet og har ligget på sykehus i flere mnd. Går nå med krykker, men håper, det blir bra, når vi bare tar tiden til hjelp. Jeg ble øyeblikkelig operert for indre blødninger og milten ble fjernet. Dessuten har jeg kuttet opp venstre ansikts-halvdelen og benene er heller ikke i orden. Men jeg håper og tror, at allting retter seg“, slutter hun. God bedring, Anne!! N. B. Nesten det første hun hadde spurt etter, da hun kom til seg selv etter operasjonen, var Cola — typisk, hva? Hun har sitt arbeid på tannlegekontoret enda og underviser i gymnastikk på Njård, som foreløpig ikke blir særlig aktivt.

Den ene Tønsberg-piken har altså forlovet seg og den andre — Bitte — har siden sist funnet sin „livs-ledsager“. 23. okt. ringte bryllups-klokken for henne. Til lykke, fra hele gjangen, som fra Melvold. Ellers har året for henne vært som i fjor, undervisning ved Stokke linjedelte skole, håndball og jazzballett.

Etter endt kurs på Statens gymn. skole har Wenche, i snart 1 år nå, vært lærerinne ved Arendal Realskole. Trives godt. Fritiden går med til roing, håndball, volleyball og turn. Som ski-instruktør på Hovden Høyfjellshotell var hun også å finne i vinter. Men sommeren 1966 går turen til Vejle. „Håper jeg ser dere alle der“, skriver hun.

Også Anne Lise har planer om å komme til Danmark i sommer. For i juni får hun svennebrevet i som etter 2 år ved Alta kjole- og draktlinje, og synes, hun da kan ta seg en velfortjent ferie. Stort annet enn som har det ikke blitt tid til for henne det siste året.

Fra Tore fikk jeg en lengere utredning om Kongsberg, som han mener, i fremtiden blir byen fremfor noen, med mange store nybygg, gamle turistattraksjoner og under bygning en skiheis som brukes som stolheis om sommeren. Med den blir man heist 300 m høyt og 1450 m. langt, herfra flott skiterreng og badevann. Siden brevet ditt er litt langt å ta med i sin helhet, Tore, foreslår jeg, at dere ved anledning legger ferien til Kongsberg og lar Tore vise dere rundt. Han arbeider fortsatt hjemme på saga, er fremdeles ungkar og trives utmerket.

Kårl har satt seg på skolebenken igjen, nærmere bestemt ved Nordmøre Folkehøgskole for et 2 års kurs. For siden å bli opptatt som elev ved Statens Sløyd og Tegneskole. „Vi har 3 timer gymn. i uken, og det setter jeg stor pris på“, sier Kåre. Er ugift enda, skolegangen ferdig først, mener han. Håper stadig på, at noen av oss skal komme på besøk, men ingen har funnet veien enda. John er blitt fengselsbetjent nå og trives med det, forteller Kåre. Men hvor er du på kant John, siden du ikke kan sende oss en liten hilsen?

Til slutt — meg og mine. Som mange kanskje allerede har hørt, var vi så heldige å få en datter. Hun heter Taran og er stor jente alt, har jo passert $\frac{1}{2}$ år. Dere kan tro, det var en storebror, som var stolt, da han sammen med pappa hentet oss på sykehuset. Foreløpig har det ikke blitt tid til annet enn litt håndball for meg, deilig også å „bare“ være husmor.

Med ønske om et godt nyttår til dere alle, slutter vår norske hilsen for denne gang.

Hanna

Julenyt fra vinterpigerne 62—63!

Så er det tid at grifte, og I må holde jer godt fast, for der er sørme så mange nyheder i år, at det er ganske overvældende. Først og fremmest siger jeg tusind tak for alle brevene — kun Ingerlise har ikke skrevet, men det lader til at være et princip! — Jeg ved godt, I ikke fik lang frist, men alle kom op af starthullerne til tiden — og her er så nyheder til alle:

Allerførst på listen står Bente D., som jo altså hedder Budtz. Bente og hendes mand er nu bosat i Hjørring — adressen er Skibsbyvej 11 b, hvis I skulle komme ad de kanter — hvor Bentes gemal er journalist, og Bente selv arbejder nu på Mødlehjælpens kontor. I april blev familien forøget med, som Bente skriver, verdens dejligste unge, der hedder Vibeke — til lykke. At det er en dejlig unge, kan jeg bevidne, for lørdag den 30. okt. besøgte Ruth og ego Bente — og ih, som der blev snakket!

Næste til lykke sendes til Bente M., for Bente og Visti blev nemlig gift den 28. august i Harte kirke, så nu hedder det: fru Bente Winther Pedersen. Alle Bentes små gymnaster stod uden for kirken for at ønske

til lykke, bagefter var der middag med 150 gæster — en pån „lille“ fest! Nu bor Bente og Visti 12 km uden for Århus, men det er kun til, Visti er færdig med at være soldat. Gymnastikken har der ikke været tid til endnu.

Atter et til lykke — denne gang til „Ørumgård“ til Birgit og Ole, der den 25. september fik en søn, så glæden er stor i det „lille“ hjem. Ja, alle, der var til elevmødet, var jo adviseret, for Birgit så så sød ud i al sin magt og vælde. Med fritid er det småt, sådan en lille fyr kræver jo sin pasning.

Birgit V. har nu været til afsluttende eksamen i psykiatri, pædagogik og anatomi, så nu mangler hun bare et halvt år i praktik, før hun er færdig inden for åndssvageforsorgen. 1. december bosætter Birgit sig i København, hvor hun afslutter sin praktik og begynder som elev hos Lis Burmeister, Birgit starter nemlig 3-årig uddannelse som gymnastiklærerinde. I påsken var Birgit i Norge, hvor hun traf John, og i sommerferien var hun i Wien — rigtig en dame, der får set noget. Endnu nyder Birgit sin „frihed“, skriver hun da!

Fra Birgit på Sjælland til Bodil i Jylland. Bodil starter med at spørge, om der stadig kommer mange 62—63'ere til elevmøderne? Jeg synes, du skulle komme at se det selv, Bodil, for alle os, der kommer hver gang, vil sørme da osse gerne se „nye“ ansigter — håber du kommer til februar-mødet. Bodil skal til eksamen i januar og undervise i fem dagsøvelser + at hun selv skal gøre gymnastik, desuden er der eksamen i øvelsesbehandling, massage, neurologi og ortopædi — godt det ikke er mig, der skal være fysioterapeut! Jeg skal hilse alle fra Bodil, hvis adresse er: Vestergade 64. 4., Århus C.

Højt mod nord, rettere sagt på Grønland, befinner Elisabeth sig. Ja, hun har nu kviksølv i rumpen, for slå sig roligt ned et sted, det kan hun altså ikke. Efter de sure tær i Odense er Lisbeth nu pige i huset hos en lærerfamilie med 2 børn, som bliver passet og plejet i alle ender og kanter. Lisbeth har sendt mig et „åbent“ brev til elevskriften, så der kan I læse, om hendes indtryk og oplevelser.

Så er der atter brug for et til lykke, denne gang til Grete J., der blev gift den 16. oktober og nu hedder Buhl. Grete og hendes gemal, der også er lærerstud., har fået en dejlig lejlighed i Jelling lige ved siden af seminariet. Gymnastikken er lagt på hylden, da Grete skal på græs til januar. Gretes slutbemærkning i brevet er: Der er altid kaffe i Mølledegade nr. 5!

Grethe S. læser nu på andet og sidste år til børnehavelærerinde i Odense (undskyld du ikke har fået brev fra mig, Grethe). Bl. a. har Grethe været ude i praktik i en børnehave med evnesvage og mongolide børn, et job der var meget interessant, men uhyre krævende. I efterårsferien har Grethe været på studierejse til Polen — nej, det var ikke nattelivet, der skulle studeres! Gymnastikken svigter Grethe skam ikke,

selv om hun har meget at se til på sem., der skal da også være tid til lidt sport ind imellem.

Videre til Sønderjylland til Gudrun, der stadig befinder sig i Sdr. Sejerslev hos sine forældre. Med hensyn til håndbold nævner Gudrun ikke et ord — er du maa helt gået i hi?

Så går turen nordpå til Inger, der nu „græsser“ sig i Hune, det er 8 km fra „Sigsgård“, så Inger bor hjemme hos sine forældre og bliver noget så forkælet! Men hold jer væk fra Ingers græsgange, for hun lærer nemlig at køre bil og har allerede været oppe i teori — forhåbentlig består hun ikke praktikken, for så bliver hun da ikke sjov at komme i nærheden af! Inger er blevet „medlem“ af Hjørring amts repræsentationshold og var derfor i Sønderborg til stævne den 30.—31. oktober. Til slut meddeler Inger, at Gud Amor endnu ikke har fået ram på hende. Volleyball er stadig Ingers store interesse, men nu er hun også begyndt på de skrå brædder, hvor hun den 5. dec. får sin debut med titelrollen i „Ullabella“ — held og lykke med det.

Jettes „hjerte-job“ i Holland giver sig nu udslag i dansk-hollandsk bryllup i Himmelev den 28. december — al mulig held og lykke Jette! Siden foråret har Jette boet i Haag, hvor hun har haft plads i huset hos en frue med 3 børn. 3. marts blev Jette og Jan forlovet, og nu stunder det altså mod bryllup. Her i november og december er Jette at finde hjemme hos far og mor i Himmelev, „for at samle stumperne“, som Jette skriver. Efter brylluppet bosætter Jette og Jan sig i Haag i et dejligt gammelt hus.

Lene er nu flyttet til Holbæk, hvor hun nu går i 1. kl. på sem. På 3. sæson leder Lene et hold redskabspiger i Rønnebæk. Sidste år var 5 af Lenes piger med til Sjællandsmesterskaberne og klarede sig alle pænt, men i år skulle de gerne nå DM — pøj, pøj med det, Lene! Der bliver dog også tid til „almindelig“ gymnastik. I sommer deltog Lene som leder i en gymnastiklejr for piger i Fuglsø på Mols. Forlovet? — neeeeij, skriver Lene.

Lis K. er nu færdig som svømme-, gymnastik- og danselærerinde hos E. Pouls Pedersen. Hele sommeren har Lis undervist i svømning i Hille-rød, og det fortsætter hun med til næste sommer. Her i vinter underviser Lis i Østerbro svømmehal + på Ingrid Jespersens privatskole, der foruden er Lis vikar ved forskellige skoler som gymnastiklærerinde. Fritiden går som vanlig med ridning og en lille tur til Paris nu og da!

Lis J. er stadig pennevridser i Grønlandsministeriet — mon hun skriver til Lisbeth? Dejligt, at du tog dig sammen til at komme til elevmødet, Lis. Nu har Lis fået anden lejlighed og bor: I. E. Ohlsens Gade 5. 2. v., København Ø.

Lise har forlagt residensen til Charlottenlund, hvor hun arbejder på Femvejens Dyreklinik. Indtil 1. juli befandt Lise sig stadig i Viborg, men nu er hun altså begyndt en 3-årig uddannelse som trimmerske —

lige et job, der passer til Lise! Om håndbold skriver Lise ikke et ord — er du mon blevet doven?

For 3. gang går turen til Hjørring — først Bente, så Inger og nu Ruth, der slider som en lille hest i anden klasse på sem. Fritiden går med at lede et hold motionsdamer, der er 102 på holdet, så der er noget at se til. Resten af fritiden sørger Bjarne for at udnytte — ja, Ruth er altså forlovet — til lykke.

Ulla og Kim er de næste, der får et til lykke, for de blev nemlig gift den 17. april og bor nu i et helt nyt hus på Færøvej 13 i Viborg, hvor Kim er mejerist. Ulla har haft arbejde på en vuggestue, men den 17. juli holdt hun op og går nu hjemme og nyder tilværelsen. En arving ventes i januar måned — held og lykke med lille Jensen junior!

Lillian — den stille og forsagte pige fra Tikøb! er fortsat sparekasse-pige i Hornbæk. Men hun har fået et ekstra job som regnskabsfører for en vognmandsforretning i Espergærde — åh, jeg glemte vist at fortælle, at Lillian den 14. august blev ringforlovet med Henning, der er indehaver af vognmandsforretningen! Og det er sørme lige meget, hvornår man skal ha' fat i damen, så har hun ikke tid, for der er så meget „regnskab“! Dog bliver der også tid til at spille håndbold og lede gymnastik. I år har Lillian så mange børn, at hun har måttet dele dem på to hold, og så er der også et hold damer. Altså til lykke med forlovelsen.

Og så lige en dreng blandt alle „tøsene“. En helt frisk hilsen fra Svend W., som besøgte mig den 29. oktober. Svend har hele sommeren været på Grønland som marinesoldat — og han har oven i købet lavet mad til alle de andre på skuden, stakkels gutter! Her den 5. november starter Svend i Skive, hvor han via højskole og lynpræp regner med at klare optagelsesprøven til 1. klasse på sem. her til sommer — held og lykke med det.

Til slut en hilsen fra undertegnede, der stadig er ansat inden for den kommunale tjeneste — den evige hvile! Hvis det ikke er sivet ud, så kan jeg fortælle, at jeg den 18. juni blev gift, men for tiden er jeg „enke“, idet min mand læser til mejeritekniker på Dalum Mejeriskole i Odense. Jeg har været med på Frederiksborg amts repræsentationshold, men den plads har jeg måttet opgi' til fordel for den vordende mor — og så „fremtrædende“ skulle jeg altså ikke være på holdet! Vi regner med at kunne flytte ind i eget hus inden jul, indtil da nøjes vi med mit værelse i Hillerød. Jeg har etter i år været ude til en hel del idrætsmærkeprøver og er nu i fuld gang med at lede gymnastik her i staden. Vores arving ventes i januar måned, så jeg ved endnu ikke, om jeg kan komme til elevmødet, men forhåbentligt lader det sig gøre.

Ja, det var dette års bidrag. — Håber I møder til elevmødrene! Alt godt i det nye år!
Marianne

Kære venner 62—63!

Så er der atter gået et år, siden vi hørte nyt fra vore kammerater, og hvis denne nedgang i svarene fortsætter, vil det ikke være længe, før jeg bliver arbejdsløs. I år har jeg kun hørt fra 12, så det tegner ikke godt. I håb om, at resten af drengene vil få dårlig samvittighed, når de læser årsskriftet, er her så, hvad disse 12 har bedrevet.

Allan mangler nu 1½ år, inden han kan kalde sig husbygningsingeniør — vel at mærke, hvis alt går vel — men foreløbig har han klaret alle skær, selv om mandefaldet har været ret stort. Til gengæld har han heller ikke fået ret meget tid til at dyrke atletik. Dog nok til at være med på Skovbakkenes danske mesterhold. Den megen læsning har også bevirket, at han i det forløbne år har levet „så kysk som nogen munk“ og trofast siddet hjemme hver eneste aften. Jeg vil ikke beskyldе ham for at lyve; men mon ikke man kan sige, at han omgås sandheden letsindigt?

Svend Erik fungerer stadig som fodermester ovre på Sjælland, hvor han befinder sig godt. Med hensyn til idræt klarer han sig med lidt håndbold og helliger sig ellers dansen, både folkedans og moderne — måske har det en særlig grund, vi kender jo hans svaghed. I sommerferien var han som enhver god D. J. I'er et smut i Norge.

Andreas har det godt, hvor han er, nemlig hjemme på sin fars gård. Dog har han desuden lidt udearbejde et par gange om ugen. I sommer trænede han 3 håndboldhold i den lokale idrætsforening, og desuden har han selv dyrket lidt fodbold og lidt atletik. Sidste vinter var han på de skrå brædder i et amatørtteater, der opførte „Seks kammerater“.

Jørgen Erik går nu i anden klasse på Ribe Seminarium og finder, at det er ganske fornøjeligt at være der. Han motionerer sig med lidt fodbold, lidt håndbold og lidt badminton, men er i øvrigt stadig først og fremmest en begejstret jæger i sin fritid.

Jens Buch synger på sidste vers som sergeant i Fredericia. — Kun 67 dage, sukker han i brevet — så han fejrer nok nytår hjemme på Hinds-gavl. De første seks måneder som sergeant, prøvede han kræfter med „krutterne“, men nu slapper han af sammen med „basserne“. Han ved endnu ikke, hvad han vil tage sig til, når han bliver sluppet løs, kun er det sikkert, at han bliver ved landbruget.

Knud Lildholt er ikke blevet gift endnu, men derimod er han stadig gartner på gartneriet i Brunde, hvortil han i øvrigt indbyder alle, der kommer på de kanter. Han leder et gymnastikholt og er selv med på to, hvoraf det ene er amtsholdet. Han får sig også en svingom en gang om ugen, når han er til folkedans.

Preben er efter 9 lærerige måneder i Svend Eriks fodspor på Høng Landbrugsskole nu atter vendt tilbage til Gundslev, hvor han regner med at blive vinteren over (nå-ja, vi har vel vinter hele året?). På landbrugsskolen var der gymnastik og håndbold, og Preben tog naturligvis ivrigt del i begge. Efter hjemkomsten var han ikke længe om at

komme i gang med fodbold og badminton. I vinter skal han muligvis lede drengegymnastik.

Ejgil og fru Karoline er nu begge blevet færdige med deres uddannelse fra Husflidsskolen i Kerteminde og er nu sammen med lille Allan (håber ikke, at de har valgt ham som forbillede for sønnen) flyttet nord på i Jylland, nemlig til Bustrup, hvor han er lærer i gymnastik og boldspil på ungdomshjemmet. Ungdomshjemmets „elever“ er nogle selvstændige unge mennesker, der har deres egen mening om mange ting — bl. a. om hvor de vil være — så af og til må Ejgil ud at lege stifter, når nogle er „gået vild“. Til stillingen hører et dejligt hus med masser af plads til en hel masse D. J. I.‘ere på visit, slutter han.

Svend Storegård er murer og gymnastiklærer, skriver han. Han har haft tre hold i sommer, og i vinter skal han have 5 hold i Ask Gymnastikforening, hvor han er næstformand. I øjeblikket er han i færd med at bygge hus til sig selv.

Poul P., der fortsat er „tømmermand“ i Kalundborg tømmerhandel, har ikke oplevet noget særligt i det forløbne år. Dog, han har været på krydstogt i Kattegat med „Prins Bertil“, og det har vist gjort et dybt indtryk på ham. — To gange koldt bord, middag og morgenmad for 60 kr. Jow, Poul P. vil sandelig anbefale enhver, der har et par hundrede kroner for meget at tage på krydstogt med „Prins Bertil“.

Nok er Jens Jørgen storoptimist, efter at han den 29. april smed „trøjen“ for sidste gang, men han tillader sig alligevel i sit brev, at stille sig tvivlende over for, om vi når at få årsskriftet inden jul. Hans pessimisme er forhåbentlig gjort til skamme, når I læser disse linjer. Efter „løsladelsen“ drog han til Møn, hvor han i seks uger øvede sig som „lærer“ på en feriekoloni, inden han efter sommerferien startede i „præppen“ på Herning Seminarium. Her bor han på elevkollegium, — mægtig dejligt, skriver han — her behøver vi ikke at snige os, når vi skal på visit på værelserne. Han har i øvrigt fået sig en scooter, og den farer han rundt på med så stor dødsforagt, at han i efteråret måtte en tur på hospitalet med hjernerystelse og en beskadiget hofte.

Donner slap ligesom Steen med op i anden på Marselisborg Sem. Nogen siger, de havde bestukket rektor, men det tør jeg nu ikke udtale mig om. På seminariet har han valgt biologi og naturligvis engelsk som liniefag (det er da klart, med Gamdrups „guldskorn“ i lommen er han jo faktisk allerede cand. mag. i engelsk). Endvidere er han blevet formand for den frivillige gymnastik på seminariet. I sin sommerferie var han chauffør, og derved tjente han så meget, at han nu sammen med sin far er blevet spekulant. Han har nemlig sat pengene i en ejendom, hvor han nu selv har et værelse, og så lejer han resten ud. Så er der også et lille veråb i Donners brev. Han henstiller kraftigt til de kære venner, om de ikke, når han nu har husket deres fødselsdag, kunne sende ham et brevkort, så han ved, om de har modtaget hans brev — han vil så gerne vide om alle de penge, han giver ud til frimærker, er spildt. Til

slut udtrykker han et dybtfølt ønske om, at årsskriftet når frem inden sommerelevmødet, da det jo heri bekendtgøres, hvornår det skal finde sted.

Om Steen vil jeg kun fortælle, at han er blevet forlovet med sin Margit, og ellers for øvrigt forbiga ham i tavshed — slynglen har ikke skrevet, selv om han havde lovet at gøre det i god tid. Men han har vel ikke tid nu? ??

Svend Wittrock har jeg heller ikke hørt fra endnu, men hans brev kommer nok fjorten dage efter at jeg har sendt dette. Jeg kan fortælle, at han har aftjent sin værnehæftigt, så vidt jeg ved, som korporal i flåden. En del af tiden har han været stationeret på Grønland.

Jeg selv nåede lige at smutte med op i anden klasse på seminariet. Og som dem, der var med til sidste elevmøde ved, blev Solveig og jeg gift nytårsaften sidste år, siden da har vi fået familieforøgelse med en herlig lille rødhåret fyr, der hedder Lasse. Desværre må vi foreløbig bo i hver sin ende af landet, da Solveig går på kjolesyningsseminarium i Nykøbing Falster. Jeg har nu vældig travlt, dels med at passe seminariepligterne og dels med at bringe morgenaviser ud — der skal jo noget til. — Hvad idrætten angår, har jeg dyrket en del atletik på seminariet, samtidig med, at jeg har spillet basketball. I vinter leder jeg herremotion og herrejunior i Svendborg Gymnastikforening. Alt i alt smutter den ene uge afsted efter den anden, uden at jeg lægger mærke til det. Men på den måde er jeg jo til gengæld også snart færdig med uddannelsen, hvis alt går vel.

Til slut vil vi fra sværdsiden samle det hele i ønsket om et godt nytår til alle kammerater 62—63 samt til alle på D. J. I.

Me' sy'fynsk hilsen

Egil L.

Kære sommerpiger 1963.

Rigtig mange tak for brevene, det var dejligt at læse om alle de forskellige oplevelser.

Inge har i sommer gået på et 3 måneders kursus for at blive svømmelærerinde, hvilket hun klarede fint, så hun er nu blevet ansat ved Københavns skolevæsen som svømmelærerinde. Om aftenen går hun stadig til gymnastik, og her hænger hun rigtigt i, da hun til maj skal til eksamen.

Anne Chr. har smidt alt, hvad hun havde i hænderne for at komme ud og se sig lidt omkring, og hun er nu „Mothers Help“ i London hos en arkitektfamilie, hvor hun muligvis senere skal hjælpe med noget tegnearbejde.

Bente, der efter 2 års ophold i England nu er vendt hjem igen, arbejder på en stor gård i Hjortshøj. Her har hun rigtigt fået noget at se til, da hun alene skal lave mad til 14 mennesker dagligt. Hun skal

dog ikke blive i sin nye plads længere end til 1. januar, hvor hun da skal begynde på Ankerhus.

Kirsten Jensen er blevet færdig med sin uddannelse på Elbæk lærerskole, dog bliver hun endnu et år, da hun er blevet ansat som lærerinde og skal undervise i dansk, regning, historie, samfundslære, tegning, tysk, kjolesyning og gymnastik.

Inge P. har, efter at være kommet hjem fra England, arbejdet på kontor det sidste år, men da hun ikke rigtig kunne finde sig til rette og længtes ud, fandt hun en plads i Svejts, hvor hun er meget glad for at være.

Lone har bestået optagelsesprøven på Vejle Seminarium, og hun går nu i 1. klasse, hvilket hun er meget glad for. Mandag og torsdag går hun til gymnastik på Signes elitehold.

Til sidst lidt om mig selv. Jeg bestod optagelsesprøven på Århus Seminarium i sommer og går nu i 1. klasse. Da der er meget at se til, har jeg desværre måttet give arbejdet som leder af atletikafdelingen fra mig, og jeg går nu kun til lidt håndbold.

Inger

Kære „sommerpiger 1963“.

„Her er vi igen, fyldt med energi . . .“.

Ja, denne strofe passer nu ikke helt i år, for I har været noget sløje til at svare mig — kun seks har fulgt min opfordring og har sendt mig et par ord — men bedre med lidt end slet ingenting.

Nu er atter et år gået, og det er igen blevet „elevnyt-tid“.

Først en hilsen fra Rosa, som arbejder i København og vist er faldet helt til derovre. — Hverken forlovet eller gift. — Rosa var med til amtsopvisning i Roskilde. Leder ikke selv gymnastik i år, men er med på hold.

Else Hostrup er blevet gift fornylig og hedder nu fra Hollensted Vi ønsker til lykke.

Endnu en af „sommerpigerne 63“ er indgået i den hellige ægtestand. Jytte fra Varde hedder nu fra Schaad og bor i Åbenrå, hvor hun læser på børnehaveseminariet. Går til gymnastik, men leder ikke selv. Til lykke med brylluppet, Jytte.

Så lidt nyt fra Underup. Margit arbejder stadigvæk i forretning i Horsens, men kun til november. Margit vil så til at gå hjemme og nyde det og få sit udstyr i orden. — Gad vide, om hun går i giftermålstanker? I sommer ledede Margit 60 unge piger til gymnastik og skal lede igen i vinter, så der er jo nok at se til i Underup.

Birgit P. læser stadig på Jelling Seminarium. Når elevskriftet udkommer til jul, har Birgit skiftet efternavn til Andersen. Brylluppet skal stå den 20. november. Vi gratulerer.

Tove i Helsingør har deltager i delingsførerkursus i Hillerød. Spiller håndbold, badminton og går til gymnastik. Har ikke selv tid til at lede

i år. Hvor befinder „LOPPEN“ sig, er den hoppet helt bort? Tove ser gerne, at „LOPPEN“s næste runde går lidt hurtigere end den første.

Anne Hemmingsen har indtil februar i år været ansat på Odder sygehus, men begyndte så på læsekursus, som varede i to måneder og sluttede med eksamen. — Anne gik selvfolgeligt glat igennem. Tilbragte noget af sin sommerferie ved Gardasøen og startede til september på operationsafdelingen på amtssygehuset i Århus. Anne er ualmindeligt godt tilfreds med sit fag, og vi tvivler ikke på, at hun er den helt rigtige til at være sygeplejerske.

Om mig selv er der faktisk intet nyt at fortælle. Jeg er stadigvæk i Aalborg, og alt er ved det gamle her.

Til slut vil jeg ønske jer alle et godt nytår med håb om, at jeg næste gang må få svar fra flere af „63“erne. De bedste hilsener.

Bodil

Kære kammerater fra vinteren 1963—64.

Mon I blev ligeså skuffede som Lis og jeg, da I åbnede elevskriften fra sidste år og fandt nul og nix om pigerne fra 1963—64. Vi havde ellers tilbragt en herlig aften og det meste af natten med at læse den store bunke af breve fra jer og sat det hele sammen til en lang „røverhistorie“ om alle jeres bedrifter. Bunken af breve er lidt mindre i år, rigtig mange tak for jeres venlige hilsener, så vi begynder med at sende en hilsen til dem, vi ikke har hørt fra. Bodil sidder i Svejts, endnu et par stykker er i udlandet, og nogle har måske slet ikke modtaget vor opfordring om at sende et par ord på grund af adresseforandring.

Vi dykker ned i bunken og finder et langt brev fra Birgitte, der huser på Blegdamshospitalet i København, når hun da ikke plejer sin Leif. Gymnastikken forlyder der intet om i denne omgang. — Lotte fra Åbyhøj har også haft travlt med at skrive. Indtil hun skal begynde på børnehaveseminarium, arbejder hun på Århus Amtssygehus, hvor hun passer små søde børn. Hold jer fast! Lotte har lagt sporten på hylden! — Langt nede i Vordingborg sidder lille Marianne og har så travlt med lektierne, men mon ikke posten kommer med en lille pakke nu og da, der kan hjælpe lidt på trængslerne, Marianne. En gang om ugen står der gymnastik på programmet, nemlig et hold småpiger, som Marianne er vældig glad for. P. S. Højfjeldssolen står allerbagest i skabet! — I Haderslev har der været bryllup, og vi siger hjertelig til lykke til Elin, både med brylluppet og den lille nyfødte. Foruden at passe hjemmet går Elin på børnehaveseminarium, og motionsgymnastik bliver der sandelig også tid til. — I Virum sidder Nini ganske tavs! Forstår man nu det? Jo, ser I, snakketøjet kunne ikke holde, men efter en veloverstået operation, skulle det være i orden igen. Nini har sandelig planer om at påbegynde gymnastik eller idræt til foråret, hvis det altså ikke bliver for koldt — eller for anstrengende!!! — Og så er der sandelig en, der har været så venlig at skrive „Kære Lis og Hanne“. Ja, jeg er ked af, at jeg ikke

havde tid til at skrive til jer, så Lis var ene om det, men nu har jeg til gengæld fået jobbet med at sætte stoffet sammen, hvad der forresten er meget fornøjeligt. Nå, men tak for din venlige hilsen, Gunhild. — Gunhild går i præp. på Odense Seminarium og har også tid til at gå til gymnastik. Gunhild slutter med en stor hilsen til alle gamle venner med ønsket om, at vi alle må ses til vinter. — Lisbeth beretter, at hun har været i England i sommer og har planer om at begynde at læse til børnehavelærerinde. — Anni (Honi) er meget energisk, leder om aftenen 3 gymnastikhold og arbejder ellers i et optikerfirma i Århus. — I England sidder Åse fra Tromsø og hænger lidt med næbbet. Der er meget at lave i huset, og sin store interesse, gymnastikken, er der ikke lejlighed til at dyrke. Jeg har lige fundet Åses brev fra sidste år frem, for I skal nu lige høre om, hvor energisk Åse var i tiden efter opholdet på idræts-skolen. Åse underviste i folkeskolen i svømning og gymnastik, ledede et pigehold (100 piger) og gik selv til gymnastik 3 aftenar. Alligevel tog Åse sig tid til at sende julehilsener til næsten hele holdet, og til elev-mødet i sommer kom Åse rejsende helt fra Tromsø. — Op med humøret, Åse, og prøv at få det bedste ud af dit udenlandsophold. England er jo ikke Norge, men der er nu meget interessant at opleve derovre. Når du kommer hjem, vil du sikkert ligesom jeg gå og savne Old England, så nyd det hellere, mens du er der.

Inge-Margrethe har solgt sin hest, snøft-snøft, men efterlyser en, der vil hjælpe hende med at ride hendes plage til. Hvem har mod til det? Inge-Margrethe går på andet år på Poul Petersens Institut og leder desuden ikke mindre end 6 gymnastikhold! — Vibeke, efter eget udsagn, „vordende lærerinde“?? fortæller om, hvor glad hun er for at gå på seminariet i Esbjerg, hvor hun også får tid til at spille basket- og volleyball samt at spille til gymnastik. Stilskrivningen volder hende dog en del besvær, stilene bliver gerne først færdige natten før de skal afleveres!

Langt mod nord sidder Kirsten Marie. Til lykke med brylluppet, Kirsten. Efternavnet er nu blevet Petersen og adressen er Kæret.

Lis Corlin sender et dejligt langt brev fra Nykøbing Falster, hvor hun læser til børnehavelærerinde. Lis kan bringe os en hilsen fra Anna Kirstin, som hun har truffet i København. — Anni (Hofmester) har det gevældigt. Hun plejer 35 mænd på kommunehospitalet i Århus (lærer dem vist bl. a. at spille håndbold) og motionsdamerne får også en ordentlig gang opvarmningsøvelser (Blachs) en gang om ugen. — Dorte er blevet forlovet, til lykke, og er blevet meget ophængt. Ja, mænd er fordringsfulde! Seminariet skal dog passes, men ellers er der ikke sket noget nyt iflg. brevet. — Sylvi har sendt et dejligt langt brev, hvori hun fortæller løs om sin ferie i Danmark i sommer, hvor hun havde lejlighed til at møde mange gamle D. J. Lere, og om sit arbejde på Mensendick-skolen i Oslo, og sidst men ikke mindst om sin forlovelse med Rolf Sct. Hans aften. Rigtig hjertelig til lykke! — Lis Hansen klarede fint

lyn-præp sidste år og går nu i 2. kl. på Silkeborg Seminarium. Var i sommer i midnatssolens land, Lapland, en herlig tur. Silkeborg Seminarium vandt i år seminariemesterskabet i håndbold, takket være Lis, naturligvis. — I Holbæk sidder Ida med tyk overfrakke og broderet (det står der virkelig) og får nu og da en håndværker på nålen (det står der dog ikke), men chancen er der, for sagen er den, at seminariet ikke er færdigbygget, så håndværkerne render rundt mellem de flittige elever. Stakkels Ida. — Sidste år, da Lis og jeg sad og skrev, lød der pludselig et brag nede fra gaden, og vi var i første omgang bange for, at det var Grethe, der var i færd med at knalde en rude. Vi fiskede hurtigt hendes brev frem og blev noget beroliget ved at læse, at Grethe befandt sig i Roskilde (med træsko og det hele). Et halvt år var Grethe i huset i Sydslesvig, men så var der også kun det rustfrie stål tilbage, tror vi nok. Nu er Grethe ved at uddanne sig til børneforsorgspædagog, så nu har hun snart lært, hvordan man skal behandle børn, der leger tagfat på elevgange. — Grethe spiser stadig ikke sveskegrød. — Birgith lever endnu højt på Spaniens-oplevelserne fra sommerens tyrefægtning, natklubber og flamingodanse. Er stadig på Børkop apotek og er jo så heldig at kunne besøge idrætsskolen nu og da på sin nye scooter. — Så er jeg ved at nå bunden. Her ligger til sidst Wilmas brev. Det kommer fra Birkerød, hvor Vera arbejder i en Vascomat forretning. Har i øvrigt været så heldig at få en lille lejlighed, hvor der tit kommer besøg af gamle venner fra idrætsskolen. — Før jeg giver ordet til Lis, bliver jeg vist nødt til at fortælle lidt om mig selv (hvor nødig jeg end vil). Jeg går på Zahles Seminarium her i København og glæder mig til efter jul at skulle på græs, måske på Den jyske Idrætsskole. Jeg går til svømning og dans og med hensyn til gymnastikken, kan jeg prale med, at jeg hver morgen leder morgengymnastikken her i Pigespejderhuset! I øvrigt kan jeg hilse jer fra Morten. Jeg ser ham hver dag med en violinkasse under armen, han ser meget begejstret ud!

Jeg, Lis, har nu også oplevet en del siden D. J. I. Den første vinter ledede jeg 3 gymnastikhold 2 gange om ugen, dem har jeg desværre måttet sige nej til i år, da jeg i mellemtíden er flyttet fra banken i Frederikssund til SAS i Kastrup Lufthavn, hvor jeg har skiftende arbejdstider, men ellers er glad for at være. Jeg går til gymnastik hos Astrid i DKG og leder selv et udvalgt hold fra Frederiksborg amt i gymnastik. I sommer har jeg været på ferie i Spanien, det var nu dejligt. Jeg får også af og til en gratis flyvetur af SAS, det er nu heller ikke tosset.

Til slut siger vi endnu engang tak for jeres venlige hilsener og breve og ønsker alle vore kammerater, både herhjemme og i udlandet, og alle idrætsskolens lærere et lyst og lykkeligt nytår.

Mange hilsener
Lis og Hanne

Vinterholdet 1963—64.

Rigtig mange tak for brevene, det var spændende og til tider morsomt at åbne dem og høre andres meritier.

Jens Erik er stadigvæk fotograf i Århus. Han har tilbragt det meste af sommeren i mørkekammer, men er jo ikke gået glip af noget. Er aktiv håndboldspiller i KIF (Kolding) og spiller fodbold på Hjarup serie V hold, hvor han efterhånden er blevet fast mand. Skal på fotoskole i København til februar, hvor han mener at kende nogle hyggelige drenge og piger fra D. J. I. Endnu fri og har sin gode moral i behold, skriver han?

Leif Wasskog, langt nordfra, er bosat i Alta, hvor han for tiden er ansat i en sportsforretning. Er gift og har en dreng på 4 år. Har virket en del som fodbold- og skitræner og er igen til vinter engageret af Alta Idrætsforening som træner. Sender en hilsen til D. J. I. og eleverne 63-64.

Axel har været to måneder på VUs skole Breidablik i Holte, som han kan anbefale enhver. Derefter var det lige i trøjen som sygepasser. Har dyrket lidt atletik. Nyder endnu det frie ungkarleliv ved at gå til alle de pigtrådsballer, han kan.

Ib er stadigvæk landmand i Hylstrup. Fra 1. november rejser han på landbrugsskole i Vinding ved Vejle. Træner i atletik, hvor han har haft god fremgang, hvad nedgang i tider angår. Det giver blod på tanden, hvorfor der skal trænes ekstra meget til vinter, skriver han. Endnu så godt som fri — nyder det.

Paul er efter hjemkomsten fra kulturcentret Bygholm begyndt at forne det teoretiske med det praktiske derhjemme i Rynkeby. Går til håndbold og gymnastik 1 gang om ugen. Stadig ugift eller på anden måde ustraffet.

Jørgen Ras er i gang med de afsluttende eksamener på politiskolen, som slutter den 9. januar. Ledergerning er der endnu ikke tid til. Men hans gymnastikviden kommer ham undertiden til gode i timerne, når han skal hjælpe lærerne. Endnu har ingen meldt sig til at lave mad og stoppe strømper, men i stedet har han en bil til at bruge pengene på.

Morten er kommet i 1. klasse på N. Zahles Seminarium i år, til lykke med det. Spiller lidt motionshåndbold i USG. Træner desuden 3 hold håndboldpiger og en førsteklasse i skrivning, men det er det sværeste, han endnu har væretude for. Der holdes mange gode fester på seminariet, men lever ellers fornuftigt uden ring på fingeren.

Grønne er stadigvæk i maskinlære, har $2\frac{1}{2}$ år tilbage. Spiller håndbold på Dybbøls mesterrække, som han skal med til Berlin i 4 dage omkring nytår, det bliver sikkert vådt. Træner desuden Dybbøls små piger i håndbold. Er også med på Sønderborgs repræsentationshold i gymnastik. Familieforhold ubekendt.

René har skiftet seminarium fra Hjørring til Holbæk, hvor han nu går i 1. klasse. Af sport dyrker han lidt seminarieidræt. Lever ellers stille og roligt. Er en del sammen med Jørgen Ras og Morten, så hvor roligt det går til kan vel diskuteres. Ellers ustraffet.

Jens Skovgård er stadig portør ved DSB. Han har rigtig været i

vinden i år inden for atletikken, både som aktiv og leder. Han har været på Sjællandslands atletikholt ved landsstævnet i Nyborg. Endvidere siddet i den lokale gymnastikforenings bestyrelse, hvor han har ledet idrætsmærkearbejdet. I alt 50 idrætsmærker er nået. Har desuden sammen med Ib tilrettelagt kampagnen „Ud at gå“ samt et par atletikstævner. Hvis alt går vel, skal Jens „Putte-giftes“ omkring den tid, årsskriftet udkommer. Har købt hus i Slagelse. Hans nye adresse er fra ca. 1. dec. 1965: Jens Skovgård Jensen, Årslev pr. Slagelse.

Ingolf har 1½ år tilbage af sin læretid i Nebsager Brugsforening. Har spillet håndbold og fodbold i Hornsyld IF i sommer, hvor de blev nr. 2 i begge turneringer. Desuden har han trænet Hornsylds damer først på sæsonen. Hverken gift eller forlovet.

Niels Ove er stadigvæk på Ask Højskole, hvor han i år er kommet i den rigtige præparandklasse mod sidste år forpræp. Slider bravt i det og mangler ti timer i døgnet til det, han gerne ville nå, men er trods alt glad for det. Sport bliver der kun lidt af, tiden tillader det ikke. Han sender en hilsen til alle D. J. Iere 63-64 og særlig til de mange, han skylder brev.

Krap er i bagerlære i Århus og glad for det. Spiller lidt fodbold. Endnu ikke gift.

Knud flytter fra den 1. februar 1966 til Samsø (gamle adresse passer igen), hvor han skal være salgs- og reklamechef for Ford. Træner et herrehold i håndbold. Alle er velkomne. Er blevet länket, men ikke smedet.

Stokholm er på Spangsbjerg Forsøgsstation ved Esbjerg som gartner. Har været meget optaget af sport i sommer af både håndbold, fodbold og atletik. Skal i vinter lede et herrehold i gymnastik og spille håndbold på „Kvik“s jyllandsseriehold. Nyder stadig det frie ungkarleliv.

Jon bor igen i Tromsø efter endt militærtjeneste. Han er ansat på et sygehus for sindslidende. Fritiden er fuldt optaget af at træne svømmerne i Tromsø. For 1½ år siden blev han smedet i hymnens länker. Hans eneste kontakt med Danmark er Poul, men skriver, han måske kommer herved til sommer og hilser på os.

Ingar aftjener for tiden sin værnepligt som korporal i Nordnorge ca. 15 mil fra Tromsø. Han havde tænkt sig en tur til Danmark her i sommer, men opgav. Har ellers ikke truffet nogle fra „Den jyske“ siden våren 64. Familieforhold har han ikke rodet sig ind i.

Peter er soldat i Fredericia. Har 8 måneder tilbage, men lever stadig i håbet om, tiden vil blive sat ned. Går hverken med piger eller drikker øl?

Jørgen Brøndgård har det sidste år hjulpet sin far ved landbruget. Den 3. november rejste han på Lyngby Landboskole ved Hillerød. Fritiden tilbringer han med at spille fodbold, hvor de i år er rykket op i Fynsserien. Stadig ungkarl.

Vi kan oplyse, at der til elevstævnet i februar var mødt 46 elever, mens der til elevmødet i juli kun var mødt 30 elever fra vores årgang. Håber alle vil møde i februar!

Til slut vil vi ønske alle fra vinteren 63-64 samt lærerpersonalet på „Den jyske“ et godt nytår.

Med hilsen

Knud og Niels Peter

Kære sommerpiger 1964.

Her har vi så igen lidt om hinanden, desværre meget lidt. Jeg har ellers ikke hørt om strejke på kuglepennefabrikkerne. Men tak for de ellers hurtige svar.

Stud. postmester Lissie har skiftet postkontor; hun hopper lidt rundt på småørne. Efter Langeland har hun nu indtaget Lolland, hvor hun sidder og læser postkort i Nakskov. Lissie bliver udlært i foråret 1967, og kommer så til København. — Du er velkommen Lissie. Bortset fra en daglig kolbøtte bliver det ikke til meget gymnastik, men af og til „dyrker“ hun lidt bowling.

Også Ruth Gjørup befinner sig på Lolland og begynder snart som andet års elev ved forsorgen. Elevtiden er 3 år. Hun er meget glad for det interessante arbejde. Ruth får både tid til håndbold og tennis. Ruth, du skulle jo nok kunne få Lissie heppet lidt op!

Kirsten Svendsen har ingen særlige nyheder til os, men er stadig flittig med gymnastikken. Hun har deltaget i et ledermøde på Gerlev, hvor Ellen Kleeve var instruktør.

I Esbjerg er Bente Fischer fuldt optaget af sine mange gymnaster. Der er ekstra stor tilslutning i år — bravo Bente. Men hun må også passe børnehaveseminariet, hvor hun snart er ved vejs ende, om ca. 7 mdr. er Bente uddannet børnehavelærerinde.

Jette Andersen slider rigtignok også med sine gymnaster i Esbjerg. Hver eneste aften har hun hold, bl. andet et motionshold på 116 — det var flot — der skal en god stemme til. Jette efterlyser „Flammen“, hun mener snart, det må være hendes tur. — Se nu at sende den videre. Der er mange, der venter spændt.

Det sidste og som sædvanligt dejlige lange brev kom fra Karen Lykkegård. Karen er nu tilbage i lille Danmark igen. Hun har ikke fået nok af det huslige i Svejts; men er begyndt på Struer Husholdnings-skole. Hun håber at få eksamen i marts 66 og vil gerne derfra til „Ankerhus“, hvor Kisse er. Karen er glad for skolen og bor sammen med en sød pige fra Vejle. Værelserne er dejlige, og hun er alt i alt tilfreds, selv om Svejts stadig trækker lidt i hende.

I København har jeg selv forbindelse med Hanne og Ruth Ladelund. Hanne slider på skolen til fysioterapeut, og Ruth er på Frederiksberg hospital som laboratorieelev. Hun går i øjeblikket på skole i 3 mdr., det er meget strengt — med lektier til op over begge øren. Så vi må nøjes med telefonen for tiden. Ruth og jeg var ellers på en dejlig tur

rundt i Jylland i bil i sommerferien, vi nød det rigtigt. Ruth har desværre haft et uheld. Hun tog en flyvetur på sin cykel og landede på ansigtet. Det var en slem omgang for hende, men hun er snart helt all right igen.

Jeg danser stadig hver dag og er begyndt igen med sportsdansen. Det er vidunderligt, og et par rejser bringer det også med. Jeg har lige været til turnering i Østberlin og Frankfurt-Oder. Kontoret passer jeg stadig på danseskolen foruden mine dansehold. Og så naturligvis jazzgymnastik og jazzballet.

Til slut ønsker jeg, at I alle fortsat må være glade og have noget at rive i. Mange hilsener

Eva

Kære allesammen 1964.

Det første brev, jeg fik til årsskriftet, var fra Jette Leth, der nu bor i Rude. Der er sket meget i årets løb. Jette opgav ved juletid den sikre fremtid som lærerinde til fordel for det praktiske arbejde. I et halvt år var Jette i huset, og i sommer har hun gjort Bornholm på alle leder og kanter sammen med hendes forlovede, der er kunstmaler. Senere har Jette slidt i det hos en gartner og en bondemand. Ja, hun er rigtigt kommet på landet og nyder det vist.

Så strømmede det ellers ind med breve her på Pihlkjærsvæj, så rækkefølgen er måske nok lidt tilfældig; men nu kommer Lise først for. Hun er stadig elev i elektronmikroskopi på tandlægehøjskolen her i Århus. Ved siden af koncentrerer hun sig om basketball om vinteren og roning om sommeren. Lyder det ikke mægtigt? Der foruden går Lise til matematik (oh — rædsel!) og til „Årets teater“. I sommerferien var hun ved Costa del Sol og oplevede selvfolgelig også en masse der. Bl. a. var L. på udflugter til Malaga - Gibraltar - Marokko. Sikke en oplevelse, det må have været. Så står Karen-Elise for tur. Min lidelsesfælle huserer stadig udi Herning stad og slap altså gennem nåleøjet til 1. kl. på seminariet, eller, som det også hedder sig, „er gået ind til den evige hvile“. Nå, det passer nu ikke helt, for K.-E. serverede hele sommeren i Blokhus og forsømmer så sandelig heller ikke gymnastikken. 2 gange om ugen leder hun et kombineret dame- og ungpigehold og nu til nov. også et motionshold. Selv om Lis er på vej til at tage navneforandring til fru Silkjær (det sker den 20. nov.) og har travlt med at tænke på udstyr og lejlighed, har hun stadig tid til at være aktiv på gymnastikgulvet et par gange om ugen og svæver sikkert af sted på små lyserøde skyer. Og så til hendes kontubernal Karen Margrethe, som man jo aldrig rigtig kunne lokke ud af, hvad det var for en fyr, hun altid fik lange konvolutter fra, men nu har hun røbet det og endda tilstået, at hun den 3. juli kom til at hedde fru Vejlstrup efter en journalist på Jyllandsposten, som hun nu deler avis med. De har tilmed købt hus i Gug uden for Aalborg. Men af den grund svigter K. M. ikke sporten. Hun deltog i et par sports-

stævner i sommer, og selv om det kniber med tiden, søger hun stadig at holde sig i form.

Ad mange og spændende omveje nåede mit kort den ukuelige Ellen, der nu er ansat sammen med sin mand ved Han Herreds Ungdomsskole. Hun har alligevel ikke kunnet omplante sig til det østjyske landskab, skønt der var dejligt i Vejle. Ellen har lagt kontorarbejdet på hylden og underviser i idræt og maskinskrivning på skolen. Ellen, der overkommer en masse, har spillet håndbold i sommer og gået til gym. Selv leder hun et ungpike- og børnehed. For at blive deroppe nordpå, tager vi til Ålborg, hvor Jette stadig befinner sig. Siden årsskiftet har hun undervist i gym. og håndbold ved Støvring kommuneskole ca. 20 km fra Ålborg, i alt 28 timer om ugen, og fra 15. maj desuden i svømning. Om aftenen har hun sidset på skolebænken i Ålborg og klarede oprykningen til sidste klasse. Det er da utroligt, hvad Jette har overkommet. Hatten af for det. Hele sommerferien underviste hun i svømning i friluftsbadet, skolesvømning om formiddagen, privatsvømning om eftermiddagen og konkurrencesv. om aftenen. Men til 1. nov. er det slut med undervisningen, så er det eksamen, det gælder i april. Derefter enten studenterkursus eller seminarium, det afgør karaktererne. Held og lykke med det.

Endnu én er flyttet op til Limfjorden, det er Ingrid, der nu er bosat i Skive, hvor hendes forlovede læser på seminariet. Ingrid er stadig smørrebrødselev og har haft svært ved at få tid til gymnastikken på grund af den dumme arbejdstid; men i sommer var hun da en tur i Viborg og vil også forsøge at kombinere det hele denne vinter. Der foruden har hun lige taget kørekort. „Rart at få det overstået“, som hun skriver.

Så et langt spring til Sjælland og først til hovedstaden, nærmere betegnet „De gamles By“. Her er Anne Grethe, som netop pr. 1. okt. er blevet uddannet sygehjælper. „Det er et taknemmeligt job, som jeg er meget glad for“, fortæller hun. I sommer var A. G. sammen med en veninde ved Rhinen. „En dejlig tur, men desværre var den alt for kort“. På instituttet for legemsøvelser, der bare ligger 5 minutters gang fra „De gamles By“, går A. G. til gym. 2 gange om ugen. Svømning ville hun også gerne gå til, men så langt rækker tiden ikke. Lidt sydover finder vi Kissler i Sorø på husholdningsseminariet. En sjættedel af udannelsen er gået og K. har lige gjort botanik og arbejdslære færdig. „Med hensyn til sporten“, fortæller hun, „har jeg i sommer trænet pigerne i håndbold en gang imellem“. „Men nu springer jeg selv gymnastik under kommando af en tidligere Sønderborg-elev“. I øvrigt er Kissler formand for deres idrætsudvalg, som vist ikke laver stort. „Ellers sker der ikke meget her på Sjælland“, mener Kissler, „så jeg må tage revanche, når jeg af og til er i Århus“.

Og til sidst lidt fra sydhavssøen Falster, fra Birthe. Efter det halve år

i Sydslesvig hos Sophus og Ase, begyndte Birthe som forpraktikant i en børnehave. I Nykøbing læser hun nu til børnehavelærerinde på det nyligt oprettede børnehaveseminarium, og hvis alt går vel, er hun færdig om to år. Desværre er der intet nyt fra Astrid, Kirsten Lemming og Marianne. Som rosinen i pølseenden, mig selv. Jeg slap også gennem skærsilden til 1. kl. på Århus Sem. efter en hård omgang i juni måned. I det forløbne år spillede jeg håndbold i seminariets idrætsforening, men i år er det særlig volleyball og basketball, jeg helliger mig. Der foruden er jeg avanceret til tropsfører for 60 piger, som jeg i sommer var på Mors med i teltlejr. Desuden var jeg i Østrig og Svejts. Og nu er sliddet i gang igen, men så slemt som sidste år bliver det ikke. I øjeblikket sidder jeg dog begravet til op over ørerne i stipendieansøgninger, som skal studeres og vurderes, og de rare gysser skal fordeles. Desuden brygger jeg på et stykke til vores seminarieblad plus en dansk stil, så jeg får ikke tid at kede mig. Nu masser af hilsener til alle, jeg håber, at der kommer rigtig mange til elevmødet i februar.

Karin

Hallo allesammen 1964—65.

Ja, først av alt vil jeg si tusen takk for sist og takke for den lærerike tiden, vi hadde sammen.

Med oss her opp i det kolde nord går alt bare bra, og jeg tror, de fleste av oss har haft stor nytte av „Den jyske“ etter brevene å dømme.

Solveig har det bare bra, det eneste skær er, at Øyvind går på skole i Stavanger. De hadde forresten en deilig tur her i sommer, da de dro nedover i Europa på scooter-tur. Solveig har også fått en vikarpost i gymnastikk på en ungdomsskole i Kristiansand S., og det trives hun utmerket med.

Tove har begynt å arbeide hos en tannteknikker, noe som hun er fornøyd med, men litt gymnastikk blir det jo tid til for henne også. Lykke til.

Med Ann er alting bra og hun og Pyar har det bare fint sammen, og det er jeg oppriktig veldig glad for. Ann har begynt på Røde Kors Sykepleieskole, men har likevel fått virke litt som gymnastikklærerinde, idet hun fikk et vikariat i folkeskolen, da hun kom hjem ivåren.

Og så var det Vigdis da. Hun har vært nordover til et sted like ved Svartisen. Der hadde hun en lærerpost, men det var efter sigende temmelig åndsforlatt og etter en stund dro hun til Sevanger og går på noe, som heter forsøkshjem. Hva det riktig består i, vet jeg ikke, da hun ikke kom særlig inn på det tema.

Kirsten har det også bare bra. Da hun kom hjem i våren fikk hun et vikariat i folkeskolen i Namsos. Men nå er Kirsten i Kristiansund N., og er gymnastikklærerinne ved den høgere skolen, men til neste år skal Kirsten begynne på Mensendick-skolen.

Karin er også blitt gymnastikklærerinne på Manglerud skole, hvor hun

har real- og fremholdsskole. Dette trives hun veldig godt med, men hun er også instruktør om kveldene både i håndbold og gymnastikk.

Signe, det heldige mennesket, er kommet inn på Statens Gymnastikk-skole her i Oslo, og det har hun jo mer enn nok med, og selvfølgelig stortrives hun med livet i hovedstaden.

Berit har jeg desverre ikke hørt noe fra, men rykter sier, at hun er reist til Amerika, men vi får vente å se.

Fra Karin har jeg hørt, at Alf er i Göteborg Der går han på G. T. I. og utdanner sig til inginør. Jeg håper og høre noe fra deg, Alf og ellers lykke til med studiene.

Jeg selv er også gymnastikklærerinne på en folkeskole her i byen. Her har jeg all gymnastikken for jenter, men ved siden av underviser jeg 2 klasser i sang. Om ettermiddagen går jeg på maskinskrivning og to kvelder i uken går jeg på avdelingsførerkurs i Oslo Turnforening.

Ved siden av kan jeg legge til, at Odd og jeg fremdeles har det bra. Jeg håper, at det blir mange av oss ved neste elevmøte, og jeg selv skal gjøre alt for å være til stede.

Med dette vil jeg ønskede lykke til alle sammen og et riktig godt nyttår ønskes dere alle fra

Eva Jensen

Kære kammerater 1964—65.

Et år er gået, siden vi alle gik og glædede os til de dengang ukendte 5 mdr. på DJI, og meget er sket siden da. Spændende var det for mig at se, hvor mange og hvor hurtigt I ville besvare mine breve. Det havde jo været sjovt at høre fra jer alle, men resultatet er alligevel ganske godt.

Jeg vil begynde med vores lille trold fra Esbjerg. — Karen var nemlig den, der først gav lyd fra sig. Karen har pakket is på en isfabrik. Hvordan pakning af is kan gå ud over den slanke linje, ved jeg ikke, men der er måske smuttet et par stykker ved siden af? Derefter var hun i kiosk på Fanøs campingplads — ikke så sært, at der kom mange campister! Nu læser Karen i den 1-årige handelsklasse og leder der foruden 2 småpigehold i gymnastik.

Så kom Gerda, hun er på Odense fagskole, hvor hun har lært at sy en masse forskelligt, så hvis nogle skal ha' fornyet garderoben, klarer Gerda det sikkert i en håndevending. Fritiden foregår næsten ligesom på DJI: En „enkelt“ tår kaffe og en sludder, men et par byture bliver der også tid til!

Lise S. måtte en tur på sygehuset for at få repareret knæskaden, som hun havde reddet sig på DJI — 1 måned i gips, altså kun benet! — og derefter ingen sport i 3 mdr. Men Lise kunne ikke holde sig i ro, hun trænede et hold damer i håndbold og har dømt 3 kampe. Nu er hun kontormus på Århus Motor Co.

Næste 2 breve kom pr. fly fra Middelhavet, hvor de to grinebidere: Ingerlise og Kirsten D. ligger på dækket og daser i den varme sol på vej

til Israel. Ingerlise har i sommer været på et forsikringskontor. Kirsten derimod har prøvet lidt af hvert — såsom: telefon dame, isdame, bagerjomfru og arbejds dreng. Og nu er de altså på vej til Israel som appelsinplukkere, de har bl. a. boet 2 dage i Napoli. En tur vi vist alle godt kunne tænke os! Håber for de to, at rejsen fremover bliver vellykket. Ønsket om en glædelig jul og godt nytår sendes til alle fra Ingerlise og Kirsten.

Tilbage til det kolde nord igen. Den næste er Gunver, som er blevet teknisk tegner på Danfoss. Gunver har taget kørekort i sommer, så pas bare på, hvis I skulle komme på de kanter! Hun skal lede 2 pigehold i gymnastik, men mangler pianist, hvad der ikke er lige spændende.

Fra Als til Falster hvor Birgit L. de første uger, hun var kommet fra DJI, gik ligesom ved siden af sig selv, men det kender de fleste sikkert ganske godt! Birgit blev så vikar i 2 mdr. og havde en masse fag — ja, endog fodbold, men blev dog kasseret som dommer. „Kan man nu forstå det?“ Nu er Birgit begyndt på Danmarks Højskole for Legemsøvelser i København.

Så har vi Marianne, som vi desværre ikke så noget til ved elevmødet, men forhåbentlig ser til vintermødet. Marianne har trænet 3 småpigehold i håndbold — var lidt nervøs første gang hun fløjtede ved en kamp. I vinter er det badminton og gymnastik, Marianne træner. Til nytår begynder hun på sygeplejehøjskole.

Vores lille „Jumbo“ er blevet frue, og dette er hun yderst godt tilfreds med. Vi ønsker Doris og Niels til lykke og alt godt i fremtiden. Doris har nok at gøre: arbejder, går til dans, håndbold og skal muligvis lede ungpigegymnastik. Men som Doris skriver: „Det er om at udnytte tiden, så længe der ikke er nogle små „Jumbo‘er“ at se til.“

Etta er kommet på „De gamles Hjem“ i Kerteminde — ja, altså som sygemedhjælper. Hun hjælper alle de gamle, så hvis nogle af jer føler trang, så hjælper Etta sikkert gerne. Etta har gået til gymnastik og håndbold i sommer, og det fortsætter i vinter.

Bente Grue er blevet bankelev. Fritiden er fuldt optaget med at lede dame- og ungpigehold i Rødovre.

Også Birthe er begyndt på sin uddannelse, hun er elev på et kommunekontor og er vældig glad derfor. Hun er ligeledes gymnastiklærerinde i vinter og har et blandet dame- og ungpigehold. Birthe har haft atletik i sommer og har også væretude at dømme flere gange.

Ja, så er der sangfuglen Jytte. Hun er blevet bagerjomfru i Nr. Sundby. Hun fik tilbud om at lede alle hold i vinter, men foretrækker at gå med i stedet for, så der også kan blive tid til at gå til dans.

Jytte Ravn var i huset til 1. august i Viborg og er nu på laboratoriet på Det danske Hedeselskab. Jytte har trænet juniorpiger i håndbold i sommer, men går nu selv til træning.

Vores lattermilde Tove K. er nu kommet på Jelling Seminarium, hvor

hun har nok at gøre. Om aftenen kører Tove til Vejle og går med på Signes elitehold, så hun bliver da ikke stiv.

Jette Stenboe ser jeg af og til, hun arbejder igen på amtstuen i Hillerød, hvor hun var, inden vi tog til DJI. Jette leder et teen-agehold i vinter. Jeg synes, det er vældig sjovt at høre, at der er så mange, der er gået i gang med at lede.

Den lille tynde Anne O. har oplevet en masse. Først lærte Anne at lave frikadeller i Jylland, rejste derfra 1. september og prøver nu, om de skal laves ligesådan på Sjælland. Hun er hos en familie i Nærum. Hun er på slanekur, men glemmer det bare, når hun kommer på besøg! Undskyld Anne!

Lise Budde er snart udlært konditor, hun har i sommer hjulpet sin far i bageriet. Nu har hun sendt ansøgning ind, om at komme til England, men ved endnu ikke noget.

Anne-Margrethe „Mus“ har jeg ikke hørt noget fra, og ligeledes er det med Ena, Tove H., Kirsten K., Karin V., Bodil A. P., Kirsten F. og Jette M. P., men hun er nu på Ellen Paul Petersens institut i København. Om det er mangel på energi eller blæk, er jo ikke godt at vide.

Ja, og så er der mig selv, som 14 dage efter hjemkomsten fra DJI blev gift og havde vældig travlt med istandsættelse af hus. Anne-Margrethe, Lise Budde, Anne, Birgit L. og Jette var i kirken og ønskede os til lykke. Det var vældig sødt af dem. Vi lever ellers i bedste velgående. Jeg arbejder endnu, men holder op til jul, da vi venter en arving til maj, så det kan godt være, at vi kommer en 2–3 stykker til vintermødet, det er da godt, der er dobbelte døre på DJI! Ja, vi møder forhåbentligt fuldtalligt og med godt humør. Tak for alle de dejlige breve. Alle fra 1964–65 ønskes et lykkebringende nytår.

Inge

Først en hilser til alle på 64–65-holdet fra færiingerne, der var med. Vi har det alle udmarket heroppe, og det er da forhåbentlig tilfældet med jer andre også. Bjarni arbejder som akkordarbejder på et saltdepot her i byen (det er noget, der giver kasse, siger han), men han skal nok til at starte med noget andet i nærmeste fremtid. Niels, ja, hvad laver Niels? Jo, han har været vikar her et stykke tid, ellers spiller han håndbold; det vil sige, han vil gerne spille håndbold, men desværre nu som dengang, han har svært ved at styre sit temperament og sidder derfor tit uden for, men klubben, han spiller for, vandt alligevel mesterskabet. Johannes arbejder som maskinarbejder på et skibsværft. Ham ser man ikke ret meget til for tiden, han har nemlig fået bil(vrag) her til efteråret, så man skal være i god træning for at få fat på ham nu (det kan dog lade sig gøre, opad bakke). Jeg selv arbejder i sygekassen i Thorshavn, hvad jeg også gjorde, før jeg kom på D. J. I. Jeg har spillet en del håndbold siden, jeg kom hjem og har bl. a. været en tur på Island.

Bjarni leder et hold karle i gymnastik, medens jeg ta'r mig af et drengehold. Vi havde besøg i sommer, Erik Falk og Jens Christian var her i 3 uger (alt for kort), vi havde det pragtfuldt. Nå, men vi regner med, at en eller anden slår et smut herop til næste år, Finn, hyrdedrengen, siger i hvert fald, at han kommer. Der er sikkert flere, der skal have noget i årsskriftet, så jeg må vist hellere holde nu. Hilsen til jer alle sammen fra færingerne på 64—65-holdet.

Jørleif

Drengene 1964—65!

Det har unægtelig været en stor glæde at se postbudet bringe hilsener fra de fleste af jer, selv om mange af dem kom temmelig sent.

Axel har drevet sin forretning „Soft-Ice“ i Blokhus hele sommeren, men her i vinter drager han til Ålborg for at stå i købmandsforretning. Børge H. startede som slagter i Køge, men er siden flyttet til Roskilde. Han har her i sommer været træner for Skendsved herre-håndboldhold. Desuden har han overtaget ledelsen af drenggymnastikken.

„Endo“ (Ib) har flyttet teltpælene til København, hvor han har løst arbejde. Han er begyndt at spille fodbold for KB. Erik F. har i sommer været på „Ceres“ i Århus, men er senere flyttet til København, hvor han sidst har arbejdet på et posthus. Men inden længe står „Cirkus Millis“ porte åbne for ham. Går til gymnastik i Hermes. Kjeld bor i et faldefærdigt hus, hvor han kun har 4 ølkasser som møblement. Skal på idrætsskole et sted på Sjælland. Spiller fodbold i AB, hvor han desuden er træner for nogle drengehold.

„Bu-Bu“ (Steen) arbejder på herregården „Corselitze“ som traktorfører. Han spiller fodbold i Nykøbing, hvor han desuden er begyndt at gå til boksning to gange om ugen.

Kenneth er i tømrerlære og har lige afsluttet et 3 mdr.s ophold på Teknisk Skole i Esbjerg. Han har i sommer dyrket atletik samt spillet en del fodbold og håndbold.

Bjarne tjener hjemme i Næsbjerg, hvor han desuden får spillet en del fodbold. Børge B. er ansat i en købmandsforretning. Har i sommer spillet fodbold samt gået til gymnastik 2 gange om ugen. Er nu begyndt at spille håndbold i Års.

Ivan er forkarl hjemme på gården. I fritiden har han haft lejlighed til at spille en masse håndbold. Peder har haft plads på en gård på Horsenskanten, men skal nu til at begynde på Riber Kjærgård Landbrugsskole. Har måttet ligge stille med sporten i 2 mdr. på grund af dårligt knæ, men er nu i fuld sving igen. Preben N. har arbejdet ved gartneriet derhjemme og har desuden anskaffet sig nogle chinchilla pelsdyr. Har for nylig indsendt ansøgning om at komme til Cypern som FN-frivillig. Endvidere har han haft tid til at dyrke fodbold.

Preben K. arbejder som typograf. Er i år kommet på Vibys 1. divisionshold i håndbold, hvor han efter en fin debut er sløjset noget af på det

sidste. Finn har jeg ikke hørt fra, siden han snakkede om at stikke til Canada, så jeg formoder, at han er kommet godt derover.

Jørgen S. er begyndt på Stenhus Kostskole i Holbæk, hvor han går i 1.g nysproglig. Han spiller meget håndbold, og hvor mærkeligt det end lyder, spiller han centerforward på skolens fodboldhold.

Pyar har her i sommer opholdt sig på en stor gård i Nordjylland for at studere dansk landbrug.

Sa, sa, sa, bra, bra, Vejle, Vejle, lyder det hinsidan fra, hvor gode ven Christer er blevet gift. I den anledning sender han en tak til alle, der har været med til at skænke ham bryllupsgaver. Han er ansat som gymnastiklærer ved en skole i Uppsala. Han har haft uheld med den ene arm to gange i sommerens løb. Men trøster sig med, at så længe han har to ben og en arm er alt bra. Jens Christian, Per, Jørgen Br. og „Ægget“ (Erik S.) går alle på Hasle Seminarium.

„Ægget“ har i fritiden dyrket skovtræning og fodbold. Han overveje i øjeblikket at overtage konditionstræningen i Haslev bokseklub. Jørgen Br. har i sommer arbejdet som reservepostbud samt som opvasker på Storebæltssfærerne. Ind imellem har han spillet håndbold. Per har spillet en del fodbold. Desuden er han blevet indvalgt i bestyrelsen for håndboldafdelingen, hvor han selv spiller på førsteholdet. Jens Christian har sammen med Erik F. haft en dejlig tur til Færøerne, hvor de besøgte Jørleif og Bjarni. Spiller endvidere lidt håndbold.

Poul arbejdede på Jydsk Telefons lager til midt i juli. Efter ferien begyndte han på Marselisborg Seminarium, hvor han er på seminarieholdet i håndbold. Desuden spiller han for AGF, hvor han samtidig er træner for dame-rynglinge.

Palle og „Maverick“ (Jørgen Be.) går begge på Hjørring Seminarium, hvor de begge er på skoleholdet i atletik. Tid til fodbold og gymnastik får de dog også ind imellem. Palle spiller også håndbold.

„Boris“ (Bjørn) har i sommer arbejdet som lastbilchauffør i sin fars firma. Går nu på Silkeborg Seminarium og spiller både fodbold og håndbold ved siden af.

Selv går jeg på Århus Seminarium, hvor jeg er på skoleholdet i fodbold og atletik. Endvidere er jeg fodboldtræner for vores ungdomsafdeling. Her i vinter har jeg overtaget drengegymnastikken. Selv spiller jeg både fodbold og håndbold i Rønde. Til slut sendes I de bedste ønsker om et godt nytår. Jeg håber endvidere, at rigtig mange vil møde op til elevstævnet her i vinter.

Med hilsen „Onkel forfatter“

Kære sommervinger 1965.

Da vi alle skulle dra fra skolen i sommer, var det mangt og meget som vært sagt og som ikke kom frem. Men alle disse tårefyldte øynene talte sitt ganske tydelige språk:

„Aldrig ville vi komme til å oppleve slikt samhold“.

„Aldrig få slike kjekke venninner“.

„Aldrig vil vi glemme larmen på gangen“.

„Ingenting kom opp imot Den jyske“ o. s. v.

Tanker som dette løp rundt i hodene våre. Nå — tiden går videre og vi med. Vi dro alle til hver vår kant, og startet opp med våre oppgaver i frisk iver. De to norske pikene måtte humpe på tog i et par døgn til „gamle Narvik by“ og kom omsider hjem. Begge er nå kommet igang med å praktisere, hva de har lært. Vigdis har fått seg en god jobb på et sted kalt Tjøngsfjord i Lofotendistriktet her nord. Hun har et timetall på 50 for uka fordelt på svømning og innstruksjon av gym. og svøm. Dette er en oppgave, som hun trives veldig godt med.

Britt har fortsatt studier ved Universitetet, noe som varer et par år. Hun vedholder sin interesse ved å trenre et lærerskolehold i håndball og idrett. Planen til Britt er å få en utdannelse som lærerinne pluss gym. Allerede nå i slutten av okt. har snøen vist seg, så det kommer godt med å ha lært seg „oppvarming“ her nord.

Britt

Mens vi er deroppe nordpå, kan jeg fortælle, at Vigdis besøgte Jette i 14 dage efter vores ophold på DJI og at Jette senere tog den lange vej op til Vigdis i en 14 dagestid. Jette tog så hele turen tilbage gennem Sverige. Hun har da fået set sig om. Nu er hun leder i en lille by udenfor Næstved på et konkurrencegymnastikholt.

Den 1. okt. rejste Sonja til Paris for at arbejde i huset. Jeg har hørt, at det skulle være „smaddergodt“.

„Oda“ har fået arbejde som sætter i Firma Møller & Landschultz. Hun vil tage endnu en sæson på cindersbanen, men så skal det også være slut, siger hun. Så vil hun i gang med at lede gymnastik og håndbold. I øvrigt går „Oda“ og jeg til gymnastik hos „Stritt“ hver tirsdag og torsdag. Det er alle tiders.

I Taulov har Dorte nok at bestille i huset hos dyrlægen. Der råber fruen ikke: „telefon til Dorte Boysen i køkkenet“. Hun har det alt for hårdt, har hverken tid til at spille håndbold eller lave lidt gymnastik. Dog var hun lige et lille smut i København og besøge mig i sept. måned i sin friweek-end. Hun fik skam set det hele både ved nat og dag, og syntes vist godt om begge dele.

Vi ved jo alle, at „lille Lis“ skulle hjem og giftes med hr. Andersen. De er begge glade for at være i Klovborg. Kan I se Lis som håndarbejds-lærerinde?

Sonny er på kontor til kl. 14 hver dag og bagefter går hun hos Lis Burmeister og får en uddannelse i gymnastik. Dette tager hele hendes freitid, så der bliver aldrig tid til noget andet.

„Gumse“ skal den 1. nov. begynde at arbejde på Odense sygehus som gangpige. Dette er vist også lige noget for hende. Jeg glemmer aldrig, hvordan hun kom spurtende op og ned ad gangen bare for at låne en tændstik. To gange om ugen leder hun et ungspiegelhold.

Gitte er kommet ind på Poul Petersens Institut og skal gå der i 2 år. For at tjene til lidt lommepenge er hun barnepige 3 gange ugentlig.

Jeg ved ikke, om Birgit får tid til at spille håndbold mere efter sit giftermål, ligeså med Grete. Til lykke begge to.

„Mor Danmark“, lig med Ingrid, har jeg ikke hørt fra, andet end at hun gik og drev den lidt af lige efter hjemkomsten fra Den jyske. Men kender jeg hende ret, er hun garanteret allerede i gang med noget.

Annie fik ikke straks noget job, da hun kom hjem. Hun havde nok lidt svært ved at komme ud af sin drivertilværelse fra DJI. Men dette kunne jo ikke gå i længden. 1. nov. skal hun i huset hos en tandlæge, om aftenen leder hun et gymnastikholt på 35. Desuden har hun tabt 2 kg.

„Ingelaisa“ laver gymnastik 3 gange om ugen og har fået job som livredder i det lokale friluftsbad. Hun skriver, at det er ærgerligt, det har lukket om vinteren. For så kan hun ikke øve sig i „tyskerspringet“ til næste elevmøde.

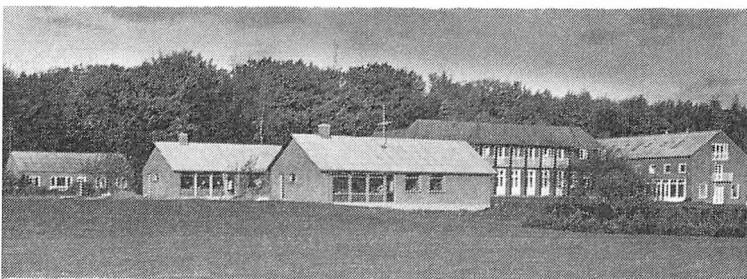
Gerda skal ligesom Gumse begynde på Odense sygehus. Hun har fået et stort motionshold.

„Trunte“ arbejder på Sprit de Valdemar. Her skal hun være et års tid, til hun bliver gammel nok til at blive optaget på skolen for gymnastik- og svømmehuddannelse. Hver fredag aften er hun i Frederiksberg Svømmehal som livredder, mandag, tirsdag og lørdag går hun til gymnastik og dans.

Og jeg selv har også travlt. Jeg er ansat i banken og er meget glad for mit arbejde. I Triton er jeg blevet ansat som professionel træner i svømming, og dermed er konkurrencesvømningen ophørt. Hver mandag, onsdag og torsdag „hundser jeg med mine unger“ fra 17—19 i Østerbro Svømmehal. Foruden alle disse dage besat bliver der tid til at gå til gymnastik hos „Stritt“ og til håndbold. Jeg er det, vi så populært kaldte det: „oppe på vablerne“. Jeg har fået udskiftet scooteren med en folkevogn, det er „kræs“ at komme inden døre.

Jeg er ked af ikke at kunne få skrevet om hele holdet, men til næste år håber jeg, det kan lade sig gøre. Og så ses vi til elevmødet. „Ikke?“

„Ringo“

Elevforeningens generalforsamling

Formanden, Niels Peder Knudsen, bød forsamlingen velkommen og beklagede samtidig, at så mange blev ude i det meget fine vejt.

1. *Valg af dirigent*: Hertil blev formanden valgt, efter at der ikke havde kunnet vindes tilslutning til nogen af de andre foreslæde.

2. *Formandens beretning*: Formanden fastslog til indledning, at det var bestyrelsens opgave at forsøge at holde forbindelsen vedlige mellem gamle elever og skolen, samt medvirke til at løse opgaver af interesse for skolen og højskolen i almindelighed. Bestyrelsen havde til løsning af denne opgave i det forløbne år været omrent fuldtalligt repræsenteret ved såvel åbnings- som afslutningssammenkomster for sommer- og vinterskole. Det var hans opfattelse, at de nye elever værd satte denne første kontakt med elevforeningen og for bestyrelsens vedkommende, var det en stor fornøjelse at møde disse. Desuden gav det lejlighed til disse gange om året at være sammen med skolens personale og andre med nær tilknytning til skolens daglige arbejde.

Sidste år havde han indgående omtalt skolens nye fondats. Siden var elevforeningens formand og næstformand indtrådt i skolens repræsentantskab og Helge Stenkær tillige i skoleudvalget. Efter nyordningen bestod skolens forretningsudvalg af: Otto Lassen, formand og A. Dahl Engelbrechtsen, næstformand samt Mogens Bredfeldt, Åge Feldt og Strøjer Sørensen som menige medlemmer. Skoleudvalget af Dahl Engelbrechtsen, Olaf Gamdrup og fra elevforeningen Helge Stenkær. For elevforeningen betød det, at man nu havde fået nøje mulighed for at følge skolens arbejde samt eventuelt gøre en indflydelse gældende ved at præcisere gamle elevers stilling til deres skole.

Dernæst beklagede formanden den sene udsendelse af årsskriftet, men redegjorde udførligt om årsagerne hertil. Han oplyste, at Ruth Bjerregård havde gjort et kæmpearbejde og lavet nye kartotekskort, og at man næste år måtte have bestillingerne for årsskriftet ind noget tidligere og det samme gjalt „Nyt fra gamle elever“, ligesom man måtte have de fornødne aftaler med bogtrykker, så der ikke blev gentagelse af det skete. Han beklagede også, at Bjerregårdts artikel slet ikke var kommet med, men at dette måtte tilskrives bogtrykkeren.

N. P. Knudsen oplyste, at Axel Bjerregård af ministeriet var blevet godkendt som eneforstander, hvilket kun må hilles med glæde og tilfredshed. Han håbede, at Bjerregård i tiden fremover måtte få nogle gode og lykkelige arbejdsår.

Videre omtalte formanden hvad der i årets løb var sket på skolen og nævnte en række forbedringer, bl. a. flytningen af kiosken ned til idrætshallen samt de nye redskabsrum. Endvidere, at der var blevet ansat en kontordame, som i høj grad ville komme til at aflaste forstadsrånen i det administrative arbejde. Endvidere omtalte han udsmykningsfond, der var sket på skolen og foreslog, at de gamle elever også deltog heri.

Statens kunstfond ville yde 2 kr. for hver kr. man indsamlede, og man kunne således snart få et påent beløb til skolens udsmykningsfond, (en indsamling bagefter på elevmødet gav kr.).

Svend Åge Thomsens mindefond berørte N. P. Knudsen også, men da Nellermose først ville få den rigtige sten i september, kunne intet oplyses om tidspunktet for afsløringen.

Ove Sørensen og N. P. Knudsen havde deltaget i Dansk Ungdoms Fællesråds ungdomskonference, hvor emnet havde været, „Ung under uddannelse“. Der har været referat i årsskriftet.

Endelig berørte formanden skolens økonomi, der var god.

Beretningen blev enstemmigt godkendt.

3. *Kassereren aflægger beretning:* Preben Tornhøj kunne herunder glæde sig over, at mange huskede at meddele adresseændringer, men uvist af hvilken grund, var der alligevel en del, man ikke havde fået indbetaling fra. Der henvises i øvrigt til regnskabet, som blev enstemmigt godkendt.

4. *Valg af 3 bestyrelsesmedlemmer:* I stedet for Hertha Kristoffersen, blev nyvalgt Marianne Lange (Birk Jensen) elev 62-63. Genvalgt blev Ove Sørensen og Helge Stenkjær.

5. *Valg af suppleanter:* Genvalg af Ria Andersen og Bent Rasmussen.

6. *Valg af revisor:* Knud Thomasen.

7. *Valg af revisor suppleant:* Genvalg af Victor Nielsen.

8. *Valg af repræsentanter til „Nyt fra gamle elever“.* Her må henvises til listen.

9. *Eventuelt:* Her blev bl. a. diskuteret sommerelevmødet, der i 1966 ville falde sammen med Landsstævnet i Århus 16.-17. juli. Det blev overgivet bestyrelsen og skolen om en mulig flytning. (Dette er sket og vinterens week-endmøde bliver 5.-6. februar 1966 og sommerelevmødet 9.-10. juli og i forbindelse med sommerelevmødet bliver der afsløring af Svend Åge Thomsens mindesmærke).

Til slut takkede formanden de fremmødte for en rolig generalforsamling.

P. f. v.

Helge Stenkjær

Indtægt:

Kassebeholdning pr. 30. juni 1964	1674,57 kr.
Indgået for årsskrifter	8703,67 -
Indvundne renter	185,94 -
	10564,18 kr.

Udgift:

Trykning af årsskrift	7008,10 kr.
Porto m. m.	671,50 -
Udgifter ved elevmøde	705,00 -
Landselevforeningen	178,50 -
Kartotek og meddelelser	631,60 -
Blomster	30,00 -
Rejseudgifter	50,00 -
Kassebeholdning pr. 30. juni 1965	1289,48 -
	10564,18 kr.

Preben Tornhoej

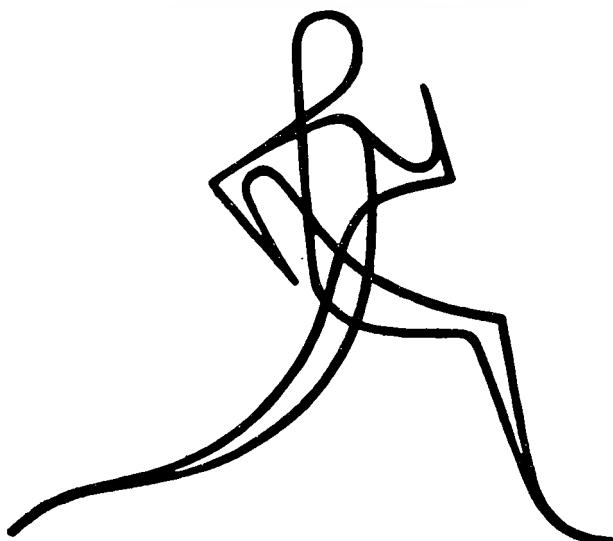
Vi har d. d. gennemgået elevforeningens regnskab fra 1964—65.

Vi har intet fundet at bemærke, og kassebeholdningen kr. 1289,48 forefandtes.

Vejle, den 14. juli 1965.

Knud Thomassen

E. V. Pedersen

Nyt fra Højskolernes Sekretariat

Må jeg ikke i år have lov at begynde med en glædelig nyhed: På baggrund af de økonomiske vanskeligheder, vi har at trækkes med her i Højskolernes Sekretariat, var vi meget glade for, at elevforeningen Askov Lærlinge for en måneds tid siden meddelte os, at de agtede at 3-doble deres bidrag til Landselevforeningen, dvs., at bidraget sættes op fra 0,35 kr. til 1,00 kr. pr. elevforeningsmedlem. Baggrunden for vedtagelsen var bl. a., at man følte, at det, en tidligere elev i gamle dage kunne gøre for at skaffe sin skole elever, nu om dage mere effektivt og tids-svarende måtte gøres som en samlet indsats gennem Landselevforeningen . . .

Tør man håbe på, at et sådant eksempel kunne smitte? På Foreningen for Højskoler og Landbrugsskokers forhandlingsmøde i Askov blev der i oktober givet en orientering om og et oplæg til videre drøftelse af den økonomiske situation, og forhandlingerne vil gå videre i de kommende måneder, således at vi forhåbentlig kan få en løsning på problemerne inden alt for længe. Det er en ret hæmmende situation, vi befinner os i, især på baggrund af, at arbejdsopgaverne myldrer op omkring os i et tempo, som vi har svært ved at følge med i.

Det hjemlige arbejde har naturligvis i høj grad været præget af det store elevtal på højskolerne. Den officielle statistik oplyser, at der var 8610 elever på de længere kursus i sidste finansår — og det mærkes herinde! At vi ret tidligt på sommeren mente at kunne mærke en nedgang i antallet af feriekursister, gav os heller ikke mindre at bestille! De endelige tal for 14-dages kurserne har vi ikke samling på endnu, men det er vores indtryk,

at den hårde konkurrence fra turistmarkedet nu for første gang vil give en nedgang i tallene. Det årlige møde i Borgernes Hus for feriekursister fra Københavns-området fandt sted i oktober og var velbesøgt, som sædvanlig. Jørgen Jørgensen og Helge Se-verinsen, Antvorskov, talte. Telmanyi-familien sørgede for den kunstneriske underholdning, og stemningen var god.

Det nordiske arbejde hæmmes stadig i stærk grad af, at vi ikke har nogen logisk samarbejds-partner i de øvrige nordiske lande. Der er imidlertid udsigt til, at der i det nye år vil kunne blive oprettet et nordisk sekretariat i tilknytning til Kungälv, og selv om det kun kommer til at dreje sig om en begyndelse, er det en udvikling, vi ser frem til. Lærerudvekslinger, elevudvekslinger etc. vil få meget bedre kår, og det kunne nok tiltrænges!

Arbejdet for og med efterskolerne vokser stadig, og vi har fornemmelsen af, at de erfaringer, som sekretariatet har med hensyn til de nye kredse, kan blive af værdi også for denne skole-form, der har så meget at tilbyde de 14—17-årige unge. Arbejdet med grønlandske elever på efterskole i Danmark er blevet fortsat efter den plan, der blev redegjort for sidste år, og det synes at møde velvilje og forståelse fra alle sider.

Vores samarbejde med Dansk Ungdoms Fællesråd er ikke blevet mindre nært af, at undertegnede på rådsmødet i maj i år blev indvalgt i styrelsen. I nogle tilfælde kniber det stadig lidt med at få meddelelse om DUFs kurser, konferencer og andre arrangementer ud til rette vedkommende, men det forløbne år synes at have bragt en bedring på dette punkt.

Danske Folkehøjskolers U-landsarbejde har nu for 4. år i træk gennemført et sprog- og orienteringskursus på en bevilling fra Styrelsen for Teknisk Samarbejde med Udviklingslandene. I år havde kurset ca. 40 deltagere, repræsenterende 14 nationer og fandt sted på Ry Højskole med Jørgen Gammelgaard som kursusleder. Ved afslutningen talte professor Nyboe Andersen, og eleverne er nu spredt rundt i landet på højskoler, landbrugsskoler, husholdningsskoler, i lærepladser, landbrugspraktik etc.

Det øvrige internationale arbejde har været præget af, at sabbatsår-ideen synes at vinde større og større udbredelse i bl. a. England og USA. Det betyder i praksis, at hvor vi for år tilbage

havde folk på hastige (alt for hastige!) besøg, dér kommer de nu med bedre tid til deres rådighed og beder os om at få lagt studieture af ugers eller måneders varighed. Selv om højskolerne principielt er gæstfrie kan det naturligvis ikke undgås, at disse besøg af kolleger er noget af en belastning for skolerne; ja, nogle af skolerne føler sig vist ligefrem lidt overrendte. Vi gør, hvad vi kan for at fordele strømmen af besøgende udlændinge bedst muligt, og vi vil gerne benytte lejligheden til her at takke skolerne for deres hjælpsomhed på dette punkt.

Der har i øvrigt været ret stærkt fransk islæt i dette års besøgsarrangementer. I juni havde vi et stort og meget detaljeret studieprogram for en gruppe på 25 *animateurs socio-culturels* fra det franske landbrugssministerium — lærere, landbrugslærere og holdningslærerinder, som efter en 2-årig uddannelse skal ud at arbejde som folkeoplysere i det landlige Frankrig. Desuden har vi som sædvanlig haft besøg af en gruppe fra den franske organisation *Famille Rurale*, der denne gang havde samlet 28 landbo- og husmandsforeningsformænd fra Bretagne til en 8-dages studietur. De havde Den udvidede Højskole, Haslev, som deres hovedkvarter, og den sidste dag viste Peter Manniche dem rundt i sin barndoms Gundsømagle — til illustration af udviklingen i det landlige Danmark — og de sluttede med at have møde med Jørgen Jørgensen i Borrevejlevig.

Til sidst lidt om fremtiden: Jeg tror, det bliver nødvendigt, at der gøres en ekstra indsats for at styrke 14-dages kursernes stilling, bl. a. ved, at kursernes emner i stigende grad specificeres, således at folk fra de nye kredse klart kan se, hvad de handler om. Endnu vigtigere: Hvad kan der gøres for at skabe balance i elevflokken på de lange kurser, hvor jo antallet af kvindelige elever nu udgør over 2/3 —? Højskolen er en alt for god idé til, at den skal have lov at ende som pigeskole! Men hvad gør vi, så længe det er helt tydeligt, at den mandlige elevtilgang hæmmes af de stigende krav om faguddannelse, de gode indtjeningsmuligheder, militærtjenesten og en række andre faktorer?

Med venlig hilsen.

Jørgen-Bent Kistorp.

Nye elever i Elevforeningen

VINTEREN 1964-65

- 1843 Andersen, Anne Margrethe, Artillerivejs kaserne 5, København S
1844 Bredal, Signe, Forus pr. Stavanger, Norge
1845 Budde, Lis, Frederiksvarvsgade 15, Hillerød
1846 Christensen, Karin Vang, „Skærgården“, Skæring pr. Hjortshøj
1847 Christiansen, Ena, c/o herr. Nielsen, Kalundborgvej 20, Holbæk
1848 Christiansen, Ingelise, Tokkekøbsvej 6, Lillerød pr. Allerød
1849 Dreier, Gunver, Elstrup pr. Guderup, Als, Sønderjylland
1850 Kimer (f. Elkjær), Doris, Tjæreby pr. Nykøbing Falster
1851 Grue, Bente, Kløverprisvej 28, Hvidovre
1852 Hansen, Etta Møller, Mesinge Mølle, Mesinge st., Fyn
1853 Hansen, Jytte, Rugholm, Hugdrup pr. Dybvad
1854 Hindichs, Tove, Lintrup, Sønderjylland
1855 Hoff, Vigdís, Bangsund, Norge
1856 Jensen, Eva, Drammensveien 103, Oslo 2, Norge
1857 Jørgensen, Solveig, Egsveien 59, Kristiansand S., Norge
1858 Kallesøe, Tove, Østergård, Vandborg pr. Bonnet
1859 Kleve, Karin, Martuveien, Clementsrud p. å. Oslo, Norge
1860 Knudsen, Ann, Solåsveien 10, Hillevåg, Stavanger, Norge
1861 Lise, Birgit, „Kærgård“, Nr. Alslev, Falster
1862 Nielsen, Jette Stenbo, „Høvesten“, Stationsvej 69, Græsted, Sjælland
1863 Nielsen, Kirsten Kjærgård, „Krogsgård“, Øster Uttrup, Ålborg
1864 Okholm, Anne, Ledagersti 5, København, Vanløse
1865 Olesen, Kirsten Damm, Nordkærvej 12, København, Valby
1866 Olsen, Marianne, Lyndby pr. Kr. Hyllinge, Sjælland
1867 Pedersen, Berit Falkeid, Bondgatan 38, Katrineholm, Sverige
1868 Pedersen, Birthe Irene, „Frydental“, Karsemose, Frederiksvarv
1869 Pedersen, Bodil Ager, Nørregade 53, Holstebro
1870 Petersen, Jette Markfoged, Bådervej 23, Frederikshavn
1871 Ravn, Jytte, Lysgård, Skelhøje st.
1872 Rønhovde, Tove, Salhus pr. Bergen, Norge

- 1873 Schjerve, Kirsten, Olav Dun's vei 23, Namsos, Norge
 1874 Sørensen, Inge, Ågerup pr. Helsingør
 1875 Sørensen, Kirsten Feldborg, Sdr. Strandvej pr. Klinkby
 1876 Sørensen, Lise, Skæring pr. Hjortshøj
 1877 Sørup, Gerda, Langelinie 29, Odense
 1878 Thuesen, Karen G., Strandbygade 70, 1., Esbjerg
 1879 Bertelsen, Børge, Købmandsgården, Hornum, Jylland
 1880 Bertelsen, Jørgen, Borgergade 24, Jerslev, Jylland
 1881 Birkholm-Clausen, Finn, Stausø skole pr. Henne
 1882 Christoffersen, Peder, „Spanggård“ pr. Lintrup
 1883 Clausen, Jens Christian, Nixvej 3 B, Næstved
 1884 Dhirani, Pyar G., p. o. Box 802, Dar es Salaam, Tanzania
 1885 Elbrønd, Per Flindt, Vestergade 21, Haslev
 1886 Falk, Erik, Tjelevej 1, Risskov
 1887 Hansen, Eske, Amager Fælledvej 45⁴, København SS
 1888 Hyldgård, Børge, Åmarken, Jersie, Lille Skensved
 1889 Jensen, Flemming, Assensvej 20, Glamsbjerg, Fyn
 1890 Jensen, Ib, Troelsbyvej, Søllested, Lolland
 1891 Jensen, Steen Jørgen, „Corselitze“, Egebjerg st., Falster
 1892 Johansen, Bjarni, v/ Hoyviksvegin, Thorshavn, Færøerne
 1893 Johansen, Preben Kirstejn, Risdalsvej 11, Viby, Jylland
 1894 Kürberg, Jørleif. Thorshavn, Færøerne
 1895 Lake, Alf, Hokksund, Norge
 1896 Lunde-Christensen, Axel, Blokhus
 1897 Laursen, Poul Bøg, Gråstensgade 8⁴, Århus C
 1898 Mikkelsen, Bjørn, Max Müllersgade 21, Århus C
 1899 Møller, Bjarne Johannes, Bilstoft pr. Næsbjerg
 1900 Nattestad, Niels, J. C. Svabosgøta 10, Thorshavn, Færøerne
 1901 Nielsen, Jørgen Britz, Jeppe Åkjærsvæj 35, Næstved
 1902 Nielsen, Preben, Limgård, Gudumholm
 1903 Pape, Palle, Alsvej 15, Risskov
 1904 Poulsen, Kjeld, Arildsgård 37², København, Brønshøj
 1905 Raadshøj, Vagnér, Vestergårdsvæj 2, Jebjerg.
 1906 Samuelsen, Jóannes, Bøgøta 5, Thorshavn, Færøerne
 1907 Sandager, Jørgen, „Banggård“, Nr. Bjært, Kolding
 1908 Sjöfors, Christer, Lönnashult, Sverige
 1909 Særkjær, Ivan, „Elkjærgård“, Vissing pr. Lerbjerg
 1910 Søndergaard, Erik, Bredgade 21, Haslev
 1911 Sørensen, Ej vind, Frederiksallé 6, Rønde
 1912 Thomsen, Kenneth, Agervig pr. Næsbjerg

S O M M E R E N 1 9 6 5

- 1913 Andersen, Sonja, Ornebjerg Sø, Vordingborg
1914 Bendixsen, Lone, Ågerupvej 1, København, Brønshøj
1915 Boesen, Pia Charlotte, Tværgade 23, Kjellerup
1916 Boysen, Dorte, Kirkegårdsvej, Kliplev, Sønderjylland
1917 Christensen, Lone Hagen, P. Mogensensvej 44, Hillerød
1918 Clausen, Ida Riis, „Nørregård“, Vils, Mors
1919 Fink, Kirstine, „Edelsborg“, Drostrup pr. Vejen
1920 Hardersen, Britt, Petter Dassvei 6, Narvik N., Norge
1921 Holm, Ellen Marie, Helligkilde pr. Hvidbjerg, Thy
1922 Jacobsen, Vigdis, Tore Hunds gt. 63, Narvik, Norge
1923 Jensen, Anita Marie, Stabrand pr. Kolind
1924 Jensen, Anna Grethe, Fæstebakken, Rye pr. Ry
1925 Jensen, Lis, Klovborg Centralskole, Klovborg
1926 Karlsen, Jette, Kildemarksvej 79, Næstved
1927 Kjær, Sonja, Ourøgade 42, København Ø
1928 Larsen, Gurli Rask, Brylle pr. Knarreborg, Fyn
1929 Madsen, Kirsten Nordstrøm, Kirkebakken 25, Esbjerg
1930 Markvardsen, Kirsten, Viby, Mesinge, Fyn
1931 Mikkelsen, Gitte, Sct. Kjeldsgade 4, København Ø
1932 Nielsen, Birgit Rømer, „Søndervang“, Krstrup pr. Hjørring
1933 Nielsen, Else A. Buhlsvej 28, Frederikshavn
1934 Nielsen, Ingrid Kirstine, Borup pr. Skals
1935 Nielsen, Vibeke Stern, Aldersrovej 9, Århus N
1936 Olsen, Annie Øllegaard, Kirkestræde 1, Fuglebjerg
1937 Pedersen, Else Brigsted, „Karenslund“ pr. Skanderborg
1938 Blomgreen (f. Pedersen), Grethe, Barslund pr. Sdr. Hygum,
Sønderjylland
1939 Petersen, Ingelise M., Nr. Søby pr. Højslev
1940 Rydahl, Gerda, Stationsvej, Marslev, Fyn
1941 Vitov, Lone, Skodsborgparken 36⁵, Skodborg
1942 Wingaa, Kirsten, Assensgade 1, København Ø
1943 Østergård, Ester, Agtrup pr. Bjert
1944 Brygmann, Erik, Båring Højskole pr. Asperup
1945 Hartvig, Astrid, Den jyske Idrætsskole, Vejle
1946 Blach, Flemming, Den jyske Idrætsskole, Vejle
1947 Eiter, John, Den jyske Idrætsskole, Vejle
1948 Bjerregaard, Aksel, Den jyske Idrætsskole, Vejle

Indhold

	Side
<i>Frode Henriksen: Idrætsudøverens kost</i>	3
<i>Ove Sørensen: På kamelryg i Israel</i>	15
<i>John Eiter: Europarådet og idrætslederuddannelsen</i>	19
<i>Aksel Bjerregaard: Isometrisk styrketræning</i>	27
<i>Niels Peder Knudsen: Moderne bare at sidde</i>	31
<i>Skolens kursusvirksomhed</i>	34
<i>Gustav Martens: Kære sportskammerater</i>	42
<i>Indbydelse til elevmøder</i>	43
<i>Niels Peder Knudsen: En bilsen fra formanden</i>	44
<i>Nyt fra gamle elever</i>	45
<i>Elevforeningens generalforsamling</i>	95
<i>Jørgen-Bent Kistorp: Nyt fra Højskolernes sekretariat</i>	98
<i>Nye elever i Elevforeningen</i>	101